

URACCA

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1326284798

LA REVISTA DE L'IES DE LLAGOSTERA
NÚM. 13 - JUNY 2007 1 EURO

SUMARI

Sumari	2	Teatre 2n d'ESO	63
Editorial	3	Gràcies	64
De juny a setembre	4	La nostra diada	66
2007, any de	6	23 d'abril Sant Jordi	68
Sortides al TNC	11	Llibres	70
Més teatre	12	Curiositats	73
Oscar Wilde + teatre	13	Salut	75
Qüestionari de Proust	15	Cuentos y leyendas	77
Exposicions	18	Adolescència i família	79
Medi ambient	19	Exalumnes	80
Sortides del 1r trimestre 06-07	22	Departaments	85
Flaixos d'una diada	26	A l'aula d'acollida	87
Poesia	29	Temps d'amoret	89
Aprenents de poeta	30	El que diuen les estrelles	90
Aprenents d'escriptor	32	Informació acadèmica	92
Natació	34	Còmics	99
Activitats del 2n trimestre	36	Viatge al país basc	101
Racó d'opinió	39	Viatge a Itàlia	103
La biblioteca de l'IES	44	Cultura clàssica	107
La nostra entrevista	45	Traca i el cinema	108
Noms propis	46	Pinzellades literàries	110
Cuina	48	Pensem-hi	113
Gastronomia	49	Pobles d'arreu	114
Música	50	Sortides del 3r trimestre	118
Concurs Coca-cola	53	Esports a l'IES	119
Notícies	55	Juguem i aprenem	121
La nostra llengua	56	Última hora	126
Crèdits de síntesi	59		

EDITORIAL

Arribaves de bon matí a les barraques. Aparcaves el vell Fiat blau. Despreocupadament. En sorties amb botes altes, els texans a sota el cul, samarreta baldera i una jaqueta de color de terra. Callaves. La teva llarga cua perfumada deixava un rastre de xampú pels passadissos. El cafè t'esperava. Una moneda, una altra. Tens deu peles? T'empassaves aquell beuratge amb un gest d'amargor als llavis. Encenies un ducados i començava el dia en aquell institut nascut un estiu de 1997 en un pis de l'Ajuntament i trasplantat al bosc de can Gotarra, com una flota de bolets d'un color gris abandonat.

Barraquisme pedagògic autogestionari?

República docent acantonada?

Segons algunes veus del poble, reducte anarcocomunista prepotent.

Una cosa. Una altra. O la tercera. Però algun projecte havia nascut en aquell entorn de suros, pins, roures, alzines i porexpan perfilat. Un projecte amb cara i ulls: amb cares noves cada any i amb els ulls sorpresos de molts professors que veien un institut funcionar d'una manera nova, lògica fins i tot, en aquest nostre món docent on la raó es desmaia cada matí quan toca el timbre.

Però la república es va fer gran. Alguns camarades van tornar a vells projectes. L'autogestió, de mica en mica, va perdre l'auto mentre a l'horitzó creixia un monstre de ciment armat i teula metàl·lica.

I tu callaves quan calia i parlaves quan era necessari. I feies, sobretot continuaves fent.

El final es veia a venir. De fa uns mesos que no aparques el cotxe davant de l'institut. I no et veiem prenen cafè de bon matí. Hem oblidat el perfume de xampú pels corredors. I quan ens calguis per fer qualsevol cosa no et trobarem.

De debò que ens sap greu que ja no hi siguis. T'ho pots ben creure.

Però t'entendem. Sabem que busques un nou terreny adobat per fer planter d'aquesta teva manera de treballar.

Honrada i neta. Compromesa.

Salut, Vicent!

Redacció

M. Assumpció Gonzalo i alumnes

Portada

Arnau Puig
Robert Tena (3r d'ESO)

Correcció

Pitu Basart

Coordinació

M. Assumpció Gonzalo i Casas
Montse Casadevall i Culí

Gràcies a tots!

Compaginació

Impremta Monserrat - Amer

Contraportada

Alba Ortín (2n d'ESO)

Col·laboracions

Departaments de l'IES Llagostera,
Professors i alumnes

La fan possible

Comerciants, empresaris, pares i amics

DE JUNY A SETEMBRE

Sembla que pel fet de ser vacances la vida del centre s'aturi; això és cert en part ja que, igual que els animals hivernen però són vius, a les aules cessen les activitats acadèmiques, però no les activitats a l'IES o de membres de l'IES. Aquí en teniu unes mostres.

Nedadores per un somni

El 29 d'agost, l'equip batejat com a Nedadores per un Somni, va marxar cap a Anglaterra i un cop allà, van tenir una setmana per recórrer els 32 quilometres que separen el port anglès de Dover del francès de Calais.

La Daphne Bots, alumna de 3r d'ESO, formava part d'aquest intrèpit grup. Enhorabona!
Ampli reportatge a l'apartat de Natació

Viatge a Londres

La Núria Torres i Albà i el seu professor de català, en Josep Puig, han passat una setmana de VIP a Londres. La Núria va guanyar el 2n premi de Catalunya i les Illes en el concurs de Redacció en Català organitzat per Coca-cola. Enhorabona!

Petita mostra fotogràfica.

Comiats

Entre juny i setembre han estat molts els canvis a l'IES Llagostera. Aquests canvis han estat voluntaris i obligats per les circumstàncies. Cal dir que s'ha notat, ja que tenim moltes cares noves.

Entre els que ens han deixat, volem recordar la Carme Serrat. Ho ha fet per malaltia. La Carme pateix poliartritis reumatoide, una malaltia molt cruel, que l'ha allunyada, esperem que no definitivament, de les aules. S'ha traslladat a Barcelona per facilitar el seu tractament. Els alumnes de 2n la recorden sovint amb afecte.

També van marxar la Sònia Collell, en Vicent Colom, la Noèlia Grau, en Joan Nonell i la Rosa Santos.

A tots, els desitgem molta sort!

Cares noves

Molts són els rostres, avui ja familiars, que vàrem veure per primera vegada al setembre. Aquests nous professors i personal no docent són en Marc Amat, professor d'EF, la Natàlia Arqués, professora de tecnologia, l'Antonio Martínez, professor de filosofia, en Xavier Ros, professor de ciències, l'Antonio Saiz, professor de matemàtiques, la Maria Serra, professora de matemàtiques, en Pep Serrano, professor de matemàtiques, en Miquel Soler, professor de ciències socials i la Isabel Bosch, personal no docent.

A tots, la nostra més cordial benvinguda.

2007, ANY DE...

HERGÉ (creador de Tintín)
Centenari del naixement de Georges Remi, més conegut com a Hergé, creador del mític reporter, sempre acompanyat pel seu gos Milú.

Hergé

El 22 de maig ha fet un segle que George Remi (Hergé, si s'inverteixen les seves inicials) pare de Tintín, va néixer a Brussel·les.

La filosofia que desprèn el personatge està íntimament relacionada amb la vida d'Hergé i és fruit de la necessitat del dibuixant d'expressar-se artísticament. La curiositat pels fets del segle XX van portar Hergé a recopilar imatges significatives. Així, des de 1929, Tintín va recórrer mig món, enfrontant-se a tota mena d'aventures i reptes.

Tintín en el món d'Hergé

Col·lecció Jordi Tardà; del 16 de març al 20 de maig de 2007, a la Fontana d'Or de Girona. La mostra recopila més de 400 peces, entre dibuixos originals, fotografies, llibres, cartells, postals i tot d'objectes a l'entorn del món del gran il·lustrador i la seva creació més coneguda. Totes aquestes obres formen part de la col·lecció privada més important sobre Hergé i Tintín: la de Jordi Tardà.

Machado

Poeta y prosista español, perteneciente al movimiento literario conocido como generación del 98. Probablemente sea el poeta de su época que más se lee todavía. Nació en Sevilla y vivió luego en Madrid, donde estudió. En 1893 publicó sus primeros escritos en prosa, mientras que sus primeros poemas aparecieron en 1901.

Fue catedrático de Francés, y se casó con Leonor Izquierdo, que murió en 1912. Cuando estalló la Guerra Civil española estaba en Madrid. Posteriormente se trasladó a Valencia y Barcelona, y en enero de 1939 se exilió a Cotlliure, el pueblo catalán que pertenece al estado francés, donde murió en febrero.

2007 CENTENARIO
DE LA LLEGADA A SORIA DE

ANTONIO
MACHADO

Rafael Masó (06-07)

Rafael Masó i Valentí va ser un dels exponents més destacats de l'arquitectura noucentista gironina i catalana. La seva producció va estar marcada per un intent de renovació i un plantejament clarament noucentista davant les innovacions que provenien del centre d'Europa.

Detalls arquitectònics de l'edifici de la Punxa: forja, ceràmica, esgrafiats, pedra, prefabricats, vitralls, etc.

Amb motiu de la commemoració de l'Any Masó i l'Any Rusiñol, l'Aula d'Humanitats ofereix un cicle de conferències sobre la Girona de l'època modernista i noucentista. Una visió de la ciutat a partir del seu vincle amb dos personatges que han deixat una forta petjada en la cultura gironina per la seva personalitat, la seva obra i el compromís amb la seva època.

CRÒNICA: Borja García Vilallonga

Des de la revista Traca hem consultat l'escrit d'en Borja sobre Rafael Masó i hem aprofitat aquesta valuosa informació per poder oferir-vos la possibilitat de saber la vinculació de l'arquitecte amb Llagostera. Gràcies, **Borja**, per la teva enorme inquietud cultural.

Rafael Masó Valentí va néixer al casal familiar del carrer Ballesteries el 16 d'agost de 1880. Era un dels dotze fills de Rafael Masó Pagès i Paula Valentí Fuster. El pare de l'arquitecte, procurador, va fundar el 1889 el *Diario de Gerona de avisos y noticias*, que actualment encara existeix, del qual serà el president-fundador fins a la seva mort, l'any 1915.

L'any 1900 el Jove Masó ingressà a la Facultat d'arquitectura de Barcelona on va conèixer els arquitectes que esdevindrien fonamentals per a la difusió del modernisme a gran part de Catalunya: Josep M. Jujol, l'arquitecte per excel·lència de Tarragona i voltants; Josep M. Pericàs, junt amb el qual construiria més tard la clínica mental de Sta. Coloma de Gramenet. Quan va acabar la carrera, el 1905, Masó es va establir com a arquitecte a Girona i va acabar essent el representant del modernisme i el noucentisme a les comarques de Girona, on exercí fins a la seva mort, el 1935.

La figura de Masó està vinculada a Llagostera ja que existeixen dos

Rafael Masó a Llagostera

projectes que no es van arribar a realitzar que havien estat encarregats a Masó.

PUBLICACIÓ DE L'ARXIU MUNICIPAL DE LLAGOSTERA Any XII (2002) Núm. 22

Primer projecte de Masó a Llagostera: la visió d'Artur Rissech

El maig de l'any 1918, el llagosterenc Artur Rissech Vingut va encarregar a Rafael Masó els plànols de la seva casa, a la cantonada entre el carrer de Sant Feliu i la carretera de Girona a Sant Feliu de Guíxols. En l'obra canònica de Comadira-Tarrús sobre Rafael Masó no apareix aquest projecte. En la correspondència que es conserva a l'Arxiu Municipal de Llagostera, transcrita

més endavant, Artur Rissech informa que en els baixos hi establiria un garatge-estació d'automòbils per a transport de persones.

Segon projecte de Masó a Llagostera: l'ampliació de l'Església

A l'Arxiu del Col·legi d'Arquitectes de Girona es conserven nombrosos plànols i esbossos de l'ampliació de l'Església de Sant Feliu de Llagostera. Aquest projecte, datat en el llibre de Comadira-Tarrús sobre l'obra i vida de Masó, no es va arribar a realitzar per motius desconeguts, ja que a l'Arxiu Parroquial no es conserva cap document contemporani al projecte que el mencionï a ell ni al seu possible mecenes. Aquesta obra de Masó, ja en la plenitud del seu noucentisme més accentuat, hagués suposat un engrandiment considerable de l'espai cobert de l'església.

Malauradament cap d'aquests projectes no es va dur a terme. Llagostera es va fer enrere en l'agosarat repte de realitzar una obra de l'estil que Rafael Masó anomenava arquitectura catalana. Gràcies al treball d'en Borja García Vilallonga *Rafael Masó a Llagostera* us hem pogut fer aquesta petita ressenya d'aquest il·lustre personatge.

PROJECTE DE
GAJELLA
ESGLÉSIA
LLAGOSTERA

Santiago Rusiñol (13-06-06 / 13-06-07)

L'any Rusiñol va començar a Sitges el 13 de juny del 2006, aniversari de la mort de l'artista, i acabarà el 13 de juny del 2007.

L'any Rusiñol haurà servit per recuperar i restaurar part de la seva obra, cartes, dibuixos i documents, que han estat digitalitzats, així com per a assentar les bases del futur Centre d'Interpretació del Modernisme, al qual l'Ajuntament de Sitges destinarà aquest any 300.000 euros, o la restauració del Cau Ferrat, que compta ja amb una partida de 480.000 euros de la Diputació de Barcelona.

Teresa Sesé

Enguany es celebra l'any Rusinyol. El MNAC es suma a l'Any Rusiñol amb l'exposició *Dibuixos de Santiago Rusiñol (1866-1932)*. La mostra estarà instal·lada al museu fins a l'abril del 2008 i està formada per una

selecció de 30 obres, entre dibuixos i cartells, procedents del Gabinet de Dibuixos i Gravats del MNAC. Podem fer un recorregut per les principals etapes creatives de l'artista català i conèixer les seves característiques més representatives.

El Periódico – 24 d'abril del 2007

Un fons inèdit de fotos que Rusiñol usava per pintar Girona van ser trobades al Cau Ferrat.

El llegat de Santiago Rusiñol que es conserva al museu el Cau Ferrat de Sitges conté un total de 17 fotografies inèdites de la Girona antiga que, segons les primeres hipòtesis, l'artista i escriptor hauria

utilitzat per pintar alguns de la trentena de quadres que va dedicar a la ciutat de l'Onyar.

L'ajuntament de Girona projecta fer la seva aportació a l'Any Rusiñol amb la publicació del llibre *Santiago Rusiñol i Girona*, que a més a més de les fotos reproduirà les pintures de temàtica gironina i algun escrit inèdit o molt poc difós que l'autor de *L'Auca del senyor Esteve* va dedicar a la ciutat.

Diari de Girona- 30 de gener del 2007

Alumnes de 2n i l'Assum

**PEIXOS
DOLORS**

Peix i Marisc Fresc de Palamós

C/Cristòfol Colom, 5
LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 83 02 58
696 39 08 99

Fusteria Amargant, S.L.

C/ Tramuntana, 21 Tel: 972 83 00 78 - Fax: 972 83 02 27
(Zona Industrial) E-mail: amargant@cdgjr.com
17240 LLAGOSTERA (Girona) Mòbil: 678 46 67 14

Fem poble *Barja*

150è ANIVERSARI DEL CASINO LLAGOSTERENC

El passat dia 26 de febrer, el Casino Llagosterenc, del poble de Llagostera, va celebrar el 150è aniversari.

Es va celebrar l'acte de lliurament de la placa com a distinció d'honor pel servei al poble de Llagostera. Es va fer també la presentació del joc de cartes commemoratiu que es va editar especialment per a l'ocasió i que van dissenyar 48 dissenyadors i artistes de reconegut prestigi. Tots els socis que van assistir als actes van rebre gratuïtament un estoig amb el joc de cartes.

Amb aquest acte s'inicien les celebracions de la fundació, l'any 1856, del Casino Llagosterenc, també dit Casino de Llagostera primer i Casino de España després. La primera seu del Casino va ser al carrer Sant Pere número 18, on s'inaugurà el local, i ara ja han passat 150 anys d'història.

Els casinos, també coneguts com a ateneus, centres, còrcols, liceus, etc, van proliferar des de

mitjans del segle XIX per tot Catalunya, concretament a la província de Girona.

A la majoria de pobles hi havia "el" casino, el centre de sociabilitat per excel·lència. Tenien com a característiques les conferències i les xerrades de caire polític, científic, o amb continguts culturals i literaris diversos. També solien tenir espais destinats a fer teatre, una biblioteca o una sala de ball.

Moltes d'aquestes entitats anaven de lloguer i es creaven i desapareixien molt fàcilment. Després de la Guerra Civil en van desaparèixer moltes.

El casino era un centre on es reunien pensadors que veien clarament com havia de ser l'estat i la societat, i que consideraven important la sociabilitat, la cooperació, la participació i la culturització com a font d'alliberament de la classe treballadora; així els casinos es van convertir en la base política de la guerra i de la república..

Tot això va desaparèixer amb el franquisme i no s'ha recuperat amb la democràcia.

Núria Torres i Albà
3r d'ESO

Silvia Miquel Añolas
silvia@silvylleceria.com
M625310917

Silvy Llenceria C/Concepció,4 -17240 Llagostera (Girona)
info@silvylleceria.com www.silvylleceria.com T972805019

CENTRE D'ESTÈTICA
Ma Assumpció Llobet

C/Almogàvers, 22 Tel. 972830147
17240 Llagostera (Girona) mòbil 626101335

SORTIDES AL TNC

UuuuH!

Autor: Gerard Vázquez

Direcció: Joan Font

Sala Tallers del TNC

Uuuuh! És el crit final del plor d'un pallaso august anomenat Charlie Rivel.

Uuuuh! És el conte increïble i que, sorprenentment, és de debò, que va passar fa bastant de temps (al segle passat), i que tristament, encara passa avui, i que, malauradament, encara pot passar demà.

Els alumnes 3r i 4t d'ESO el 9 de novembre van viatjar a Barcelona, a la Sala Tallers del TNC, per veure aquesta obra. Aquests són els seus comentaris.

Jordi Casas, 4t A

El simbolisme d'Uuuuh!

El dia nou de novembre, els alumnes de tercer i quart d'ESO vam realitzar una excursió a Barcelona, al TNC, on vàrem anar a veure l'obra de teatre *Uuuuh!*, de Gerard Vázquez, que s'escenifica a la Sala Tallers sota la direcció de Joan Font. Charlie Rivel "mític pallaso europeu del segle passat" es trobava a a Dinamarca quan les Tropes nacionalsocialistes van envair el país, l'any 1944, en plena Segona Guerra Mundial.

Tot i això, l'artista se sentí obligat a complir amb els seus contractes signats amb anterioritat a l'esclat del conflicte. Aquesta situació, que el va portar a actuar al Teatre Scala de Berlín davant d'importants càrrecs nazis, és aprofitada per l'autor de l'obra com a l'origen d'una interessant història fictícia, que ens condueix a la reflexió sobre la sempre tan agitada relació entre l'art i la política.

En la història, Krauss, un agent de la Gestapo i seguidor del pallaso Charlie, el va a trobar després d'una de les seves actuacions a la ciutat de Berlín. L'home, un fanàtic nazi que es desvia per poder divertir durant

una estona el "Führer", li proposa de fer una actuació emmarcada dins la celebració de l'aniversari del dictador, i a més li demana de poder-hi actuar "al·ludint al fet que haver esdevingut un pallaso ha sigut la seva vocació frustrada" en un to que més que de petició resulta d'obligació. Charlie, un artista allunyat de la política, totalment centrat en la seva obra, ho accepta. No ho fa, però, ni amb resignació ni amb alegria, simplement veu l'actuació davant del sinistre personatge com a una de més, en la qual ho intentarà fer tan bé com podrà perquè la gent assistent gaudeixi de l'obra que els estarà representant.

Aquest comportament serà ràpidament contrastat pel de Witzi, el pallaso acompanyant de Charlie. Aquest, una persona d'esquerres i totalment oposada al règim polític dominant, retreu al seu company que hagi acceptat treballar per divertir un públic culpable de la greu i injusta situació del país. Així mateix, tampoc està d'acord a deixar actuar Krauss. Però ràpidament, enmig

d'ironies i acudits contra el nazisme, s'avé a tirar el projecte endavant. Witzi és una persona amb uns ideals molt fermes, com demostra repetidament, però que en comptes d'actuar calculadament pel que creu just, perd les energies amb l'humor. I és d'aquesta manera, sense poder-se estar de dir el que pensa davant de Krauss, que l'agent utilitza l'excusa que té avantpassats jueus per deportar-lo a un camp de concentració.

Aquest fet és un fort cop per a Charlie, que quan entén el que ha passat, es planteja de suspendre la funció. Tot seguit, però, l'agent l'amenaça que si ho fa no tornarà a veure el seu amic. Ell, pecant d'ignorància, accepta.

Mentrestant, Witzi passa molta misèria mentre el transporten al camp de concentració. I, un cop allà, es veu com mor en una cambra de gas. Un detall important és que, en tot moment, es mostra acompanyat per Charlie 2, un personatge que representa que fins a la mort té el seu company preocupant-se per ell, encara que sigui amb la figura d'un

infant que, innocent, no comprèn el seu voltant.

Per a Rivel, les coses són cada vegada més difícils, com a resultat de les censures de Krauss i la pressió pel cas de Witzl. Tanmateix una nit se li apareix un antic pallaso, que se li presenta i li proposa de ser el substituït del deportat, es diu Golo. Charlie accepta encantat, veient la representació d'aquella obra com un objectiu irrenunciable per poder salvar el seu company.

Golo dóna una bona impressió a Krauss, ja que es mostra molt content de poder actuar per a Hitler.

Finalment arriba el dia. I quan ja falta poc per començar, Charlie descobreix que els veritables objectius de Golo no són actuar davant del dictador, sinó cometre un atemptat en contra seu -aprofitant un número previst, en què s'utilitza una pistola- i seguidament, suïcidar-se. Però això, Charlie no ho pensa permetre, ell creu que encara pot salvar Witzl, i, segons ell, aquell tret també el mataria a ell. De tota manera, per molt que s'esforci a allargar el començament de la obra, aquest arriba. Tot succeeix amb naturalitat fins que arriba el moment del tret. Golo es gira cap al públic, apunta Hitler i quan prem el gallet se sorprèn en veure que Krauss li ha canviat l'arma per una de falsa. Aquest ho sabia tot, però havia esperat fins a l'últim moment a demostrar-ho, per no perdre l'oportunitat d'actuar. Per ell era massa important.

Aquest cas, el del personatge de Golo, representa una altra manera de fer, més rumiada, exercida tenint en compte que per aconseguir els objectius fixats cal passar a l'acció. Golo creu que la revolució és possible i està decidit en lluitar per ella.

A causa d'això, Golo mor assassinat a mans de l'agent, que l'humilia fins a l'últim moment.

Finalment podem veure Charlie Rivel, que tot fent un número de clown, es mostra trist i acaba la funció amb el seu inconfusible crit de desconsol: Uuuuh!

MÉS TEATRE

En pólvora

d'Àngel Guimerà
Direcció Sergi Belbel
Sala Gran del TNC

L'argument

En Pólvora és un drama de passions amb rerefons social dels conflictes del moviment obrer. En Marcó, anomenat "en Pólvora" pels seus cops de geni, ha hagut de fugir a França per haver mort un home i ha deixat enrere la feina a la fàbrica tèxtil, els amics (especialment en Toni, que el considera com un germà), i un amor, la Taneta, ara pretesa per en Francesc, l'encarregat de la fàbrica. En Marcó haurà de desafiar les autoritats i tornar al poble per recuperar la Taneta. Així es desencadena un conflicte entre el poder i els treballadors, que s'entrellaça amb el triangle amorós format per la Taneta, en Francesc i en Pólvora.

Reflexions a l'entorn de l'obra *En pólvora*, d'Àngel Guimerà

El dia 30 de novembre els alumnes de Batxillerat, acompanyats pels professors Pilar, Lúdia i Antonio van anar al Teatre Nacional de Catalunya, a Barcelona, a veure l'obra de teatre *En pólvora*, una obra de dirigida per Sergi Belbel.

EN PÓLVORA d'Àngel Guimerà

Som al segle XIX. En una fàbrica tèxtil on els treballadors estan ja farts de treballar molt i cobrar poc, l'encarregat dels obrers té una filla a la qual vol casar amb el seu cap.

Francesc, un home de classe alta i amb un bon futur està bojament enamorat de la filla, Taneta, i està esperant amb ànsia que arribi el dia del seu casament. Les coses rutllen com sempre a la fàbrica però aviat tot canviarà per la reaparició d'en Pólvora, antic treballador de la fàbrica que té una relació d'amor correspost amb Taneta. Ells han estat junts des de petits però Marcó, autèntic nom d'en Pólvora, va haver d'exiliar-se per culpa de la mort d'un guàrdia civil. Quan Marcó torna a la fàbrica veu que les coses han canviat

molt, però segueix enamorat de Taneta. Ell farà tot el que faci falta per tornar amb ella, però el pare no hi està d'acord perquè s'estima més un home ric per a la seva filla que no pas un fugitiu de la llei. Van passant una sèrie de fets durant tota la història que acaben amb l'atemptat durant el casament de Francesc i Taneta, on mor Marcó per culpa d'un malentès amb el seu amic.

Amb aquesta història, Àngel Guimerà vol donar a conèixer la situació de la classe obrera a l'època i el moment en què s'estava gestant l'inici del que acabaria essent la revolta dels obrers. L'autor no és massa optimista ja que el protagonista de la història mor a causa dels seus ideals. Queden ben clares les diferències de les classes socials a l'època i també el paper que tenia la dona, sotmesa a les decisions de l'home.

Pel que fa la posada en escena de l'obra, cal destacar la bona interpretació dels actors d'un text en què podem trobar-hi paraules col·loquials provinents del castellà i que després de la normalització de la llengua catalana moderna van passar a ser incorrectes. Trobo que està molt ben representada la situació d'una part de la societat catalana al S.XIX. L'autor, mitjançant un argument tràgic ha sabut denunciar les desigualtats de l'època.

Arnau Barceló Vert

OSCAR WILDE + TEATRE

El ventall de Lady Windermere

El 26 d'abril, els alumnes de batxillerat de l'institut de Llagostera, vam anar al Teatre Nacional de Catalunya (a Barcelona) a veure l'obra *El ventall de Lady Windermere* d'Oscar Wilde, dirigida per Josep M. Mestres. La representació es feia a la Sala Gran del TNC.

Som a l'Anglaterra de final del segle XIX. Lady Windermere, una jove dama de l'alta societat, està preocupada per les freqüents visites del seu marit a la senyora Erlynne, una dona de reputació dubtosa, no admesa en els cercles de l'alta societat victoriana. Sent que el seu matrimoni corre perill i, mal aconsellada per les seves amigues,

dubta de la fidelitat del seu marit. Però quan ell li demana que convidi la senyora Erlynne al ball que organitza amb motiu del seu aniversari, l'assumpte es complica fins a extrems insòlits.

Professors i alumnes en varen tornar encantats, ja que l'obra els va agradar molt. És per recomanar. Com que els alumnes de batxillerat per aquestes dates tenen molta feina, han d'estudiar molt! Hem substituït el seu habitual comentari per l'entrevista a Josep Maria Mestres, director de l'obra, que hem trobat en el quadern del TNC número 26. Us la fem arribar.

EP immobiliaria
el passeig

www.elpasseig.net info@elpasseig.net

Pompeu Fabra, 42-44
17240 Llagostera
(Girona)

Tel. 972 831 951
Fax 972 805 597

DROGUERIA FRIGOLA

972 83 06 42

**C. Àngel Guimerà, 27
17240 Llagostera (Girona)**

• **Després d'Un matrimoni de Boston i d'El ventall de Lady Windermere, et definiries com un director de comèdia?**

A mi sempre m'han considerat un director de comèdia. En tot cas, em penso que tinc un cert sentit de l'humor, o, si més no, procuro cultivar-lo. Trobo que és essencial no només per a la meua trajectòria professional, sinó també per a la meua vida personal. Aquest sentit de l'humor m'allunya d'una visió transcendentista de les coses. Personalment, m'agrada ser més profund que no pas transcendent, i això també val quan dirigeixo comèdia. En resum, que sí, que m'agrada molt ser director de comèdia, tot i que, evidentment, tampoc vull oblidar-me del seu revers, de la tragèdia, del drama: l'una no pot existir sense l'altra.

• **Pots dir-nos alguna cosa sobre la teua proposta de direcció?**

Sóc plenament conscient que abordo una comèdia una mica especial. Una comèdia molt «racional», amb un sentit de l'humor que prové del text, i no pas de les imatges que genera. I a mi ja em va bé, perquè l'humor visual no em surt, i tampoc no m'acaba d'interessar. En aquest cas, el text té un sentit literari elevadíssim, i fins i tot complex, i això ens porta a una de les dificultats a les quals m'enfronto com a director: el públic ha d'arribar a comprendre els diàlegs tan literaris i brillants que mantenen els personatges. Per aconseguir-ho, perquè no es perdi res pel camí, hem de fer un esforç per ser clars.

• **Parles de la famosa paradoxa wildeana.**

Sí. L'actor, pel que fa als aforismes, els epigrames i les paradoxes tan habituals a les obres de Wilde, té un cert avantatge en relació amb l'espectador. Quan un actor llegeix l'obra, pot aturar-se en una frase que li agradi especialment o que no hagi entès. Pot aturar-se i rellegir-la, una vegada i una altra. L'espectador, en canvi, no té aquesta possibilitat: ho ha d'entendre a la primera. Per tant, ho hem de servir de la millor manera possible. Hem de crear les condicions ideals perquè la comicitat i la intel·ligència de l'obra de Wilde arribi amb la màxima efectivitat possible. I això requereix un tipus d'actors i d'actrius que, a banda de tenir talent, tinguin un gust especial pels jocs de llenguatge.

• **Comptes, però, amb un gran equip d'actors i d'actrius.**

Cert. I si tens un repartiment bo, ja tens feta una bona part de la feina. Evidentment, després entren en joc altres factors, com ara que hi hagi una «bona química» entre tot el repartiment i que jo, com a director, sàpiga gestionar-la, però em sembla que a *El ventall de Lady Windermere* hi ha hagut una molt bona sintonia amb tot l'equip. I penso, a més, que l'elecció dels actors i l'adjudicació dels personatges ha estat ben feta... encara que m'estigui malament de dir-ho.

• **Parla'ns una mica de la posada en escena. Com són l'escenografia i el vestuari?**

Abans he parlat de la riquesa del text d'*El ventall de Lady Windermere*. Aquesta riquesa literària va unida a unes grans possibilitats visuals. I tinc la sort de treballar, en aquest sentit, amb dos grans professionals com són Pep Duran i Nina Pawlowsky. Fa molt de temps que col·laborem, i ens entenem molt bé. Penso que tots dos han fet un treball magnífic, i en el cas de l'escenografia el gran mèrit ha estat fer una síntesi del món victorià, pel que fa al seu context general i també pel que fa al mobiliari.

• **Aquest món victorià que retrateu pot resultar llunyà per al públic actual?**

Aquesta qüestió ens la vam plantejar de bon començament. Per tal de facilitar la identificació del públic amb la història volem apropar el comportament dels personatges a una sensibilitat més pròxima, més contemporània. No podríem fer-ho d'una altra manera... Estem vivint i fent teatre ara i aquí. A més, per reforçar aquest efecte, hem volgut traslladar l'acció de l'obra als anys vint del segle passat.

• **I com es percep, això?**

D'entrada, i sobretot, amb el vestuari. El fet de treure la cotilla a les dones té un valor estètic, però també metafòric. Amb aquesta petita modificació tenim l'avantatge de poder construir unes dones més modernes, sense la cotilla física ni la cotilla mental. Això ha estat també una picada d'ullet a Ernst

Lubitsch, que per a mi és un dels grans mestres de la comèdia. Lubitsch va fer la seva versió cinematogràfica d'*El ventall de Lady Windermere* a la dècada dels anys vint i va traslladar l'acció a aquesta època.

• **Què diries a l'espectador que vingui a veure l'espectacle?**

Li diria que ha de venir amb una ment ben oberta, perquè es trobarà davant d'una obra que li parlarà de la doble moral i dels prejudicis. M'agradaria molt que l'espectador fes l'esforç de veure aquesta funció sense prejudicis, receptiu a tot el que s'hi explica. Si ho fa, em penso que se sentirà recompensat, perquè a més de divertir-se, aprendrà alguna cosa... Perquè *El ventall de Lady Windermere* és una d'aquelles funcions que no s'obliden, que queden a la memòria perquè estan plenes de coses interessants, i de frases memorables. De fet, només pel text i per un treball actoral meravellós ja valdria la pena venir a veure la funció. Jo m'ho he passat molt bé dirigint aquest muntatge, i espero que això el públic ho noti. De fet, si tornés a sorgir l'oportunitat, m'agradaria molt fer un altre Wilde.

(Nota: Aquesta és una petita selecció de l'entrevista a Josep Maria Mestres. Podeu llegir-ne la resta al programa de l'obra, a la venda al vestíbul principal del teatre i a la llibreria del TNC)

Marma
Decoració i regals

Pl. Catalunya, 8
17240 Llagostera Tel. i Fax 972 830 795

Perruqueria
TALL & MODA

Mª Carme Valentí

Perruqueria unisex
Extensions, depilacions facials, manicura, solàrium i més

Av. del Gironès, 8 - local A - 17240 Llagostera (Girona)
t. 972 83 06 20

QUESTIONARI DE PROUST

Estel Ciurana

Maria Rovira

Oriol Marquès

Us fem arribar les respostes del Qüestionari Proust que van fer 3 persones:

l'Estel Ciurana Bosch, que estudia magisteri d' anglès, té 20 anys i viu a Llagostera.

l'Oriol Marquès, de 24 anys i que treballa als Vivers-Residència de Celrà.

i de la **Maria Rovira Pla**, mestressa de casa de 48 anys i resident a les Planes, una masia del veïnat de Sant Llorenç.

1-Quin és el tret principal del teu caràcter?

Estel - El perfeccionisme i la sociabilitat.

Oriol - La timidesa.

Maria - Depenent del moment, siestic més nerviosa o calmada;

depenent del lloc i de les circumstàncies.

2-Quina qualitat prefereixes en una persona?

Estel - La sinceritat i la simpatia.

Oriol - La sinceritat.

Maria - Que s'hi pugui confiar, que sigui bona persona, sincer i treballador.

3-Què aprecies més en els amics?

Estel - Que estiguin al meu costat en els bons i en els mals moments, i sobretot que em siguin sincers.

Oriol - Que siguin bons amics.

Maria - Que et sàpiguen ajudar quan els necessites, al moment i al lloc adequat.

4-Quin és el teu defecte principal?

Estel - La impaciència, necessito resultats ràpids.

Oriol - Que vull tenir sempre la raó.

Maria - Sóc molt cridanera i nerviosa, m'esvero per no res.

5-Quina és la teva ocupació preferida?

Estel - Passejar per alguna ciutat tot parant-me a diferents botigues de roba, la moda és una de les meves passions i m'agrada estar al dia.

Oriol - La cacera.

Maria - Els viatges, però amb la família, la feina, les impossibilitats econòmiques... és impossible fer el que voldria.

6-Quin és el teu somni de benestar?

Estel - M'agradaria tenir una feina que em permetés viatjar molt sovint per tal de conèixer nous indrets, cultures, persones...

Oriol - Matar un senglar gegant.

Supermercat

CARNISSERIA - XARCUTERIA

CABALLERO

Avgda. Gironès, 24

Tel. 972 83 08 83

LLAGOSTERA

Hidrojet S.A.

DESEMBUSSOS

Clavegueres • Col·lectors

Baixants • Canonades

Fosses sèptiques

C/. Costa Brava, 52. 17240 LLAGOSTERA (Girona).

SERVEI PERMANENT 24 HORES
URGENCIES NOCTURNES I FESTIUS
☎ 972 83 15 09

Maria - Viure en un lloc tranquil i serè, on no s'hagués de preocupar ningú de res.

7-Quina podria ser la teva pitjor desgràcia?

Estel - Perdre un ésser estimat o veure'l patir.

Oriol - Una malaltia mental irreversible.

Maria - Buffff!! No ho sé, hi ha moltes coses que podrien ser, no ho sé.

8-Què voldries ser?

Estel - Primer de tot voldria ser una persona sana, equilibrada i feliç. I si parlem de temes laborals... no ho tinc gaire clar, m'agradaria combinar la feina de professora d'anglès amb la d'estilista o dissenyadora de moda.

Oriol - Bomber de rescat.

Maria - Ser una senyora, i no, no ho sóc, jo sóc una dona de fer feines, simple i senzilla.

9-On voldries viure?

Estel - M'agradaria moltíssim viure una temporadeta als Estats Units, sobretot a Nova York o a Los Angeles, ja que són dues de les meves ciutats preferides, però no podria dir on m'agradaria viure la resta de la meua vida.

Oriol - En una casa enmig de bosc, on Déu va perdre l'espardenya.

Maria - Al mig de la plaça de Llagostera, per no haver de fer mai més els deu o quinze minuts de viatge amb cotxe des de casa fins al poble.

10-Quin color prefereixes?

Estel - El blau, sense cap mena de dubte. Trobo que és un color que aporta molta serenitat, és un color net i fresc i és el que predomina a la Terra. El veiem cada dia simplement mirant el cel o el mar, els qui el tenen a prop.

Oriol - El vermell.

Maria - El blau, el vermell, què importa això? Depèn una mica per a què sigui, no?

11-Quina flor prefereixes?

Estel - La violeta. M'agrada perquè és una flor silvestre que neix en alguns dels indrets que ens envolten, té una forma molt bonica i una olor deliciosa i intensa.

Oriol - L'edelweiss

Maria - Una rosa, perquè m'agrada, suposo que és el costum de la nostra terra.

12-Quin ocell prefereixes?

Estel - No m'agraden gaire els ocells, però si n'he de triar un triaria la cardina. Aquest ocell es troba a les nostres terres i té un color groguenc al pit molt curiós. Em recorda la meua infància quan en vam tenir a casa 2 cries que havien perdut la mare.

Oriol - El pigot.

Maria - A mi, els animals, nen... els pollastres són molt bons.

13-Quin és el teu autor o autora preferit de prosa?

Estel - No tinc autors preferits, llegeixo una mica de tot però no em quedaria amb ningú en especial.

Oriol - Jacint Verdaguer.

Maria - Ara m'has complicat la vida, no tinc pas temps per llegir, jo.

14-Quin és el teu poeta preferit?

Estel - Sé que potser sona estrany, però no m'agrada la poesia i mai en llegeixo, és una cosa que em ve de tota la vida.

Oriol - Antonio Machado.

Maria - En Serrat, canta i fa uns poemes molt bons; molt no ho sé, bons.

15-Quin és el teu músic preferit?

Estel - No en tinc cap en especial, va a temporades i segons el meu estat d'ànim i la música que aquest necessiti.

Oriol - Phil Collins.

Maria - Música romàntica dels anys 70, tots eren molt bons.

16-Quin és el teu pintor preferit?

Estel - Sóc una amant del Pop Art i entre els meus pintors preferits dins

aquest gènere hi ha Andy Warhol i Miss Van. M'agraden els colors i les formes que utilitzen en les seves obres i la seva originalitat, no tan sols es limiten a pintar sobre teles, sinó que cada un fa els seus experiments i trenca els típics límits de la pintura.

Oriol - Picasso.

Maria - Jo no en tinc cap de pintor preferit, tot el que no em dona pa jo..., no sé: Picasso, Miró, posa el que vulguis.

17-Quins són els teus herois o heroïnes de ficció?

Estel - Mai n'he tingut, però sempre m'ha cridat molt l'atenció l'Spiderman. Em fa molta gràcia tot això que fa amb les teranyines!

Oriol - El capità Enciam.

Maria - "El Capitán Trueno", pels còmics de petita, em porta molts bons records, a més, era una excel·lent persona de ficció, però reflecteix la persona que l'ha creat.

18-Quins són els teus herois o heroïnes de la vida real?

Estel - Tots aquells que han fet realitat els seus somnis i han aconseguit les seves metes per més impossibles que semblessin i ara se senten orgullosos i feliços.

Oriol - Cap.

Maria - Què vols que digui? El papa de Roma! No, aquest segur que no.

19-Quins noms prefereixes?

Estel - Martina i Agnès per a nena, i Bru per a nen.

Oriol - Joan, Josep i Isabel.

Maria - Àngel, Jordi, Montse, Albert, David, Joan, tots de persones properes a mi, mentre no siguin noms estranys i estrangers.

20-Què detestes per sobre de tot?

Estel - La gelosia i la prepotència, no suportó que algunes persones se sentin superiors a les altres.

Oriol - La "xuleria"

Maria - La injustícia del món, i el mal repartit que està, tot el pa per als flequers, i per als pagesos que han segat el blat, res de res; és un exemple, eh!

21-Quins caràcters històrics menysprees més?

Estel – Franco, Hitler, Mussolini... tota aquesta sèrie de dictadors que van acabar amb la vida de moltíssimes persones innocents i van fer patir la resta.

Oriol – La desigualtat de classes.

Maria – En Franco, Felip V, Hitler i en Mussolini, tots han perjudicat molt.

22-Quin fet militar admires més?

Estel – No m'admiro cap en especial.

Oriol – La resistència a Barcelona el 1714.

Maria – Guerres, no se'n pot admirar cap, totes les coses bones per als militars són dolentes per als civils.

23-Quina reforma admires més?

Estel – Doncs no en tinc ni idea, la veritat.

Oriol – La reforma dels drets dels treballadors.

Maria – Passar de la dictadura a la democràcia: democràcia entre cometes perquè és que no sé si això és una democràcia; suposo que depèn de per a qui.

24-Quins dons naturals voldries tenir?

Estel – M'agradaria poder volar i poder nedar per sota l'aigua sense la necessitat de sortir a respirar.

Oriol – Jaestic bé.

Maria – Tenir tota la tranquil·litat del món i no preocupar-te per res.

25-Com t'agradaria morir?

Estel – Dormint, sense adonar-me de res... però sobretot de vella!

Oriol – De vell al llit.

Maria – No hi he pensat mai, per què coi has de pensar com t'agradaria morir; a qui li pot agradar morir d'alguna forma o d'un altra.

26-Quin és l'estat present del teu esperit?

Estel – Ara mateix em sento feliç i plena d'energia per continuar amb els meus estudis i tirar endavant amb les meves il·lusions.

Oriol – Confús però content.

Maria – I on és l'esperit per preguntar-li? Quan algú me'l presenti ja et contestaré.

27-Quins fets t'inspiren menys indulgència?

Estel – Els atacs terroristes. Trobo deplorable que, als nostres temps, algunes persones encara hagin de defensar els seus ideals a partir de la violència tot involucrant persones innocents en els seus actes.

Oriol – La hipocresia mundial.

Maria – Els assassinats del

món, tot això dels assassinats entre parelles que ara surt tant, és clar que abans passava igual, només que no es deia.

28-Quin és el teu lema?

Estel – Si vols, escolta les persones que creus que et poden aconsellar, però fes sempre el que tu i només tu sents i tens ganes de fer.

Oriol – No molestis i no seràs molestat.

Maria – Explica-m'ho tu, no sé, potser: "Fes bé i no facis mal".

Moltes gràcies per contestar a les nostres preguntes

**Anna Ciurana i Tània Virgili,
Víctor Velázquez i Eduard
Figuera i Walid Kamar i Àngel
Oliveras de 4t A d'ESO.**

FLECA I PASTISSERIA

La Flor de Maig

HNOS. CORDOBA, S.C.

Àngel Guimerà, 17
Tel: 972 80 52 52
17240 LLAGOSTERA

Joan Miró, 22
Tel: 972 83 74 88
17246 STA. CRISTINA D'ARO

**Serralleria Metà·lica
Ferran Collell, S.L.**

Portes - Escaltes - Baranes - Reixes - Tancats metà·lics

C/ Cantallops, s/n.
Tel.: 972 830 067
Fax: 972 830 776
17240 Llagostera (Girona)

Fruits Secs

Tel: 972805484

CAPALLERA

Passatge Costa Brava 12
Llagostera

Mercat Setmanal

Temps de bolets

Cada any, la Xon ens munta una bonica i interessant exposició de bolets. Aquest curs han estat en Xavi i la Xon els que l'han feta. Us la mostrem en aquestes fotografies.

XAPIGAR
PLANXISTERIA I PINTURA

c/. Bujonis, 7 (Polígon industrial)
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

Tel. 972 32 30 07
Fax 972 32 72 73

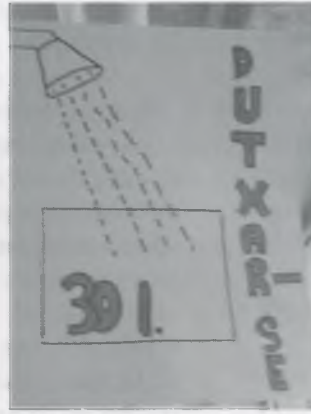
**EBENISTERIA
PERELLÓ**

c/. Ponent, 28 - Tel. i Fax 24 19 34
17180 VILABLAREIX
(Girona)

ATENCIÓ A

Els alumnes de 2n d'ESO han fet un treball molt interessant sobre el consum d'aigua. Cal reflexionar-hi!

I tu, quanta aigua gastes al dia?

Unisex

**Perruqueria
ANTONIA**

Passeig Pompeu Fabra, 46, 1er. - Telèfon 83 10 76 - 17240 LLAGOSTERA

MAÑANA LA VIDA SERÁ MEJOR QUE HOY.

MEDI AMBIENT

I tu, quanta aigua gastes al dia?

En el crèdit de Medi ambient hem treballat el consum d'aigua.

L'exposició l'hem duta a terme especialment per fer prendre consciència als alumnes de l'institut de la importància de petits detalls de la vida quotidiana en què el consum d'aigua és vital.

El seu disseny és molt visual, tenint en compte el volum de les ampolles d'aigua que s'han utilitzat per causar més impacte en la gent.

Procediment. Tot s'ha dut a terme amb ampolles de plàstic reutilitzades, de diverses capacitats, informació i una mica d'imaginació.

Totes les mesures han estat calculades en litres/ampolles, com per exemple, dutxar-se: 30 litres = 6 ampolles de 5 litres.

Algunes conclusions que n'hem tret: és millor dur a terme pràctiques amb poc consum d'aigua i que preservin el medi ambient, com, per exemple, rentar els plats a mà (10 l.) i no amb rentavaixelles (30 l.), dutxar-se (30 l.) i no banyar-se (140 l.).

Hem representat la quantitat d'aigua que gastem al dia:

- Si utilitzem la dutxa en comptes de la banyera, estalviem aproximadament uns 100 l.
- Si rentem els plats a mà, no utilitzant el rentavaixelles, n'estalviem uns 18 l.
- Si tanquem l'aixeta mentre ens rentem les dents, estalviem fins a uns 15 l per minut.
- Una rentadora consumeix 100 l d'aigua. No engegueu la rentadora fins que no sigui plena de roba.
- Cada vegada que estirem la cadena del vàter gastem 10 l d'aigua. Si utilitzéssim aparells eficients, com aixetes de baix consum o limitadors de cabal al vàter, estalviaríem aigua.

Durant una setmana hem estat fent gràfiques per saber el consum familiar d'aigua i quins aparells són

els que en gastem més. La rentadora és la que guanya. També s'aconsella la dutxa (30 l.), ja que gastem molta menys aigua que amb la banyera (120 l.).

Tot això ens ha fet reflexionar sobre la quantitat d'aigua que malgastem els humans.

Al dia podem arribar a gastar:

Dutxa 30 l. + rentadora 100 l. + rentavaixelles 30 l. + rentar les mans 4,5 l. + cisterna vàter 20 l. + rentar les dents 1,5 l, en total 186 l

Així doncs, al dia, una persona pot arribar a gastar 186 l.

Sílvia, Marta i Raquel
Anna i Rokso - Yesenia i Scheila
Zeshan Liaqat i Dani Cals

EL CONSUM DOMÈSTIC D'AIGUA A CATALUNYA

NORMES FÀCILS PER A UNA UTILITZACIÓ RESPONSABLE

Com gastem l'aigua a casa?

Beure 2 litres	Banyar-se 300 litres
Dutxar-se 30 a 80 litres	Rentar-se les mans 2 a 18 litres
Cuinar 2-4 litres	Una rentadora 60 a 90 litres
El vàter 10 litres	El vàter 6 a 10 litres
Regar el jardí 400 litres	Rentar el cobte 400 litres

Malbaratament

AIXETA

El degoteig d'una aixeta a una gota per segons suposa malbaratar 30 litres d'aigua al dia

EL VÀTER

Cada descàrrega d'una cisterna normal buida entre 9 i 13 litres d'aigua. Basant-nos en això, una família de quatre persones gasta més de 50.000 litres a l'any només amb la cisterna del vàter

Els consells

AIXETA

- ✓ Instal·lar aïejadors a la boca de l'aixeta. S'estalvia un 10% d'aigua
- ✓ Tancar l'aixeta mentre ens rentem les dents. S'estalvien 19 litres
- ✓ Vigilar que les aixetes no degotin

EL VÀTER

- ✓ Instal·lar mecanismes d'estalvi a la cisterna, com ampolles plenes a dins
- ✓ No embrutar l'aigua amb dissolvents, oli ni pintures i no llençar residus sòlids al vàter

LA DUTXA

- ✓ Dutxar-se en lloc de banyar-se. Amb la dutxa es gasten 80 litres, mentre que amb el bany se superen els 300 litres

Acció ciutadana

- ✓ Instal·lant un aïejador a l'aixeta reduim el consum d'aigua a la meitat mantenint la mateixa funcionalitat i sensació de cabal.
- ✓ Les cisternes de doble descàrrega permeten estalviar fins a 6 litres d'aigua cada vegada que tiram la cadena.
- ✓ Una rentadora antiga consumeix 80 litres per bugada. Els nous models de classe A no superen els 20. El mateix podríem fer del rentavaixelles.

Consum diari per països

XIFRES DE LITRES PER HABITANT I DIA

CATALUNYA	200
Europa	125
Los Angeles (Estats Units)	500
Japó	300
Sudan	10
Calcuta (Índia)	20

Cherokke Pagès Oldeman

Apagada de llums i aparells electrònics a mitja Europa

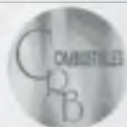

El dia 1 de febrer de 2007 es va fer una apagada de llums i aparells electrònics a Europa entre les 19:55 i les 20:00. La intenció del fet era frenar una mica el canvi climàtic. La Torre Eiffel, la catedral de Girona, la Sagrada Família de Barcelona o el Pont d'Ampostà, entre molts altres llocs, van quedar a les fosques. Entre els països europeus, es va seguir amb èxit a França, Itàlia i Holanda, però a Alemanya no.

Un altre objectiu de l'apagada era que els ciutadans sabessin la importància d'aquest canvi climàtic: no gaire lluny d'aquí, concretament als Pirineus, les estacions d'esquí han passat una temporada desastrosa.

Diferents partits polítics i altres institucions oficials van portar endavant aquest projecte.

Pol Figueras - 1r B

Combustibles
ROBERT BADOSA

Gas-Oil - Llenyes - Carbons
Barbacoes - Llars de foc i Forns

C/. Panedes, 35
Telf. 972 830 211
Tel. mòbil 686 331 570

info@combustiblesrb.com
www.combustiblesrb.com

17240 LLAGOSTERA (Girona)

ESTETICISTES
Tenna's

Dolors Pico Amat

- Tractaments facials i corporals
- Depilació a la Cera (un sol ús)
- U.V.A. (Solàrium)
- Drenatge limfàtic
- Consulta Metge Personalitzada
- Manicures i Ungles
- Artificials
- Estètica del peu

Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 LLAGOSTERA

Fleca Montiel

PAQUITA MONTIEL

C/ La Coma, 1
Telf. 972 83 06 38

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Esteve Esteve Casellas

17240 LLAGOSTERA
Can Pons - Pompeu Fabra, 29 Tel. 972 830 073

17007 Fontajau - GIRONA
Rambla Xavier Cugat, 6 -10 Tel. 972 227 490

SORTIDES DEL 1R TRIMESTRE 06-07

El 24 d'octubre, l'IES va fer les sortides del 1r trimestre:

1r d'ESO:

Museu Miró i Palau de la Música

2n d'ESO:

Visita al CosmoCaixa, a Barcelona

3r d'ESO:

Sortida al Baix Empordà. Visita a una fàbrica de suro a Palamós, al Museu del suro de Palafrugell i al poble costaner de Calella. Àrea de tecnologia.

4t d'ESO:

Sortida a l'Alt Empordà relacionada amb el romànic (Sant Pere de Rodès) i la literatura a la zona del cap de Creus (Cadaqués). Activitats de les àrees de Ciències socials i de Llengua i literatura catalanes.

Batxillerat:

Sortida comuna de tots els itineraris. Aquesta sortida va ser a la ciutat de Girona. Els de 2n van visitar al Museu del cinema i els de 1r van anar a veure el Museu dels jueus.

El 22 de novembre, es va fer una sortida de 3r d'ESO per visitar l'Escola d'Hostaleria de Girona.

Aquesta activitat forma part d'una campanya de promoció d'hàbits alimentaris saludables dels joves del Gironès.

L'alimentació és un acte educable, que té una incidència a curt o llarg termini en la salut de cadascú. L'objectiu de la campanya és que els joves tinguin una sana preocupació pel menjar i que procurin seguir una dieta variada, suficient i equilibrada i, a la vegada, incidir en els aspectes socials i d'higiene en el comportament a taula.

Una vegada més fem esment de la importància de l'alimentació mediterrània:

- És rica en verdures, hortalisses, fruita fresca i fruita seca (nous, ametlles, avellanes...), llegums, peix, derivats del blat i oli d'oliva.
- Per facilitar l'equilibri alimentari és convenient fer entre tres i cinc àpats al dia que es complementin entre ells.

- L'esmorzar és un àpat decisiu en l'equilibri alimentari, però cal que sigui complet, amb
 - Làctics (llet, iogurts, formatges...)
 - Cereals (pa, galetes, cereals...)
 - Fruita fresca (sencera, trossejada, sucs...)
- El dinar i el sopar han de ser àpats complementaris i s'ha d'evitar la repetició d'aliments i preparacions.
- El consum de vi és opcional, únicament per als adults, pres amb moderació, durant els àpats i en el context d'una alimentació equilibrada.

No oblideu la Piràmide de l'alimentació saludable.

Uns bons hàbits alimentaris i una activitat física regular incrementen el nostre nivell de salut.

LLAGOFINQUES
SERVEIS IMMOBILIARIS

Manel Malagón Rodríguez

Consellers, 21 (Baixos) Tel. 972 831830 Fax. 972 831831
17240 Llagostera E.mail:llagostera@llagofinques.com

Tedra
CONSULTORI VETERINARI

Àngel Guimerà, 16
Tel. 972 83 14 00 Mòbil 607 216 243
17240 LLAGOSTERA

Sortida a Barcelona de 1r d'ESO

El dimarts 24 d'octubre del 2006 els alumnes de primer d'E.S.O. vam anar a Barcelona a visitar el Palau de la Música, important edifici modernista que es va inaugurar l'any 1908 i va estar dissenyat per Domènech i Montaner. Aquest edifici és la seu de l'Orfeó Català.

Quan vam acabar la visita guiada, vam sortir del palau i ens vam fer una foto tots junts.

Quan vam haver acabat de dinar vam anar a la fundació JOAN MIRÓ, on hi havia quadres com aquest. Allà, ens van explicar com interpretar els quadres d'aquest autor.

Sabeu què representa aquest?

Costa de creure, però representa una dona mirant les estrelles.

Aquest és un dels molts quadres que va pintar el Sr. Miró.

A veure si endevineu què és!

Alumnes de 1r d'ESO

La primera excursió Cosmo Caixa

Nuestra primera excursión fue a CosmoCaixa en Barcelona, salimos de Llagostera a las 8.30h de la mañana y llegamos muy pronto. El autobús se paró justo delante del CosmoCaixa, entramos y nos fuimos al lugar adecuado para comer un poco, cuando acabamos nos dejaron un tiempo para jugar. Descubrimos un bosque inundado por agua, pero se podía entrar. El CosmoCaixa era muy grande, por fuera no lo parecía tanto pues casi todo estaba bajo tierra. Subimos por una rampa y en medio había un árbol seco aguantado por cuerdas, cuando llegamos nos separamos, también nos dejaron un poco de tiempo para mirar cosas, al fondo de todo estaba el bosque inundado, por toda la sala había cosas extrañas. El profesor nos explicó algunas cosas, había también animales en peceras, eran animales muy raros. Hicimos un taller de electricidad con experimentos, al principio nos hacía algo de miedo. Luego fuimos a comer al parque del laberinto. Nos dejaron un rato para jugar y hacer bajar la comida. Después fuimos al laberinto, era mediano, pero complicado. Desde donde estaban los profesores se podía ver todo, no nos permitían correr.

Oscar Romero Palomo – 2n B d'ESO

150
aniversari

CASINO LLAGOSTERENC S.R.

Plaça Catalunya, 6
Llagostera
Tel. 972 80 51 65

Fàbrica de suro a Palamós, Museu del suro a Palafrugell i passeig per Calella de 3r d'ESO

Els alumnes de tercer van inaugurar les sortides d'aquest curs acadèmic amb la visita a una fàbrica de suro de Palamós. Va ser interessant i vam aprendre coses que no havíem imaginat. La visita al museu, malgrat va estar ben dirigida per les persones que ens van guiar la visita, se'ns va fer menys agradable. El dinar a la platja i el temps lliure per Calella ens van agradar molt.

Alumnes de 3r

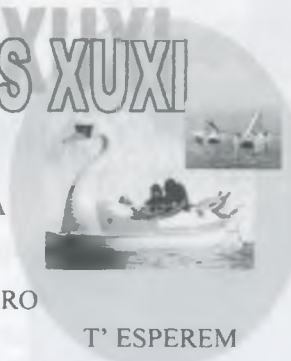
La literatura i el romànic - 4t d'ESO

Els de 4t d'ESO van fer una sortida en la qual van treballar la literatura de Josep Pla que fa referència al cap de Creus i a Cadaqués, i van visitar el monestir de Sant Pere de Rodès. La van qualificar de bastant interessant.

PATINES XUXI

VINA AQUEST ESTIU A GAUDIR DELS NOUS PATINS A LA PLATJA GRAN DE PLATJA D'ARO

T' ESPEREM

TELECOFRED

TELECOMUNICACIONES Y AIRE ACONDICIONADO

TRAV, PLAZA BARCELONETA, 8
17240 - LLAGOSTERA (GIRONA)

TEL:972.832.943

Museu dels jueus de Girona i Museu del cinema Batxillerat

Dels grans de la casa, no en tenim cap comentari especial. Suposarem que van gaudir d'un dia diferent.

GRANJA OASIS

C/ Comte Guifre, 2 - Tel. 972 832 274
17240 - LLAGOSTERA (Girona)

PERRUQUERIA ROSER

UNISEX - ESTETICA - SOLARIUM

Passeig Pompeu Fabra, nº 9
Telèfon: 972 80 57 38
LLAGOSTERA - Girona

Classic CAFE

LLAGOSTERA
Pl. Catalunya, 7 T. 972 80 56 20

Robert Corominas

www.robertcorominas.com
972 83 05 78 - 17240 Llagostera (Girona)

FLAIXOS D'UNA DIADA

Vàrem recuperar la idea de fer una Diada de Nadal sobre tema social, on els valors, els drets humans, la interculturalitat, etc. lligats amb el nostre Projecte educatiu de Centre, es contemplen com a eixos transversals del nostre institut. La Xon va coordinar aquestes activitats de les quals ens sentim contents. Gràcies, Xon!

Activitats diverses

- Cançons típiques dels països que tenim representats a l'IES. Es van escoltar, aprendre i elaborar pòsters per grups. Es veu el documental The other final.

Alumnes de 1r d'ESO

- Activitat sobre mobilitat i esports per a persones cegues. Amb Anna Coma. Activitat sobre el llenguatge Braille i altres eines de comunicació per a cecs, amb Quim Dalmau.

Alumnes de 2n d'ESO

Pintura parets

- La majoria dels alumnes de tercer van dedicar la jornada a pintar les parets de l'interior de l'IES, classes, passadissos... ajudats per la Lúdia i altres profes van posar un toc de color i llum en unes parets massa fredes i poc acollidores. Gràcies per fer-nos el dia a dia més agradable.

Alumnes de 3r d'ESO

Tallers i pel·lícula

- Varen treballar materials sobre els països del Comenius i tradicions nadalenques a casa nostra; ho varen fer en llengua anglesa. També van confegir pòsters.

Es va passar el documental, *China Blue*.

Alumnes de 4t d'ESO

Experiències acadèmiques, xerrada i audiovisual sobre Nicaragua...

- Els exalumnes Norman Sánchez i Núria Brugulat que havien estat a Nicaragua varen fer una xerrada sobre aquest país i van passar fotografies. La Núria i en Norman van comentar el documental.
- La Núria Brugulat (empresarials), en Pau Turon (història), l'Anna Ramírez (fotografia), en Josep Santamaria (disseny industrial), l' Aleix Gaínza (folosofia)... van compartir amb els nostres batxillers una diada diferent.

Altres

- Xocolatada i partits (professors i alumnes)
- Per classes: fer cagar el tió, notes... i... bones vacances!

vivers can ragolta

Veïnat de Cantallops, 3
Tel. 972 83 04 80
Fax 972 80 56 97
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)
e-mail : viversragolta@hotmail.com

Grup **CATALANA
OCCIDENT**

MERCÈ SALVADÓ I BERENGUER
Agent d'Assegurances - 8/71139

ÀNGEL GUIMERÀ, 21, BIS • 17240 LLAGOSTERA
TEL./FAX 972 80 53 70

PAVIMENTS INDUSTRIALS - PAVIMENTS IMPRESOS SOBRE FORMIGÓ

- * Naus Industrials
- * Pàrkings
- * Rampes
- * Pistes poliesportives
- * Planxets
- * Lloses

C/ Donzelles, 41
17240 Llagostera - GIRONA

Valentí Calvo Tel. 607 31 98 15
699 40 22 93

Roba infantil

C/ Consellers, 11. Llagostera . 972 83 22 66

INSTAL·LACIONS XAVIER XIRGU

AIGUA, LLUM, CALEFACCIÓ i A.C.

C/. Nou, 44
Tel. 972 805 301
Mòbil 600 021 446

17240 LLAGOSTERA

PROMESMA, S.L.

C/. Sant Feliu, 6
Tel. 972 805 103
Fax 972 805 162

17240 Llagostera (Girona)

OBRA EN GENERAL REFORMAS - PISCINAS

RAFAEL GONZÁLEZ

TEL. 972 17 70 15
Mòbil 670 20 97 00

C/. Julio César, 44
(Urb. Llagostera Residencial)

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Franquicia de Herbolietética
Complementos dietéticos
Alimentación Natural
Cosmética Natural

Mercedes Eugenia Niño Verbel

C/ Angel Guimerà, 7
17240 Llagostera

POESIA

Deixa que el meu amor t'envolti
com la llum del sol,
i tot i així, et sentis lliure.

Rabindranath Tagore

Us proposo de compartir el misteri
dels ulls i del desig, perquè no hi hagi
entre vosaltres i jo cap reducte
vedat a la tendresa. Així ens serà
possible viure junts l'àmbit dels somnis,
vast i profund com una mar immensa,
i jo potser seré per a tots vosaltres
més que un record i menys que una presència.

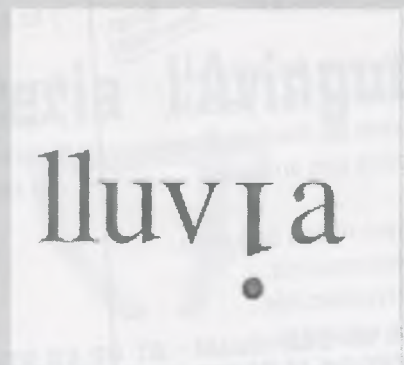
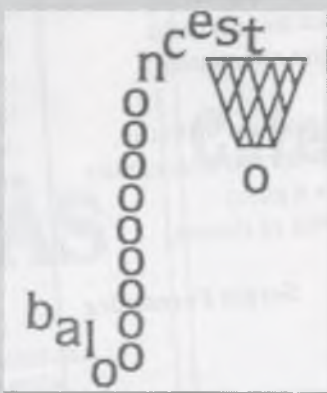
Miquel Martí i Pol

El cal·ligrama

La poesia no es compona només per ser recitada o llegida, sinó també per ser vista. Molts poetes han utilitzat les possibilitats gràfiques de l'escriptura per reforçar l'expressivitat del poema.

El cal·ligrama és un poema en el que el text es distribueix formant una figura. L'anomenada poesia visual utilitza les paraules, les lletres, l'espai i els materials per potenciar el significat. Els poetes visuals juguen amb les paraules de manera que el seu treball està tan pròxim a la plàstica com a la literatura: el resultat s'assembla més a un quadre o dibuix que a un poema.

APRENTENTS DE POETA

Hoy en clase hemos probado de plasmar en el papel sentimientos, sensaciones, pensamientos. Hemos recogido tres maneras de expresarse bien dispares y que se alejaban un poco de los poemas habituales. Sus autores nos han dado permiso para poner sus composiciones en esta pàgina.

LA VIDA Y LA MUERTE

Tengo un barrote entre la vida y la muerte.
Estoy solo, no puedo romperlo.
Solo y con una persona en la cárcel del lado,
No es que sea un hombre, es un golvin con cara de ardilla.
A veces me pregunto si podré salir de esta cárcel.
Lo peor de todo es que pasan una comida muy rara.

A lo mejor pudiera tener a alguien que quiera estar conmigo,
O sino al menos me gustaría poder morir con mi familia.
A veces me pregunto si voy a estar así toda la vida.
No hay nada corriente, parece una perrera,
Al fin me voy y vuelvo a mi casa.
Allí me están esperando mis hijos, ya jóvenes,
Siempre me acordaré de esta magnífica historia
Entre la vida y la muerte.
Estaré siempre con un recuerdo muy bonito.

Adam Rodríguez

UN PAISAJE

Camina con el viento,
en paz con Dios,
viaja sobre el cielo
con las nubes de algodón.

Decídete a encontrar el camino
entre el cielo y la tierra
y a lo mejor descubres
un paisaje que dibujar.

Encuentra a alguien
que te acompañe,
en este paisaje asombroso
que te haga sentir feliz.

Mira las flores, las plantas,
lo que te haga sonreír
y seguro que encuentras
algo por descubrir.

Sergio Fernández – 2n d'ESO

LA VIDA

La vida empieza cuando naces
y es como un gran camino,
en él encuentras de todo,
amigos y enemigos.

Cuando sales del camino,
te encuentras algo perdido.
Hay gente de muchas clases
y no todos son amigos.

Gente que nunca has visto,
gente desconocida,
gente irreconocible
que dice ser amiga.

Es raro acostumbrarse
a un mundo que no conoces,
se te hace muy extraño
y te asusta un montón.

Pero después, es distinto,
y una vez los vas conociendo
te sientes a gusto
y tu sonrisa es sincera.

Sergio Fernández

EL RÍO

El río baja el valle rugiendo
como una bestia encolerizada,
llevándose por delante todo desdichado
cuanto se cruza en su camino.
Se calma al llegar al plano,
donde se ensancha y serpentea
hasta llegar al mar donde se pierde
en la infinitud del agua salada.

Cherokee Pagès Oldeman

BLANCO Y NEGRO

Hombre negro

Voy por la calle y soy negro.
Tengo frío y soy negro.
Estoy enfermo y sigo siendo negro
Tengo miedo y continuo siendo negro.

Hombre blanco

Vas por la calle y eres blanco.
Tienes frío y eres azul.
Estás enfermo y eres amarillo.
Tienes miedo y eres verde.

¿Y tú hombre blanco
aún tienes valor
para llamarme
hombre de color?

LA GUERRA

La guerra, que fea que es.
Siempre muertos, familias, vecinos.
Si tuviera el poder de acabar con la guerra
haría de este mundo, un mundo sin maldad.
Los malos, sin sus armas, no son nada.
El mundo está lleno de hombres armados.
Si pudiera acabar con la maldad,
todo el mundo estaría muy feliz.

LA PAZ

La paz invita a los hombres a quererse,
esto sí que es bonito, sin guerra, se está mejor
Sin el ruido de las bombas, ni de las armas,
ni que mueran inocentes.
Me siento raro sin los ruidos de la guerra,
Ahora sí, el mundo tendrá mucha paz.

Adam Rodríguez 3r d'ESO

Restaurant / Bar

CAL
DEGOLLAT
Cuina casolana
Servei de carta i menú

C/ Sant Feliu, 55 LLAGOSTERA 17240 Girona
Telf: 972 83 11 25 / 972 83 01 29

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic

Carrer Comta Guifré, 8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972-83.02.04

CALÇATS
LLINÀS

Plaça Catalunya, 1 - Tel. 972 80 52 91 - LLAGOSTERA
C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 - LA BISBAL
C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 - SANT FELIU DE GUÍXOLS

Grup Serrano **Cafeteria l'Avinguda**

Telèfon: 972 83 09 79 · Mòbil: 699 49 04 86
Avgda. de l'Esport, 37 · 17240 LLAGOSTERA

APRENTES D'ESCRIPTOR

-¡Hola abuelo! ¿Sabes que iré de colonias con los de la clase?-dije muy felizmente.

-¡Qué bien! ¿Adónde vas?-preguntó el abuelo.

-Es una casa de colonias muy antigua, en medio del bosque, ahora mismo no sé dónde cae...-respondí.

- Me da muy mala espina...¡espera! Fíjate en esto.-dijo..

Rebuscó en un viejo cajón del armario hasta que encontró su cajita de los tesoros.

Sacó una llavecita de un bolsillo escondido en su chaqueta. La abrió. Extrajo cuidadosamente un trozo de diario muy remendado, databa del 1915, cuando mi abuelo tenía mi edad más o menos.

-Lee-, me dijo.

Miré la foto, era en blanco y negro, el pie rezaba: ha desaparecido una clase entera en circunstancias desconocidas, sólo hemos encontrado a un alumno, su nombre no será revelado por cuestiones de seguridad para la familia.

Empecé a leer el artículo. Decía que la clase iba de colonias al bosque, pero había desaparecido de camino a la masía.

Me fui a dormir, estuve toda la noche en un duermevela insoportable en el que sólo pensaba en el artículo de diario que me había enseñado mi abuelo.

Me imaginaba las caras de esos pobres niños y profesores en cuyo semblante feliz no había rasgo de preocupación.

En los días siguientes cavilé en ese asunto horas y horas. Antes de darme cuenta faltaban un par de días para irme tres días con los de la clase de excursión.

El día anterior por la noche me levantaba cada poco tiempo sudoroso y pálido, no podía dormir,

salí fuera a tomar un poco de aire, bebí un vaso de leche caliente, que me sentó muy bien, volví a la cama y logré por fin conciliar el sueño.

Me levanté muy nervioso cuando aún eran las seis de la mañana, no conseguí volver a dormirme, pues ya estaba del todo espabilado, me despecé tranquilamente, bostecé y me levanté; me fijé en que lo hice con el pie izquierdo, no muy buen presagio, pero lo ignoré.

Fui hasta la cocina y me preparé un poco de almuerzo, cuando acabé de desayunar, fui a terminar de preparar la bolsa.

Al cabo de media hora se levantó mi madre, que al terminar de almorzar me llevó hasta donde nos iban a recoger con el autocar.

Yo estaba muy nervioso, ver a todos mis compañeros felices, que ignoraban todo peligro en cuanto les rodeaba.

Las profesoras nos hicieron subir al autocar por orden de lista, para ver si faltaba alguien. Nos pusimos en camino hacia la perdida masía del bosque.

Me senté solo al lado de la ventana pensando y pensando sin parar.

El paisaje cambiaba delante de mis ojos de una manera lenta y pausada, campos, bosques, yo no reaccionaba a los gritos felices de mis compañeros que se sentaban atrás, encontraba mucho más interesante el pensar en el artículo antiguo y remendado de la clase de mi abuelo.

Llegamos, bajamos ordenada y pausadamente del autocar. Era un lugar un tanto sombrío, los árboles se abalanzaban amenazadoramente sobre la casa destartada de las colonias, ni un triste pajarito revoloteaba por en bosque, la brisa era gélida.

Nos vino a atender el mayordomo, un hombre de unos 80

y pocos años, de mirada fría, cara arrugada e inexpresivos gestos faciales. Sus ojos eran grises, era delgado y alto, de manos nudosas, su cabello lacio, blanco, falto de energía, debía caer por días en esa medio calva cabeza anciana.

Entramos en esa casa que se desmoronaba por momentos, la humedad manchaba las paredes con un tono verde oscuro, el musgo salía entre las esquinas del pasillo sin techo, para cubrir la lluvia habían colocado unas ramas de diversos árboles que debían crecer ahí.

Seguimos al mayordomo, que condujo de una manera rápida a la clase a sus respectivas habitaciones.

Las camas estaban llenas de polvo, miré hacia arriba y lo entendí, a través de los oscuros agujeros del techo incluso veíamos las podridas vigas de madera entre las cuales correteaban las ratas en sus bien preparadas madrigueras.

No me gustaba mucho ese asunto, al bajar a la cocina para comer vi un bote de un polvo que la cocinera echaba a la comida, estaba del revés pero creo que ponía "asernico" o "arsénico" o alguna cosa así, por aquel entonces mi lectura no era muy buena.

A la hora de comer preferí esconderme en el lavabo con algunos amigos, pues supuse que lo que había en el bote no podía ser nada bueno. Expliqué a mis amigos el motivo de la huida y decidimos volver nosotros por nuestra cuenta a casa, llamando a los padres con un móvil, o algo por el estilo. La cuestión era que sólo uno de nosotros tenía móvil, pero era inútil, ahí no había cobertura en ningún lugar, lo cual era de suponer, pues estábamos en medio del bosque.

Cuando volvieron los compañeros, varios se encontraban muy mal, vomitaban, se ponían verdes y se desmayaban.

Por la noche esperamos a que todo el mundo durmiera para hacer una excursión nocturna en busca de un teléfono en funcionamiento.

Los pasillos eran tenebrosos y fríos, la oscuridad envolvía el ambiente y la podredumbre de la madera daba al aire un sabor enfermizo. El viejo y desgastado parquet crujía levemente bajo nuestros pies, cada paso que dábamos, conteníamos la respiración por el miedo a ser descubiertos.

Entramos en la cocina, encendí el viejo interruptor, nada, no debía de haber corriente, cogí una caja de cerillas, encendí un fogón y una luz azulada cubrió la estancia. Antes de empezar a buscar nos desentumecimos las manos en el calor del fuego. Empezamos a buscar, cuando al cabo de un momento un amigo mío hizo un gran razonamiento, si no había corriente, no funcionaba el teléfono, o sea que nos dimos por vencidos, apagamos el fogón, pero nuestros ojos aún no se habían acostumbrado a la oscuridad, lo cual fue un gran problema. Avanzábamos a tientas por los oscuros pasillos, vi una puerta entreabierta de la cual salía un amarillento haz de luz tintineante, seguro que eran velas o cualquier instrumento con llama. Me asomé discretamente dentro de la habitación, la cálida luz de una lámpara de petróleo bailoteaba al compás de la fría brisa que pasaba ras de suelo helándonos los pies. Entramos en la habitación, el aire

estaba cargado, costaba mucho respirar, la lámpara debía de haber consumido mucho oxígeno, y respirar dióxido de carbono nos adormecería hasta matarnos, decidimos abrir un poco más la puerta, nos fue imposible abrir la ventana, pues la humedad había hinchado la podrida madera y casi se salía de las juntas. En el centro de la habitación había un viejo escritorio al que los años le pasaron factura, estaba carcomido, los bordes estaban repletos de moho y las patas parecían aguantarse por arte de magia.

Salimos de la habitación, nos fuimos a dormir, pero el hambre nos hacía mantener despiertos. Nos dormimos pero al despertar el hambre nos hacía rugir el estómago. Nos dirigimos a las escaleras, en aquel momento sentí un vuelco y caí en el vacío, me encontré en mi mullida cama, envuelto entre las suaves mantas, di gracias en mi interior porque todo había sido un sueño, aunque muy real. Fui a la cocina donde mi abuelo ya desayunaba, le pedí que me volviera a enseñar el artículo, pero me dijo que no sabía de qué le hablaba, le pregunté si le había dicho que me iba de colonias, me explicó que eso debía ser todo un sueño, de aquellos que pueden engañar al más audaz y astuto. Fue sólo mi imaginación que me jugó una mala pasada, desde que le hablé a mi abuelo de las colonias, hasta... un momento! Ya no puedo acordarme... de... cuándo acabó... mi sueño..., todo había sido muy raro,

hice un esfuerzo para acordarme, resultó inútil, así que olvidé el asunto y me fui al colegio.

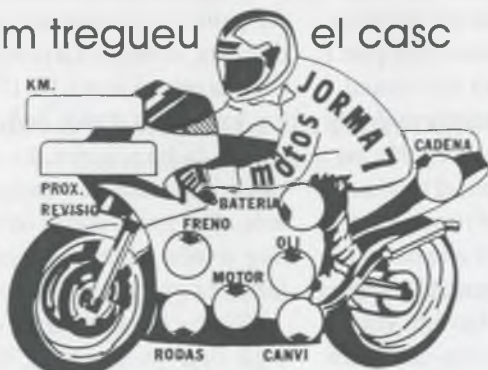
Resultó muy chocante, muy real, fue casi como si lo estuviera viviendo en ese mismo instante, pero me era imposible recordar, ¿colonias? No sé de dónde sacaría mi mente semejante historia, pasé el día tranquilamente en clase, no hablé con nadie de mi extraño sueño se reirían de mí, seguramente, ese día no estaba muy atento en clase, en mis cavilaciones, en mi mundo, nada me estorbaba, sólo estaba atento a mi mente, a cualquier indicio que pudiera darme sobre el sueño de la noche anterior. Después de clase no quise quedar con mis amigos, decidí que eran más importantes mis asuntos, ya se supone cuáles, pero no les dije nada de ello, puse la excusa de que iba a hacer deberes. Desde el instituto hasta mi casa había unos diez minutos a pie y me puse en camino.

En casa no hice los deberes, me dediqué a pensar y pensar en mi sueño, no me acordaba de las caras de los pobres e inocentes niños que aparecían en la antigua fotografía que me enseñó mi abuelo. Una figura encorvada y escuálida apareció por la puerta, era mi abuelo, le pregunté por la foto y el recorte de periódico, pero supuestamente no sabía de lo que hablaba, se giró y se fue con una sonrisa bajo la nariz.

Cherokee Pagès Oldeman
2n d'ESO
CV Taller de literatura

J7 taller jorma-7

En cas d'accident no em tregueu el casc

P. Romeu, 13 cant. P. Tomàs A. Boada
17240 LLAGOSTERA - Tel. 972 83 88 12

CARNISSERIA GRUP RIF

Venta de carne y productos
Orientales y Latinoamericanos

C/ Àngel Guimerà, 21
Tel. 972 83 13 69
17240 Llagostera

ies llagostera

NATACIÓ

Nedadores per un somni

El 29 d'agost, l'equip batejat com a Nedadores per un Somni va marxar cap a Anglaterra i un cop allà va tenir una setmana per recórrer els 32 quilòmetres que separen el port anglès de Dover del francès de Calais.

Daphne

La gent em diu que estic boja per fet d'aixecar-me a dos quarts de sis del matí per anar a entrenar, però un cop veus que tot el teu esforç es compleix en coses positives, els deixes parlar.

Després de tota la primavera i l'estiu preparant-nos, fent travesses, corrent, entrenant a l'Estarit, a mar obert, acostumant-nos a l'aigua freda, nedant amb meduses i moltes dificultats més, ja estàvem preparades per anar a creuar el Canal de la Mànega, que és, per a qui no ho sàpiga, entre Anglaterra i França.

Dia 28 d'agost. Vam agafar l'avió per anar a Folkestone; vam arribar allà al migdia; havent dinat i un cop ens vam haver instal·lat a l'hotel, vam anar a entrenar una mica a l'aigua freda de l'Atlàntic. L'horari, fins que l'associació del canal (CSA) ens donés permís per fer la gesta, era entrenar al matí a Folkestone o al port de Dover, massatges amb la

fisioterapeuta, dinar, anar de botigues, gravar amb les càmeres i anar a dormir bastant aviat per si, el pròxim dia havíem de creuar el canal: havíem d'estar descansades.

Els dies anaven passant i ningú

havíem invertit, tot el nostre temps, tot, hauria sigut en va.

Totes molt decebudes, vam tornar a l'hotel i vam intentar dormir. A les set del matí ens van trucar dient que ens havíem d'afanyar: a dos quarts

ens donava la informació que nosaltres esperàvem.

Dia 3 de setembre. Faltaven dos dies per haver de marxar i aquell dia hi havia molt mala mar, amb unes onades de tres metres. Dia 4. Surt un altre relleu, crec que era alemany. A la nit vam anar a rebre'ls al port i vam demanar al capità del vaixell - l'Andy King- si l'endemà podríem sortir; ell no ens va assegurar res, però li semblava que no; el motiu era que la tornada de França cap a Anglaterra era la pitjor que havia fet mai, i ell no volia arriscar. Nosaltres, tristes, li vam dir que havíem vingut fins allà i que anar-nos-en sense haver-ho intentat seria una vergonya. Tot el nostre esforç, tot el que hi

de nou havíem d'embarcar. Per fi ens donaven l'oportunitat de realitzar el nostre repte!

Notant l'aigua que t'esquitxava un mica a la cara, ens dirigírem a la platja on la Marta havia de començar. Al principi el mar estava bé: els corrents, el vent... La temperatura de l'aigua estava a uns 16-17 graus, tot era excel·lent. Però, com diuen, tot el que és bo s'acaba, i a quasi mig canal les onades començaven a ser més altes i més fortes -d'un metre i mig o més- i també passaven molts ferris...

Sisena hora, moment en que em vaig tirar jo. Em vaig llençar del vaixell i vaig caure a l'aigua freda i fosca, d'un color verd que quasi

semblava negra. Pensava que tindria fred, però no, l'aigua estava freda, clar, però no sentia el fred que suposadament havia de sentir.

Veia que les meves companyes m'estaven animant, també mirava el fons del mar, però no aconseguia veure res, només piquets blancs, que suposo que era el plàncton. Aquella hora em va passar molt ràpidament. Mai no havia nedat amb tantes onades, mai no m'havia empassat tanta aigua. Em van donar el senyal de l'hora nedada, vaig veure que havia de parar; va tornar a saltar la Marta. Vaig sortir de l'aigua tremolant, em vaig vestir, vaig prendre un got de te i vaig tornar a animar la meua companya.

Ja vèiem la costa francesa: des d'aquell moment tot semblava fàcil, però ens equivocàvem, des d'aquell moment tot va empitjorar. Els corrents no ens deixaven acabar en un cap, i per això vam acabar una hora i mitja més tard perquè vam finalitzar en un golf. L'Anna per fi va tocar terra! Ja ho podíem celebrar: el nostre somni era fet

realitat! I després la tornada cap a Anglaterra, dormint talladament per tot l'esforç de viure les 10 hores i 44 minuts intensament.

A les dotze vam arribar a l'hotel i a les quatre vam arribar a l'aeroport, tots morts de son; ens vam estirar enmig de l'aeroport, la gent ens mirava estranyada. Un viatge molt curt. Vam arribar a Barcelona crec que a les nou o a les deu. Ens van venir a rebre els pares, algun amic, periodistes...

El novembre vam tornar a Dover, pel sopar de l'associació del canal. Aquella nit ens van donar tres premis, a les més joves, al relleu júnior més ràpid i a l'equip que ha tingut pitjor condicions climatològiques. Aquella nit, sincerament va ser inoblidable.

Ara, la natació no té res a veure amb el mar, tot és piscina,

entrenaments, competicions i campionats. Sé que són moltes hores dins d'una piscina, sé que no tens gaire temps per fer coses amb les teves amigues, estudiar... Sé que implica molt d'esforç i molta dedicació i també sé que no és un esport popular com el bàsquet o el futbol. Tot hi així és el meu esport i m'esforçaré a aconseguir els meus reptes.

Aquesta gesta la dediquem a tota la gent que ha fet possible aquesta fita: família, amics, entrenadors, els nostres clubs, el patrocinador Abarth, Santiveri. Sobretot a l'empresa organitzadora: *Compañia de Ideas & Emociones*, a la Montserrat Tresseres (la primera nedadora espanyola que va creuar el Canal de la Mànega), que ens ha donat molt suport en tot moment; i per últim a la nedadora d'elit Erika Villaécija (campiona d'Espanya i tercera en els mundials del 2007), la nostra padrina.

Daphne Bots – 3r d'ESO

Llar del Pensionista de Llagostera

Esteve Lloveras - *President*

C/ Concepció, 20 - Tel: 972 80 52 13 - 17240 LLAGOSTERA

HYUNDAI Llagostera

Robert Corominas S.C

Tel/Fax Exposició: 972 83 20 42

Tel. Taller: 972 83 05 78

17240 Llagostera (Girona)

www.robertcorominas.com

ACTIVITATS DEL 2N TRIMESTRE

El dia 30 de gener es va celebrar el dia escolar de la No-violència i la Pau. Aquest dia els centre educatius catalans fan diferents activitats. La celebració d'aquest any té per lema "Llengües, entendre's és possible" i pretén expressar el suport i la contribució a la promoció de la diversitat lingüística com a patrimoni comú que fa possible l'apropament entre les cultures. Aquesta activitat compta amb el suport de la Unesco, i vol difondre el missatge que l'amor universal és millor que l'egoisme, la no-violència és millor que la violència i la pau és millor que la guerra.

Aquesta va ser una de les nostres contribucions: pancarta i biografia de Gandhi

Biografia de Gandhi

Mohandas Karamchand Gandhi, conegut com El Mahatma (la gran ànima), va néixer el 1869 a Porbandar, a l'Índia. Va estudiar dret a l'Índia i després a Londres, on esdevingué advocat. Durant llargues estades a l'Àfrica del Sud, entre 1893 i 1914, va conèixer el racisme de l'apartheid i aleshores va elaborar la seva doctrina de l'acció no violenta, inspirada per l'hinduisme i per pensadors com Tolstoi. En tornar a l'Índia va participar en la lluita contra els britànics i el 1920 va convertir-se

en el líder indiscutible de la lluita nacional. A partir del 1922 va consagrar-se a l'educació del poble i als problemes dels intocables. Atès que el liderat nacional estava assegurat per J. Nehru, Gandhi va intervenir com a garantia moral en els moviments de masses (desobediència civil de 1930, votació de la moció Quit India el 1942) o per calmar les violències entre hindús i musulmans (1946-1947). El 1948 fou assassinat per un extremista hindú.

El 8 de febrer tot l'IES sortia per segona vegada del centre. En aquest dia era previst de realitzar les sortides del segon trimestre.

Les sortides van ser les següents:

- ✓ 1r d'ESO: Banyoles i Serinyà. Activitat sobre prehistòria. Socials
- ✓ 2n d'ESO: Museu industrial del Ter. Manlleu. Tecnologia
- ✓ 3r d'ESO: Can Barça. Patinatge sobre gel. Educació física
- ✓ 4t d'ESO: Activitat d'anglès/matemàtiques
- ✓ Batxillerat: Cornellà de Terri - Metalquímia. Ciències experimentals i socials

* Aquí teniu una mostra d'alguna d'aquestes activitats i sortides

Excursió a Serinyà i Banyoles

Xènia i Aida - 1r B

El dijous 8 de febrer vam anar d'excursió a les coves de Serinyà i a Banyoles.

A les coves vam pintar una paret com els habitants prehistòrics. Pintaven de formes naturalistes i esquemàtiques.

Abans de dinar, vam visitar el Museu Arqueològic de Banyoles.

Vam dinar al parc de la Draga.

Visitem Can Barça

Our trip to Barcelona (by Sara Navarro 3r B)

Last Thursday all the students of my Secondary school went on an excursion. We had to go skiing but there isn't any snow this year, so my class went to Barcelona. There we went to the skating club and to the "Camp Nou".

At 8:45 in the morning the bus arrived at my Secondary school and we left Llagostera.

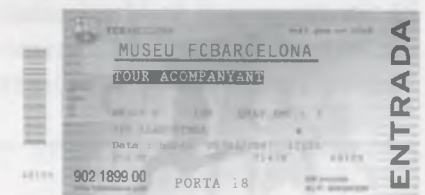
Approximately at 10:15 we arrived in Barcelona. First, we went to the changing room and there we asked for our ice skates. Later, we took our gloves and went to the ice-skating rink. There were people who didn't know how to skate, but the ones who knew showed them how to do it. I liked that moment because all the people helped all the people, it didn't matter if they were friends or not. We ice-skated for two hours and then we went back to the changing room. We returned our ice-skates and went out.

When all the students were together we went to the "Camp Nou" and to the Barça's museum. I don't like football but to see the Camp Nou was exciting for me.

I've always seen it on TV, but it was different. I was there stepping on the pitch where football players had stepped in other important moments. We took a lot of photos. After that, we went to the stands where the press make their comments of the matches. There, we sang the Barça's hymn and when we finished, the people who were on the pitch clapped.

We continued until we arrived at the museum. I don't like museums but this one was different. I was with

my friends and we took a lot of photos. I really liked it!

Next, we left the museum and went for lunch. We had, approximately, three hours to wander around. After lunch, my group went to the shop and we took more photos. At 3:30 we left Barcelona and we arrived in Llagostera at 5 o'clock in the afternoon.

I liked the excursion so much! I think the teacher who had the idea was right.

Metalquímia

Els alumnes i professors acompanyants van tornar molt satisfets d'aquesta visita, la van qualificar de molt interessant i per recomanar. Ens van rebre i atendre molt bé. Alquímia és una empresa familiar molt innovadora. Hi treballa gent de diferents països. Venen plantes de fer embotits. Els vam trobar molt enfainats ja que es preparaven per anar a una Fira Internacional que es celebrava a Alemanya.

El directiu que ens va ensenyar totes les instal·lacions no deixava d'insistir en que per poder progressar cal compromís, esforç i treball. Va encoratjar als nostres joves a tenir presents aquests valors.

Pilar Carrera

Un mes més tard, això és el que llegíem a la premsa:
EL PUNT/ Divendres, 30 de març del 2007
MÒNICA CABRUJA/Girona

Metalquímia rep un premi Príncep Felip a l'excel·lència empresarial. L'empresa gironina Metalquímia, que es distingeix per la innovació en maquinària per a la indústria càrnia, ha estat guardonada amb un dels premis Príncep Felip a l'excel·lència empresarial. En concret es tracta del guardó de la competitivitat empresarial atorgat a una pime. El director general de Metalquímia, Josep Lagares, va explicar ahir que "es tracta d'un dels guardons més importants d'àmbit empresarial". Metalquímia és líder mundial en tecnologia i fabricació.

SILHOUETTE
esthétique

Mn. Cinto Verdaguer, 54 - Tel. 972 80 55 06
17240 LLAGOSTERA

MOBLES i FUSTERIA
CATEURA, S.L.

- MOBLES EN GENERAL i A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPICERIA

Exposició i Vendes:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 972 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

RACÓ D'OPINIÓ

Tothom té dret a anar allà on vulgui ?

Malauradament no. La resposta hauria de ser sí, però sempre tenint en compte que, la llibertat d'un s'acaba quan comença la llibertat de l'altre. Però ni d'aquesta manera es compleix.

Un exemple són els okupes. Tenen dret a instal·lar-se en propietats que no són seves però que estan desocupades? Tindrien el dret de viure-hi si no fos perquè hi ha una llei que deu dir que no es pot instal·lar ningú en una propietat privada. Però llavors també hauria d'existir una llei que donés el dret d'un habitatge i un sostre a la gent que no té res.

Tenen dret les persones que en els seus països no gaudeixen d'una mínima qualitat de vida a anar a altres llocs per superar la precarietat que estan vivint?

L'haurien de tenir però les lleis fetes democràticament pels països receptors rics impedeixen l'entrada d'aquests ciutadans que han tingut la mala sort de néixer en un lloc desafortunat, on els governants s'han enriquit moltes vegades de manera corrupta. També en aquest cas caldria canviar les lleis.

Hem de confiar però, que els humans (encara en procés d'evolució) siguem capaços de millorar tot el conjunt de lleis que permetin que la pregunta plantejada inicialment pugui ser una afirmació almenys en els casos esmentats.

Queda demostrat que no tothom va allà on vol sinó allà on pot.

Arnau Barceló Vert

Tothom té dret a anar viure on vulgui

El fet de canviar de localitat, avui en dia, és molt difícil tant per a les persones que es traslladen com per a les persones de la nova localitat.

Les persones que arriben a un altre poble o ciutat, ja siguin del mateix país o no, tenen dificultats per habitar-se als costums, idiomes, la gent, etc. Jo crec que el més difícil és que la gent t'accepti, ja que moltes persones pensen que anar al seu país per intentar fer una vida amb l'esperança de viure bé, tenir un treball estable o tan sols un plat de menjar a la taula, és perjudicial per a elles. També es pot dir que, segons el punt de vista amb què t'ho miris, tenen raó. En el meu poble els immigrants tenen més ajuda que les persones del propi poble i això tampoc és correcte. Estic d'acord que s'ajudi les persones que no tenen res i que vertaderament els fa falta, siguin d'on siguin, però no pel simple fet de venir d'un altre lloc. Aquest fet fa que augmenti la desconfiança i el racisme. També hi ha immigrants que vénen amb prepotència, intentant que nosaltres ens adaptem als seus costums en comptes de ser al revés. Crec que si canvien de país, com a mínim, han de respectar els costums d'aquest.

Deixant de banda tot això, la Terra no és de ningú, per tant, la gent, faci el que faci, té dret a anar on vulgui. La Terra és de tots. A cadascú li correspon una part pel simple fet d'haver nascut. I ningú té el dret de fer fora o negar-se que qualsevol persona visqui en el mateix lloc que ell. Hi ha gent que confon això amb la funció de la justícia. Si hi ha gent que perjudica la zona on s'està és perquè incompleix les lleis i, això, només té dret a penalitzar-ho la justícia. La gent que considera que els immigrants perjudiquen la seva nova localitat, s'equivoca. Perquè, com en tots els llocs, et pots trobar de tot. Però no s'és més dolent per haver migrat.

Tothom ha migrat alguna vegada. Si no és aquesta generació, va ser l'anterior o l'altra, però sempre hi ha hagut persones que han necessitat desplaçar-se per algun motiu, com pot ser una guerra, una dictadura, etc. Som d'un poble però, de veritat, no ho som perquè no ho són les nostres arrels. Potser sí que ho són les més pròximes, però, si ens hi fixem bé, veurem que no.

Per tot això, tothom té dret a anar viure on vulgui pels motius que siguin.

Miriam El Hadj Taib Bermúdez

COMERCIAL

Casals

MATERIAL PER A LA CONSTRUCCIO

JORDI CASALS VENTURA

Passeig Pompeu Fabra, 39
Telèfon (972) 83 09 46

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

La societat ens obliga a estar primes

Per començar, puc dir que crec que és cert, la societat ens ensenya i segons en quin aspecte, ens exigeix estar primes. Sobretot en l'adolescència ens fa pensar que estar prima és necessari per a tot. Per agradar a la gent, per ser maca, per tenir amics, etc.

Tot això ho podem veure a la televisió, el mitja de comunicació més utilitzat per tothom. En les passarel·les de moda, totes les models estan molt primes; en les sèries de la televisió, les actrius principals estan primes; en els anuncis també ens ho mostren, perquè sempre hi ha una dona prima; en les pel·lícules, etc.

En les botigues, qualsevol que vagi a comprar roba s'adona que les talles són exageradament petites i cada vegada ho són més. Moltes vegades això fa agafar complex. Igualment com els maniquins, tots ells no estan com la majoria de dones, sinó que tenen tres o quatre talles menys.

Ens exigeixen estar primes per treballar de cara al públic. Sigui com a actriu, hostessa de vol o de caixa en un supermercat. Tenen més possibilitats les que estan primes.

Tot això afecta la salut. Arriba a importar tant a algunes noies que cada vegada les malalties són més comunes i cada vegada són més les noies que s'arriben a preocupar tant per la seva imatge que són capaces de fer qualsevol cosa per no engreixar-se; fins i tot algunes d'elles arriben a morir.

Així que basant-me en el que veig i mirant-m'ho d'una manera objectiva he arribat a la conclusió que és cert, la societat ens obliga a estar primes i ens ensenya, des de petites, que és millor.

Miriam El Hadj Taib Bermúdez

Reflexió de com em vaig sentir en arribar de l'Argentina

Vaig arribar concretament a Barcelona fa cosa de 8 anys. Llavors no sabia parlar català i acabava de venir de l'Argentina.

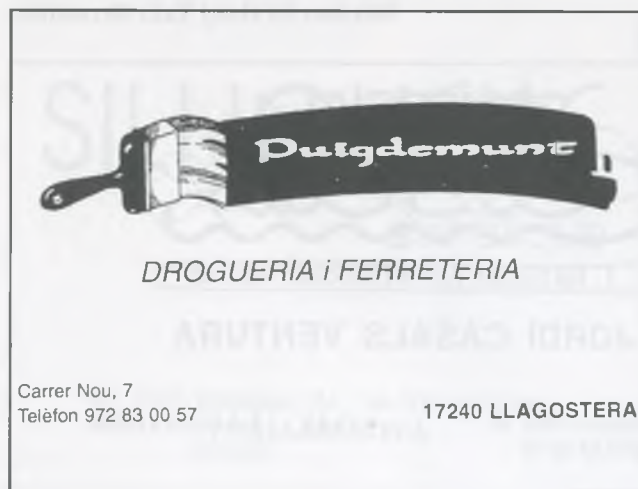
Recordo que primer no parlava gaire ja que fins i tot el castellà m'era difícil d'assimilar. Sortosament em vaig adaptar ràpidament i vaig començar a aprendre el català, majoritàriament a les classes de català perquè totes les altres es feien en castellà.

No em va costar gaire aprendre'l perquè en aquell temps jo era millor en idiomes i a més crec que mentre un és més petit, més facilitat té per aprendre un idioma nou. Els barcelonins em van rebre molt bé, però dues o tres setmanes després de la meva arribada, va venir una noia nova a classe. Era veneçolana com jo, i ens vam fer molt amigues ràpidament.

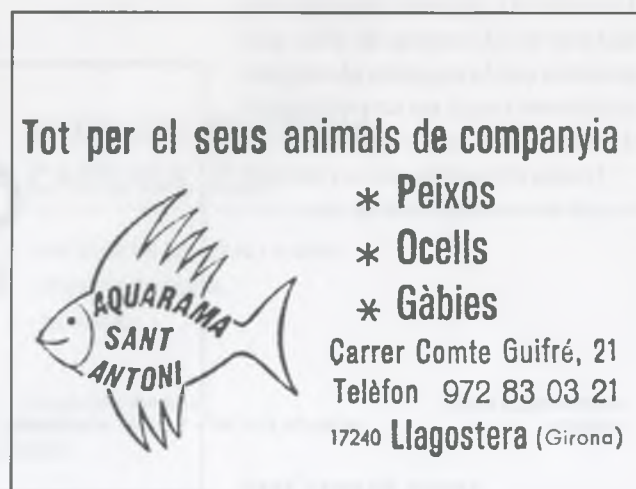
Per bé o per mal, un any després vaig marxar d'aquesta escola, que em sembla interessant mencionar que era de l'Opus Dei, i vaig arribar a Llagostera. Sí, al Puig, o Ceip Lacustària. També estic satisfeta de la rebuda que em van oferir allà. En cap moment em vaig sentir com una estrangera o immigrant, em van tractar com a una catalana més encara que no ho fos, i em considero afortunada per haver tingut tanta sort. Suposo que el meu color de pell va contribuir en aquesta sort... Sé que hi ha gent que no té la mateixa sort, gent que no és acceptada, de la mateixa manera que jo.

Sempre que puc intento donar la millor rebuda possible a qualsevol nouvingut perquè sento que jo podria ser ell/a, no puc fer que tothom l'accepti, però el que sí que puc fer és rebre-la jo mateixa de la millor manera que sàpiga. I és el que espero continuar fent.

Friné B. Oudeman

Dulcedemunt
DROGUERIA I FERRETERIA
Carrer Nou, 7
Telèfon 972 83 00 57
17240 LLAGOSTERA

Tot per el seus animals de companyia
* Peixos
* Ocells
* Gàbies
Carrer Comte Guifré, 21
Telèfon 972 83 03 21
17240 Llagostera (Girona)

Crueldad

La crueldad hacia los animales existe en casi todos los aspectos de nuestra vida cotidiana.

Absolutamente nadie tolera que se quemé a un cachorro, pero en cambio, vivimos en una sociedad donde se tortura a animales por diversión y no sólo el Gobierno no lo prohíbe si no que participa en su promoción. La agonía de un toro.

Los animales no humanos tienen, al igual que los humanos, capacidad de sentir emociones y sufrir: la alegría, la tristeza, la depresión, la capacidad de jugar, etc. no son habilidades o características restringidas a la especie humana. Es más, cuanto más sabemos de los animales no humanos, más dudas e incertidumbres se nos amontonan cuando revisamos de nuevo nuestro cómodo, simplista y falso esquema del mundo: ¿qué derecho tenemos los humanos a disponer de las vidas de otros animales? ¿acaso no tienen ellos derecho a vivir por sí mismos, sin necesidad de el necio determinismo con que juzgamos y administramos sus vidas? Nos adentramos en un terreno pantanoso y que, sin duda, vivirá grandes cambios en los próximos años, cuando los derechos de los animales vayan siendo reconocidos de manera seria y la sociedad y la justicia actúen en consecuencia.

Hasta entonces, millones de animales estarán muriendo o malviviendo cada día por causa del ser humano, hecho francamente angustiante que nos lleva a pensar ¿qué podemos hacer para ayudar a los animales en nuestra vida diaria? Desde el champú que compramos, a los huevos que comemos, lo que vestimos, los animales con quienes compartimos nuestra vida...la mayoría de nuestras acciones cotidianas pueden perpetuar el sufrimiento de los animales o, por el contrario, ayudar a mejorar sus condiciones de vida. Tomando

decisiones responsables podemos, casi sin esfuerzo, contribuir a un cambio social donde las vidas de los animales sean consideradas con el respeto que merecen.

Los animales son víctimas innecesarias de dolorosos tests como el Draize (donde se vierte una sustancia en sus ojos durante varios días) o la LD50 (se administra una sustancia por diferentes vías hasta que muere la mitad de los animales) para probar la inocuidad o toxicidad de productos de belleza.

Hay que decir que existen numerosísimos laboratorios cosméticos que no realizan pruebas con animales, por lo que hoy en día es posible cuidarnos sin contribuir al terrible dolor que experimentan los animales en los laboratorios.

Los animales criados como alimento son quizá los que sufren mayor número de abusos, y su dolor, desde que nacen hasta que mueren en condiciones atroces, pasa inadvertido. Los pollos y gallinas malviven en atestadas jaulas en batería, donde no pueden moverse. Debido a la sobrealimentación y a la falta de ejercicio, sus pequeños cuerpos se deforman y se les quiebran los huesos de las patas, que no aguantan su propio peso.

A los pollos se les corta en pico sin anestesia con una cuchilla al rojo vivo. El dolor les impide comer y muchos mueren de inanición. La

concentración de amoníaco proveniente de las heces es tal, que acaba por cegarles y causarles lesiones en la piel. Los animales estresados se picotean los unos a los otros y pueden acabar matándose. Los pollos son víctimas de los picotazos de otros animales. El estrés que les causan las condiciones de las granjas intensivas les provoca esta conducta. Las gallinas y pollos son animales que en condiciones naturales, según etólogos, tienen capacidad de aprendizaje, de juego, crean jerarquías entre ellos y sienten un fuerte apego a sus crías. Todos esos instintos y capacidades se ven anulados en las granjas intensivas. Si sobreviven a las condiciones de las granjas, se les introduce en un tanque donde una descarga eléctrica los inmoviliza (pero a menudo los deja conscientes), se les cuelga boca abajo por una especie de grilletes con el fin de cortarles la garganta para desangrarlos.

Después son arrojados en tanques de agua hirviendo para desplumarlos...y muchos llegan a este terrible final aún vivos y conscientes. Colgados boca abajo el matarife les rebana la garganta...aunque no siempre acierta debido al sistema "en cadena" que obliga a los trabajadores a ir lo más rápido posible.

Las cosas no son mejores para las vacas y los cerdos: las condiciones de extrema falta de espacio les crea estrés, que se manifiesta por comportamientos neuróticos como morder las barras de las jaulas, mutilaciones entre ellos (los cerdos se muerden las colas y orejas), etc. Los lechones son castrados sin anestesia y se les cortan los dientes muy cerca de la encía para evitar que se muerdan. (De ahí viene la normativa británica de la obligación de los granjeros a suministrar cadenas, pelotas y paja abundante a los cerdos).

El transporte en una tortura para los animales, se les fuerza a viajar sin agua ni comida durante largas horas, están tan apretados en el camión que a menudo, mueren asfixiados, sufren laceraciones en su piel, se les rompen las patas y caderas.

Un pueblo de Estados Unidos veía de manera graciosa y con cariño a una pareja de patos que eran inseparables. El macho (Peter Duck) era especialmente gentil y atento con la hembra (Mary Duck) especialmente cuando ella comía. Después se descubrió que Mary era ciega y Peter "la cuidaba".

Después de esta anécdota sobre estos animales...¿cómo podemos permitir que patos y ocas sean torturados para algo que se considera

una "delicatessen"? El tubo que se utiliza para sobrealimentarlos les causa lesiones esofágicas que acaban en su muerte. Hay empresas que premian a los trabajadores si consiguen que se les mueran la mitad o menos de los animales.

Las vacas y toros exportados a Oriente Próximo tampoco son aturdidas en el matadero. Aunque resulte difícil de creer, se pagan enormes sumas de dinero para promover la exportación de animales fuera de la Unión Europea.

La crueldad no conoce culturas y parece una característica muy arraigada en el ser humano. En países como China, Korea, Taiwan... los perros y los gatos sufren atroces torturas para acabar servidos en restaurantes. Son escaldados y despellejados vivos... quienes han visto en primera persona estas torturas o los vídeos han quedado marcados. ¿Cómo olvidar la imagen de un gato despellejado aún temblando de dolor?

Con esto en mente, pensemos ahora que los circos literalmente arrancan a las crías de sus madres cuando tienen dos años de edad. Algunas elefantas enloquecen por querer buscar a sus crías y son asesinadas. Las crías se llegan a crear grandes lesiones al intentar escapar de las cadenas o cuerdas que las atan para regresar con sus madres. Los

circos con animales... quizá uno de lugares más humillantes, degradantes y vergonzosos que el ser humano ha creado. Nos hemos atrevido a reducir la auténtica naturaleza y peculiaridad de especies como los osos, tigres, leones, panteras, caballos, elefantes... a simples marionetas totalmente despersonalizadas que son obligadas a realizar ridículos trucos bajo pena de ser cruelmente golpeados con ganchos que les causan terribles heridas en la piel, sometidos a descargas eléctricas, ayuno, y vivir en condiciones de auténtica esclavitud viajando en pequeñas jaulas sin condiciones hasta 50 semanas al año.

Emilio Márquez 3r d'ESO

SERVEIS FORESTALS
FUGAROLAS

Tel. 972 80 51 18 - Mòbil 606 40 91 80

C. Ricard Casadamunt, 45

17240 LLAGOSTERA (Girona)

GRAFIC
Llagostera

Material d'Oficina
Material Escolar
Segells de goma
Copiadors-Fax
Mobiliari
Servei de Reprografia
Copisteria en general

C/Cadí, 1 baixos
17240 Llagostera
Tel. 972 831787
Fax 972 831786

Llagostera@grupgrafic.com

Actituds

La societat amb el pas del temps ha anat canviant fins al punt que una persona, pel fet de viure en un país que no és el seu natal, pugui ser objecte de males mirades i paraules de menyspreu per aquest sol fet.

Arribar en aquest punt em sembla patètic ja que tots provenim d'allà mateix, però de zones diferents. El simple fet de ser d'un país o d'un altre no afecta la manera de ser d'una persona, culturalment i religio-sament sí, és clar, però no podem globalitzar i dir que tots els francesos són, per exemple, molt ignorants, ja que d'ignorants n'hi ha a tot arreu.

A Catalunya, per exemple, aquesta situació es veu constantment al carrer, a botigues com també a les escoles, entre altres llocs. Però aquesta situació comporta arribar a la pregunta següent: cal que tots siguem el mateix prototip de persona físicament per respectar-nos entre nosaltres com ens respectem a un mateix?

Crec que és un greu error qualificar i valorar la gent per l'aspecte o el seu lloc d'origen. No nego que la primera impressió que et fa una persona està molt basada en l'aspecte exterior, però no és correcte fer un prejudici d'una persona veient l'aspecte físic, ja que els humans ens diferenciem en gran part per la personalitat de cada un. Està clar que mai no trobaràs a ningú igual físicament (descartant el clonatge) però encara menys trobaràs a algú igual en la seva personalitat i maneres de fer.

Eugènia Peyrecave 4t B

La Pantoha no sabe nada

"La Pantoha no sabe nada" declaraven sense cap mena de dubte unes fans seves al Dónde estás corazón. D'altres deien que l'únic mal que havia fet la cantant era haver-se enamorat del seu marit; "maldito el día que conoció a Julián Muñoz".

Al final ens ho acabarem creient, pobra Pantoha, ella a la garjola mentre tants terroristes islàmics o etarres ronden amb total llibertat. És que no hi ha dret! Com volen que una esposa enamorada es fixi en els draps bruts del seu marit, com volen que sospiti en veure pagaments en metàl·lic dins de maletes negres? I està clar que això de pagar els cafès amb bitllets de cinc cents és una mania d'artista, com la mania que tenen els futbolistes de senyar-se abans de saltar al terreny de joc.

Espanya és un país que ven sol, platja i sexe. S'ha convertit en el prostíbul més gran de la Unió Europea. Barcelona, per exemple, ja és la sala perversa dels comiats de solteres de les ladys angleses. Decideixen anar-hi a deslliurar-se de la societat encara victoriana en la que viuen; hi van per oblidar a base d'alcohol i de passejar-se sense roba ensenyant els seus cossos puritans. Per la seva banda, els estudiants portuguesos fixen la seva destinació a Lloret de Mar per fer una gran orgia enològica.

L'estiu passat, la majoria de turistes europeus de la meua edat amb els que vaig parlar afirmaven que ells "hablaban español". Tot entusiasmat -i alhora admirat per l'alt nivell lingüístic de la resta de països de la Unió- els preguntava què sabien dir en castellà. La resposta sempre era la mateixa: cerveza, playa, puta, sexo i vodka con lima. Potser no és més que una experiència personal...

Els Alemanys han ocupat part les Balears amb petites colònies. D'altres volen aigua per fer camps de golf enmig del desert peninsular. I de política, d'immigració i de drogues, ja ni en parlem que, si no, em veuria obligat a sucra-hi massa pa.

No vull dir que Espanya estigui degenerant encara més, n'hi que ningú hi faci res per evitar-ho; no em mal interpreteu... Però, de totes maneres, no puc deixar de pensar que l'únic que som capaços de fer, després de tot, és preguntar a la senyora Pantoha si en sap res...

Pau Cañiguerat - 2n Batxillerat

CITROËN
Taller Esteve

JOSEP M. ESTEVE MASSA
GERENT

Zona Industrial - c/ Migjorn, 1-3
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 02 17 - Fax 972 83 16 16

Taller Josep Sagué, S.L.

EXPOSICIÓ, VENDA, SERVEI TÈCNIC I RECANVIS
C/ Cantallops, 6-10 - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Vendes: 972 83 16 33 - Recanvis: 972 83 02 43
Taller: 972 83 02 43 / 972 83 10 27 - Fax: 972 83 10 27

LA BIBLIOTECA DE L'IES

Aquest curs, la biblioteca de l'IES ha estat molt activa. Les hores d'esbarjo han estat aprofitades pels alumnes, especialment d'ESO, per llegir, acabar deures, preparar treballs...

Si bé a l'inici de curs vàrem tenir algun problema, ja que un número reduït d'alumnes va confondre aquest espai en un lloc de tertúlia, es va poder redreçar la situació i anar aconseguint, de mica en mica, donar a la biblioteca el lloc que li pertoca.

Tenim la sra Mercè Casademont, una mare de família, contractada per l'AMPA, que cada dia a l'hora de l'esbarjo obre les portes d'aquest espai als alumnes que hi volen anar.

La Mercè hi dedica a diari molt més temps del que li toca fer: només hauria de restar al centre una hora, però conscient de la molta feina que hi ha, de motu proprio cada dia hi està molta estona més. Gràcies Mercè! Des de la nostra revista volem que se't valori aquesta feina compromesa i silenciosa que tu fas. Per al curs vinent intentarem que se t'ampliï l'horari, ja que la demanda ha estat molt important.

També a la Biblioteca, els alumnes poden disposar de dos diaris, un de local i l'altre de caire general, que els permet estar al dia de les notícies que passen a casa nostra i arreu. Durant aquest curs, concretament pels volts de Nadal, la biblioteca ha estat dotada d'un bon nombre de llibres de lectura, diccionaris i enciclopèdies que s'han

adquirit assessorats pels diferents departaments i que han contribuït al fet que el nostre jovent hagi pogut gaudir de novetats editorials que accentuïn el seu gust per la lectura, afavoreixin la realització de treballs i contribueixin a millorar les consultes d'estudis. Està previst ampliar aquesta dotació i donar així el proper curs un servei molt més ampli, quant a horaris, fons bibliogràfic, utilització de l'espai...

També durant aquest curs s'ha instal·lat a la biblioteca un canó de projeccions, un ordinador i diferent material audiovisual, que ens ha permès fer xerrades, reunions i d'altres activitats diverses, utilitzant les noves tecnologies. També està previst ampliar la dotació d'ordinadors de consulta.

Xavier Ros

El nostre entrevistat és una de les cares noves d'aquest curs; malgrat això ja el coneixem per la seva manera de tractar els alumnes i de preocupar-se en tot moment que els seus tutorats estiguin en la línia de feina i formació que toca.

En Xavier va néixer a Serinyà l'any 1972, viu a Serinyà i treballa amb tots nosaltres a Llagostera.

Benvingut!

1. Per què professor?
 - Perquè m'agrada la docència, treballar amb adolescents
2. De no haver pogut ser professor a què t'hauries dedicat?
 - A la investigació
3. Quants anys fa que exerceixes?
 - Set anys
4. Per què a Llagostera?
 - Perquè va ser el lloc de destinació assignat per Ensenyament, sóc professor interí.
5. De quina matèria dónes classe?
 - De ciències experimentals
6. A quins cursos dónes classe?
 - A primer i segon d'ESO
7. De quin curs ets tutor?
 - De 2n B
8. Què valors més dels teus alumnes?
 - El respecte, entre alumnes i envers els professors. L'esforç.
9. Què és el que et treu de polleguera?
 - Les faltes de respecte
10. Què creus que fa falta per millorar l'educació avui?
 - Més mitjans i que els alumnes s'impliquin més en tot el que fan.

LA NOSTRA ENTREVISTA

11. El millor institut pel qual has passat?
 - Els de mida mitjana (600 alumnes). De tots, sempre cal treure la part positiva, perquè tots poden tenir alguna mancança
 12. Com combines la feina amb la teva vida personal?
 - Amb els horaris de professor és compatible
 13. En el teu temps lliure què t'agrada fer?
 - Llegir i viatjar.
- f) Un llibre:
De parte de la princesa muerta (Kenizé Mourad)
- g) Esport preferit:
Anar a córrer, la bicicleta
- h) Altres afeccions:
- i) La teva millor qualitat:
La tolerància
- j) Un defecte:
Tolerància extremada o molt poca, segons la situació
- k) Personatges als quals admires:
Cap de concret, cal agafar la part positiva de qualsevol

I per acabar

- a) Un color: El blau
- b) Signe del zodíac: Peixos
- c) Una pel·lícula: Las horas
- d) El teu menjar preferit: L'arròs
- e) Música que t'agrada: U2 i d'altres

Moltes gràcies per ajudar-nos en la nostra entrevista.

Cherokee Pagès i Albert Saiz 2n d'ESO

Lluís Llach

SI EM DIUS ADÉU

“i vindrà l'adéu, com així ha de ser...”

Lluís Llach ens deixa després d'un any de concerts intensos, pensats, explica, com “una manera de poder adreçar-me personalment a cadascú i fer-li ‘et dic adéu’”.

Com que ja teniu molta informació sobre el cantautor, i se n'ha parlat molt als mitjans, us fem arribar un llistat de la seva discografia i bibliografia, no fos cas que algú volgués adquirir alguna obra seva i li manqués informació.

40 anys després. Lluís Llach va cantar per primer cop en públic el 22 de març del 1967.

Quaranta anys i dos dies després, va protagonitzar el seu últim recital. Aquest recital va tenir lloc a Verges el passat 24 de març i va ser a benefici de les entitats Salvem l'Empordà i Metges sense Fronteres.

DISCOGRAFIA

Presència n. 1827. Del 2 al 8 de març del 2007

- ❑ ELS ÈXITS DE LLUÍS LLACH (Concèntric, 1969) *L'estaca, El bandoler* i altres cançons de la 1a època.
- ❑ ARA I AQUÍ (Movieplay, 1970) Llach, més *crooner* que mai, acompanyat per una potent formació orquestral.

- ❑ COM UN ARBRE NU (Movieplay, 1972) El disc que li obre el pas cap a un camí més personal. Inclou *La gallineta*.
- ❑ LLUÍS LLACH A L'OLYMPIA (Movieplay, 1973) Testimoni del debut de Llach a l'Olympia, en l'exili de París.
- ❑ L'ESTACA (Le Chant du Monde, 1973) Versió íntegra, en un elapè doble, del debut a l'Olympia.
- ❑ I SI CANTO TRIST... (Movieplay, 1974) Potser el millor disc de Llach, amb un so molt original.
- ❑ VIATGE A ÍTACA (Movieplay, 1975) La poesia de Kavafis inspira una obra mestra del rock simfònic dels 70.
- ❑ BARCELONA. GENER DE 1976 (Movieplay, 1976) Un document de l'eufòria col·lectiva en morir Franco.
- ❑ CAMPANADES A MORTS (Movieplay, 1977) Cantada contra l'estafa del canvi de règim polític.
- ❑ EL MEU AMIC EL MAR (Ariola, 1978) Recerca d'un so de referència netament mediterrani.
- ❑ SOMNIEM (Ariola, 1979) Un experiment que dona molt protagonisme a l'ús dels sintetitzadors.
- ❑ VERGES 50 (Ariola, 1980) Una obra mestra que evoca amb gràcia la vida a l'Empordà dels anys 50.
- ❑ I AMB EL SOMRIURE, LA REVOLTA (Ariola, 1982) Llach canta Martí i Pol per primer cop.
- ❑ T'ESTIMO (Ariola, 1984) L'inici d'un gir musical orientat a buscar més detalls en els arranjaments.
- ❑ MAREMAR (Ariola, 1985) La descoberta, a través de Fabrizio De André, d'elements de la música ètnica.
- ❑ CAMP DEL BARÇA. 6 DE JULIOL DE 1985 (Ariola, 1985) Gravació del recital amb més públic.

NOMS PROPIS

- ❑ ASTRES (CBS, 1986) Un àlbum-concepte centrat en la influència dels astres en l'ésser humà.
- ❑ GEOGRAFIA (CBS, 1988) El disc que convenç menys el seu autor, per problemes de producció.
- ❑ LA FORJA DE UN REBELDE (CBS, 1990) Banda sonora per a una sèrie de televisió del mateix títol.
- ❑ TORNA AVIAT (CBS, 1991) Un disc de transició entre dues etapes, enregistrat a la seva casa de Parlavà.
- ❑ ARA. 25 ANYS EN DIRECTE (Picap, 1992) Resum en concert d'un quart de segle de carrera.
- ❑ UN PONT DE MAR BLAVA (Picap, 1993) Un impactant cant a la interculturalitat en català, àrab i grec.
- ❑ A BIGI, PERQUÈ EL BALLIS (Picap, 1993) Una mostra de les músiques de Llach per al cinema.
- ❑ RAR (Picap, 1994) Aplec de gravacions inèdites, amb versió de *Campanades a morts*.
- ❑ PORRERA (Picap, 1995) El món vist des de Porrera, el poble del Priorat on s'estableix als anys 90.
- ❑ NU (Picap, 1997) Llach despulla les peces i les defensa sol al piano en aquest disc en viu.
- ❑ PASA (BMG-Ariola, 1997) Disc senzill compartit amb el cantautor canari Pedro Guerra.
- ❑ 9 (picap, 1998) S'obre amb una de les millors cançons de l'última etapa, *Una finestra al mar*.
- ❑ ABRIL 98. CONCERT PER UNA LLEI (Picap, 1998) Disc col·lectiu gravat en concert a Lleida.
- ❑ KOSOVO (Picap, 1999) Disc senzill amb dues cançons en solidaritat amb el poble de Kosovo.

- ❑ TEMPS DE REVOLTES (Picap, 2000) Un cant de futur a favor de la unitat dels Països Catalans.
- ❑ JOCS BMG-Ariola, 2002 Inclou *Neofatxes globals*, un atac a la política del govern de José María Aznar.
- ❑ EN DIRECTE AL LICEU (BMG-Ariola, 2002) DVD amb el concert de presentació de *Jocs* al Gran Teatre del Liceu de Barcelona.
- ❑ JUNTS (Dindi Records, 2003) Compacte amb el concert amb Josep Carreras al Palau Sant Jordi de Barcelona.
- ❑ POETES (BMG-Ariola, 2004) Noves versions de les composicions de Llach escrites sobre textos de diferents poetes. Amb DVD.

- ❑ QUE NO S'APAGUE LA LLUM (Propaganda pel Fet!-Claus, 2005) A Xàtiva amb Feliu Ventura. Amb DVD.
- ❑ SALVADOR (Sony-BMG, 2006) Banda sonora de la pel·lícula *Salvador*, de Manuel Hueriga. Inclou una nova versió d'*I si canto trist*.
- ❑ I. (Claus Records, 2006) Disc de comiat, amb una extraordinària adaptació d'un tema de Barbara.

BIBLIOGRAFIA

Dels setze llibres que li sabem, en destacarem dos que poden ser d'interès general.

- *Poemes i cançons*. (Editorial Tres i Quatre, 1979) Recull dels seus textos.
- *Tot Llach* (Edicions Tres i Quatre, 2005) Tres llibres en un: biografia, lletres i partitures.

Salguero
CONSTRUCCIONS

Avd. Canigó n° 73 - 17420 Llagostera (Girona)
mòbil 617 49 64 66 - tel./fax 972 83 11 99

BAR MUSICAL

XAROPS

Camprodon, 52
Tel. 972 831182

Llagostera

 FIVALLER s.l.
CONSTRUCTORA PROMOTORA

GERENT
Narcís Llinàs

C/ Fivaller, 3 - Tel. i Fax: 972 - 83 04 22 17240 LLAGOSTERA

LLAGOSTERA

MEDINA

C/ Cantallops, 1-A
LLAGOSTERA
Telèfon 972 831843

CUINA

Els productes de Catalunya

La cuina catalana té el cor robat a mig món.

La cuina d'un país que, com deia Pla, és el seu paisatge posat a la cassola, necessita, a més, un mercat i un rebost autòctons.

A l'estiu la calor, la humitat i la intensitat dels raigs del sol envaeixen l'ambient d'una calitja que impedeix veure els paisatges amb nitidesa. A la vegada, aquest és el punt en què la cuina es veu ocupada per productes de textures brillants, que enceguen la mirada. Hi ha el plat escamat de la sardina, que no es veu atenuat si no és sobre una bona graella. Hi ha el tomàquet, de pell tensa i rosada, que dona una nota de color a les amanides més fresques. Hi ha les cireres, fruites capricioses d'un vermell fosforescent. I encara, a les acaballes de l'estiu, els gotims de raïm atorguen un toc de llum a les nombroses vinyes que s'estenen pel país.

TOMÀQUET

Va arribar a les terres catalanes al segle XVI, procedent de l'actual Mèxic. D'aleshores ençà, el tomàquet ha passat a formar part indestriable de la gastronomia

catalana, sia per sucar-lo amb pa, sia per sofregir-lo amb ceba picada. El tomàquet rosa o de la creu, d'un interior buit i carnós, es cull entre els mesos de juliol i setembre (a Calonge en teniu collita).

SARDINES

El mes de juny és temps de peix blau, com la sardina. És al llarg de l'estiu que són més grasses i gustoses. Si són petites, n'hi haurà prou amb enfarinar-les i passar-les per la paella. Si són grans, l'ideal és fer-les a la graella. De fet, aquesta

és la millor opció: permet aplegar els amics a tocar la brisa marina. La sardina és barata, però només per qüestió de quantitat. Es diu que si no fos tan abundant seria més cara que el caviar.

RAÏM

La verema és una festa molt humana, de retrobament festiu. A l'agost, els camps comencen a desprendre aquella flaire tan característica dels ceps. I al setembre, s'inicia la recollida del raïm.

CIRERES

Al mes de juny les cireres arriben al seu punt òptim. Caldrà assaborir-ne la carn, d'un roig fosc i la pell tensa i brillant.

SI T'AGRADA VIATJAR...
...ET POSEM EL MÓN MÉS A PROP!

- VIATGES LA RAMBLA -
C/ Verdaguier, 6 - S. Feliu de Guixols
Tel. 972 32 30 39
info@viatgeslarambla.com

- LLAGOSTOURS -
C/ Migdia, 36 - Llagostera
Tel. 972 83 11 14
llagostours@viatgeslarambla.com

CAN CASSOLES

LLAGOSTERA - TEL. 972 830 702

GASTRONOMIA

La cuina de l'Isma

Als 14 anys aquest fenomen de la cuina treballava en un bar durant les vacances. Anys més tard va estudiar enginyeria industrial i, a més a més, tocava la bateria en diferents grups de música.

Quan va arribar als vint-i-cinc anys, el Ramon Parellada, restaurador del La Sila, li trobà feina en aquest restaurant. Des d'aleshores va anar corrent per diferents i grans restaurants.

Un temps després, TV3 el reclutà com a xef del programa de "CUINA X SOLTERS" del qual va fer dos llibres de receptes i tècniques culinàries.

En aquests moments, presenta el programa de "LA CUINA DE L'ISMA" i com, en l'altre programa, ha fet un llibre amb el mateix nom del programa. El podeu trobar en "Els meus clàssics".

En totes dues obres ens parla de tècniques i de formes de preparar els plats i els acompanyaments, però ningú -ni cap cuiner que jo conegui- havia dit i explicat els beneficis i els inconvenients dels àpats, les vitamines que porten, si són aptes per a diabètics, celíacs o per a persones amb altres trastorns alimentaris...

Sens dubte és un dels millors cuiners que surten i cuinen per televisió.

Això ha estat un petit esbós de la vida d'Ismael Prados, un dels nostres cuiners i un fomentador de la bona gastronomia, i també una persona que ens ajuda a alimentar-nos de manera sana i equilibrada.

Eloi Capallera Bermejo
3r d'ESO

Taller
Brugulat, s.l.

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

C/. Camprodón, 27 i 29
Telèfon 972 83 01 30
Fax 972 83 01 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

BAR - CERVESERIA

EL RACÓ DE LLAGOSTERA

TELÈFON: 972 831 672
C/ CONSTÀNCIA, 1
17240 - LLAGOSTERA

Heavy Metal

El **heavy metal** está caracterizado por ritmos potentes logrados mediante la utilización de guitarras distorsionadas, baterías con doble pedal, y bajos pronunciados. El término heavy metal, debido a la progresión que ha sufrido este género desde su creación, se usa actualmente para hacer referencia a dos conceptos distintos: Heavy metal como género en general (llamado así erróneamente ya que el género central es Metal) y heavy metal como estilo tradicional dentro de dicho género.

Historia

El heavy metal nació en los años 70 y es descendiente por supuesto del Rock clásico y lo que antes era conocido como Heavy rock. Este último tiene sus orígenes en Led Zeppelin el precursor real del Hard rock y de Deep Purple que, musicalmente, sin saberlo, estaba entre el Hard rock y el Heavy rock. Ambos marcaron una diferencia sobre lo que se estaba haciendo en su época

El sonido de Black Sabbath, el creador del Heavy rock, aunque está claro que el término "Metal" musicalmente nace de la forma y distorsión de Judas Priest, sin duda la banda que musical y culturalmente más ha influido en el género siendo también la raíz del Nwobhm (nueva ola de metal británico), el speed-metal y el thrash-metal.

En el año 1968, el grupo californiano Blue Cheer, compuesto por Dickie Peterson, Paul Whaley y Leigh Stephens lanzó al mercado un álbum llamado *Vincebus Eruptum*. Este disco sentaría las bases del Heavy Metal, el Garage rock y el Punk.

En los setenta surgieron bandas míticas del Heavy Metal, como Black Sabbath, Rush, Budgie, Scorpions, KISS, Iron Maiden, AC/DC y Judas Priest.

Con la llegada de los ochenta, aparece la New Wave Of British Heavy Metal, cuyas bandas más exitosas fueron Iron Maiden y Judas Priest e introdujo también otros exponentes de peso como Def Leppard. De gran popularidad en Inglaterra. Esta época supuso la consagración definitiva del *heavy metal*. Comprendida entre 1980 y 1984 aproximadamente, su música se caracterizaba por establecer una decidida continuación del *heavy metal* de los setentas.

En los años 80, grupos influenciados principalmente por el hard rock de los setenta a la manera de KISS, Aerosmith y Alice Cooper alcanzaron el éxito mundial, en parte gracias a la promoción de MTV. Bandas como Mötley Crüe, W.A.S.P., Ratt e incluso Bon Jovi.

Las bandas más representativas son las llamadas "los cuatro grandes" (*The Big Four*, en inglés): Metallica, Slayer, Anthrax y Megadeth.

Subgéneros Power Metal

El Power Metal es un estilo que posee velocidad, melodías y suele incluir cantantes que alcanzan tonos muy agudos; su temática suele referirse a temas de corte fantástico, tales como la mitología o las guerras de la antigüedad. Comenzó a desarrollarse a fines de los ochenta en Europa, principalmente en Alemania.

Gothic Metal

Este género mezcla la música clásica, los teclados y violines, con

las voces femeninas, especialmente de sopranos; surge a finales de los ochenta en Finlandia con la ayuda de dos bandas: Lacrimosa que mezclaba elementos de la música clásica a un estilo de música gótica, y cuando Paradise Lost introduce voces femeninas a su Doom Metal.

Speed metal

El speed es esencialmente tradicional metal velozmente influenciado por el NWOBHM. Exciter y Anvil fueron algunas de las primeras bandas de speed metal. Este estilo pronto se vio superado por dos estilos nuevos que ayudó a generar, el power metal y el thrash metal.

Thrash metal

El thrash surge de la combinación de speed metal y hardcore punk. Es más rápido y agresivo que el speed metal, con la batería acentuando el machaque de las guitarras. Puede a menudo, aunque no invariablemente, ser identificado por los vocales, los cuales son abrasivos pero claros, diferentes a las bandas de Death y Black Metal, pero carecen típicamente de las vibraciones del Power Metal.

Death metal

La característica principal del Death Metal que lo diferencia del Thrash es la voz gutural y desgarradora que hace inteligible sus letras, la mayoría de las veces. Estas frecuentemente mencionan temas como la muerte y lo perverso.

Black Metal

En principio se llamó así por los temas satánicos de las letras. Sin embargo el origen proviene del disco *Black Metal*, del grupo thrash Venom. Luego trató de diferenciarse del death tratando de hacerse más

MÚSICA

extremo aún y poniendo más énfasis en el efecto atmosférico, en pocas palabras es más "brutal" que el death, es considerado el género musical más pesado de todos. Las voces son cada vez más desnaturalizadas y las letras, aparte del satanismo, evocan cada vez más imágenes paganas o escandinavas.

Glam Metal

El glam metal es un subgénero del heavy metal. Algunos lo confunden con el término hair metal, que es usado para referirse despectivamente a las bandas que

practicaban este género en los 80. Sin embargo, según Deena Weinstein y otros críticos de la escena, el hair metal y el glam metal no son lo mismo. Según ellos el primero es un término despectivo para referirse a los grupos que usan el pelo esponjoso.

Industrial Metal

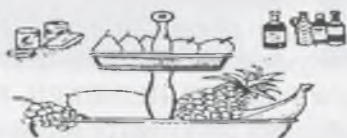
Es un subgénero del heavy metal que surge a principios de los años 80. Las canciones utilizadas con esta fórmula se caracterizan por los sonidos electrónicos que se

complementan acompañando a los instrumentos principales (batería, bajo, guitarra y voz). A menudo la voz del cantante suele estar modificada incluso con efectos sonoros de fondo.

Progressive Metal

Es el estilo que nace de la unión de la música metal y el estilo del rock progresivo. Se caracteriza por la gran capacidad técnica de los músicos y por las melodías que le imprimen a las canciones.

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

PASTISSERIA

Murgadella

C/. Santiago Rusiñol, 3
Telèfon 83 11 39
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97

PS

PAUHER SCHOOL, C.B.
IDIOMES / TRADUCCIONS
Constància, 1 Baixos - Local 4 -
17240- LLAGOSTERA
Tels. 972 805163 / 972 321224

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel

SC.

C/ Almogàvers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

D'altres músiques07

Uri de la Fuente (mestra)

Ja som a la recta final i un any més ens retrobem. Ha anat bé el curs? Desitjo que sí... i que ben aviat us trobeu estirats en una tovallola a qualsevol idíl·lica platja prenent el sol i escoltant algun bon disc.

Com sempre cercarem una mica de tot. Començarem amb el toc folk de Laura Veirs que acaba de treure disc i, si voleu, podeu fer un petit tast a la seva pàgina web on trobareu els seus

anterior treballs i podreu gaudir d'alguns dels seus millors temes. <http://www.lauraveirs.com/>

També en aquesta línia tan tranquil·la trobem un any més el fantàstic Bonnie 'Prince' Billy. La

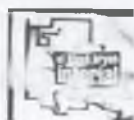
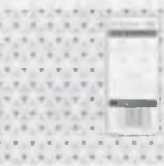
seva música intimista ens abstruï i ens allunya de la rutina i l'estrés diaris. Igualment com un altre mag de l'intimisme: l'Antony and the Johnsons: dediqueu-li uns moments d'atenció i no us en penedireu...

Un altre descobriment ha estat el disc de Neko Case... tota una delícia.

Una altra proposta per a aquest estiu és visitar la pàgina web de Siesta (<http://www.siesta.es/>) el primer segell discogràfic de la Buena Vida, els quals tenen nou disc, un recopilatori amb 5 cd on es recullen tots els seus senzills...per si encara no els coneixies. I per acabar també us recomano repassar la discografia d'un personatge ben curiós: el Joven Bryan.

Ens anem ara a un altre estil més electrònic i ballable, un disc editat el 2004, amb els millors temes del programa de Radio 3 del mateix nom que el disc. No te'l pots perdre.

I si vols continuar ballant, engresca't amb la música de Fangoria, Nancis Rubias, LCD Soundsystem, Muchachito Bombo Infierno, Red Hot Chili Peppers, Wilco, Astrud, The Sunday Drivers, Lory Meyers, Los Planetas, etc. tot un potipoti, oi?

Ah!, i un disc que no et pot faltar per engrescar tothom en qualsevol festa estiuenca: Putumayo Word Party, ple de ritmes coneguts i ballables d'arreu del món.

Si teniu temps, gaudiu de tots els concerts que estiguin al vostre abast: l'IN-SOMNI'07, IV Festival Indispensable Villaverde 2007, Festimad, Sónar, Senglar Rock, FIB HEINEKEN, Festival De Músiques Religioses de Girona, on aquest any actuarà Cesaria Evora..., Festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols, i molts més...cada dia hi ha més on triar, oi que és fantàstic?

Per acabar una cita de l'etnomusicòleg i productor discogràfic **Jacob Edgar**, el qual va dir que "Escoltar música és una forma excel·lent de connectar-se amb persones molt diferents de tu, i crear un espai comú que esborri les fronteres que separen persones de diferents orígens".

I no volem tancar la pàgina sense enviar-li la nostra felicitació al locutor de Radio 3 Jose Miguel López (director de Discópolis) qui ha rebut aquest any el premi a la Comunicació, concedit per "l'Academia de la Música" en reconeixement a la seva tasca periodística ja que el seu programa supera amb escreix les 5.000 edicions.

*Fins a l'any vinent.
Gaudiu descobrint
i escoltant d'altres músiques.*

Sigl
o21.

CONCURS COLA-COLA

El passat 16 de gener es va fer la presentació al centre dels Concursos en Català i Castellà que organitza la marca Coca-Cola amb la col·laboració del Departament d'ensenyament. La presentació - audiovisual i xerrada- va córrer a càrrec del senyor Joan Porxas, que com cada any, amb l'amabilitat que el caracteritza, va explicar als alumnes de 2n d'ESO les característiques del concurs d'enguany. En acabar ens va obsequiar amb una carpeta i begudes. Gràcies Joan!

El Concurs Nacional de Redacció – en castellà – és un certamen literari escolar que patrocina l'Organització Coca-Cola des de l'any 1960, és el programa pedagògic i literari més veterà i, sens dubte, el més important quant a participació. Es calcula que han passat per aquest Concurs uns 10.000.000 d'escolars, amb una mitjana en les últimes edicions de 400.000 estudiants.

Durant el mes de març, es van celebrar els concursos de redacció en les modalitats de català i castellà.

Els alumnes de 2n d'ESO de l'IES Llagostera hi han participat en totes dues llengües.

XXX Concurs de redacció en català

El dissabte 17 de març, a dos quarts d'onze del matí, a la Universitat Politècnica de la UdG de Girona, va tenir lloc la Final Provincial, a la qual van assistir, d'acord amb les bases del concurs, els alumnes seleccionats:

- Cristina Mateu
- Gerard Orellana
- Alba Parera
- Albert Saiz

47 Concurso de redacción en castellano

El dissabte 24 de març a dos quarts d'onze del matí, a la Universitat Politècnica de la UdG de Girona, va tenir lloc la Final Provincial, a la qual van assistir, d'acord amb les bases del concurs, els alumnes seleccionats:

- David Malagón
- Alba Ortín
- Cherokee Pagès
- Àlex Sánchez

ENHORABONA A TOTS! Us desitgem molta sort.

Aquests són uns petits fragments de l'esborrany de la redacció de castellà

Alba Ortín – 2n A

Como cada viernes por la tarde, me fui a la biblioteca, no tenía otro lugar donde ir, no tenía amigos.

De camino me encontré una pandilla de chicos, me empezaron a insultar y a meterse conmigo. No sabía que hacer, me quedé inmóvil, y dejé que me pegaran. Todos se metían conmigo, yo pensaba que mi vida no valía para nada, y me fui a casa, me puse frente al espejo y estuve un rato mirándome. Al final me di cuenta de que mi vida no tenía sentido y aquella misma tarde decidí suicidarme.

Antes de salir de casa le di un fuerte abrazo a mi madre y le recordé cuanto la quería, me respondió que ella también me quería mucho y me miró algo extrañada.

Me fui. Por el camino tropecé, se me cayeron los libros y todos los papeles que llevaba. Un chico que pasaba por allí me ayudó a recogerlos y me acompañó. Me preguntó si me encontraba bien, y se ofreció a llevarme a casa. Al despedirnos me invitó a ir el lunes a jugar un partido de fútbol con sus amigos, yo acepté muy contenta. ¡Por fin tenía un amigo!

Àlex Sánchez – 2n B

No puedo. Miro mi rostro, mi cara fea, arrugada, mis labios descoloridos, el pelo con nudos... me pongo a llorar. Todo el mundo se ríe de mí, incluso mi mejor amigo, me he separado de él, no aguanto sus burlas, no entiendo nada, nadie me entiende.

Hace días, volviendo de clase, un grupo de chicos y de chicas me confundieron con una camarera, me llamaron para que fuera a servirles y cuando vieron mi cara se asustaron, faltó poco para que huyeran despavoridos. No pude resistir más, unas lágrimas resbalaron por mis mejillas y una gotita rebelde cayó y quedó grabada en mi pantalón tejano.

Unos días más tarde fui de excursión con el cole a un pueblo vecino. Ese día algo cambió en mi vida. Encontré a una chica que me supo escuchar y que compartía mi problema. Ella también era rechazada, nadie la escuchaba y cuando se miraba al espejo también lloraba. Nos hicimos amigos. Hablamos mucho. La vida ya empezaba a resultar más fácil.

La Núria Serrano us fa arribar les notícies més destacades d'aquest curs 2006/07.

- ❑ Hem començat el curs trobant a faltar la Carme Serrat, en Vicent Colom, en Joan Nonell, la Rosa Santos, la Sònia Collell i la Noèlia Grau.
- ❑ Donem la benvinguda a en Xavi Ros, en Pep Serrano, en Tony Saiz, l'Antonio Martínez, en Marc Amat, la Natàlia Arqués, la Maria Serra, en Miquel Soler i la Isabel Bosch.
- ❑ Estem joiosos pels naixements d'en Jan Amat Font, a Sant Andreu de Salou, el passat 15 de desembre. És el fill d'en Marc i de la Raquel. Enhorabona, pares!
- ❑ També hi ha molta alegria a casa d'en Pep Serrano, el professor de matemàtiques, i la seva esposa Elisabet Salleras pel naixement d'en Martí el passat 8 de gener a Figueres. Per molts anys!
- ❑ El jardí de l'IES torna a estar molt cuidat i florit amb l'arribada de la primavera i el treball d'en Lluís i els alumnes del CV de Jardineria.
- ❑ Us recordem que el centre disposa d'un servei d'atenció a la salut adreçat als i les alumnes i coordinat pel programa Salut i escola. Aquest programa de salut és una actuació dels Departaments de salut i d'educació de la Generalitat de Catalunya i està adreçat als alumnes de 3r i 4t d'ESO, amb l'objectiu de formar, informar, educar en salut i detectar situacions de risc d'adolescents. La consulta, que funciona des del curs passat, és atesa per una infermera del Centre de salut (CAP), la Ruth Arnau.
- ❑ Els alumnes de 4t d'ESO, acompanyats per en Pitu, la M. Àngels i l'Isabel, han fet el seu viatge a Itàlia. Arrivederci! Ci rivedremo.
- ❑ Els nostres batxillers, acompanyats d'en Jordi Mis i en Josep Genóher, han visitat el País Basc. Llàstima del temps!
- ❑ Els alumnes de 2n d'ESO han participat en el Concurs literari que organitza la Coca-cola . El XXXè en català i el 47è en castellà. Felicitats!
- ❑ El Casino de Llagostera celebra el seu 150è aniversari.
- ❑ Ho llegíem a la premsa. El 29 d'agost, l'equip batejat com a Nedadores per un Somni, va marxar cap a Anglaterra i, un cop allà, varen tenir una setmana per recórrer els 32 quilòmetres que separen el port anglès de Dover del francès de Calais. I una d'aquestes nedadores era la Daphne Bots, alumna de 3r d'ESO. Teniu més informació al apartat d'esports: Natació.
- ❑ La Unió Europea va celebrar el passat 25 de març a Berlín el seu 50è aniversari d'existència. Portem, doncs, mig segle de construcció europea. 50 anys del Tractat de Roma. PAU, IGUALTAT i DIVERSITAT.
- ❑ Volem agrair als comerciants, empresaris, pares i amics de l'IES Llagostera, la seva col·laboració a posar anuncis a la nostra revista. Sense ells no seria possible poder gaudir any rere any d'aquesta publicació. MOLTES GRÀCIES!
- ❑ Ens fa molta alegria poder informar-vos que 4 alumnes de 2n cicle d'ESO de l'IES Llagostera: la Sara Navarro, l'Arnau Puig, la Núria Torres i l'Eugènia

NOTÍCIES

Peyrecave han estat becats per passar 15 dies a Anglaterra (els tres primers) i a França (l'Eugènia), per poder perfeccionar l'idioma. Enhorabona!

- ❑ Des d'aquestes ratlles volem felicitar la Coral Vila, coordinadora del programa d'esports del centre, per la seva tasca amb els alumnes i pels èxits assolits. Enhorabona per la feina ben feta!
 - ❑ Els alumnes de primer han rebut la visita de l'escriptor Pep Albanell. El senyor Albanell s'ha desplaçat al centre per compartir amb els alumnes les impressions sobre el llibre de lectura *Dolor de rosa*; aquest llibre és el que van triar els professors de català com a una de les lectures que fan els nois i les noies de 1r.
 - ❑ El dijous 31 de maig vam rebre la visita de la Carme García-secretària del centre -, la Carme que ha estat de baixa, es troba molt bé i està a punt d'incorporar-se a la seva vida laboral. Ens va convidar a un pica-pica i ens va fer saber que el proper curs serà a l'IES de Cassà de la Selva, li desitgem molta sort i esperem que ens visiti de tant en tant.
 - ❑ Tenim notícies molt bones de la Celebració del Dia Mundial sense tabac. Els alumnes de 1r Martí Llinàs i Adrià Virgili han estat els guanyadors d'una de les modalitats de la campanya 2007 que organitza la Fundació Oncolliga Girona i que sota el nom de Programa de prevenció de consum de tabac entre els joves ha tingut els següents apartats: Conte, carta, poema, cançó, postal, còmic i auca. Els nostres representants han fet una bonica cançó que trobareu a la pàgina Última hora.
- Enhorabona a tots!

LA NOSTRA LLENGUA

Parelles lingüístiques a l'IES Llagostera

La Comissió de l'aula d'acollida va proposar als alumnes del centre de portar endavant l'experiència de les parelles lingüístiques a l'IES. Amb l'ajut de la LIC Roser Carles, una cinquantena d'alumnes es va oferir per participar-hi.

Els objectius

Tots els objectius es poden resumir en un: buscar que els alumnes nouvinguts tinguin una participació activa i en català en la vida del centre i del poble.

Qui hi podia participar?

Els alumnes de 3r o 4t d'ESO i 1r o 2n de Bat. Durant el curs vinent, s'obrirà la participació a tots els nivells.

Quines activitats es van fer?

Participar activament en el procés d'aprenentatge de la nostra llengua i de la nostra cultura que seguia un alumne nouvingut.

- Fent de parella lingüística del nouvingut tres dies a la setmana durant les hores del pati o en hores extraescolars

- Prenent part en el seu procés d'aprenentatge dins de l'Aula d'acollida.

Aprendre les tècniques que es fan servir en aquests casos.

- A partir del testimoni i de l'experiència de persones que han participat en projectes semblants. Per exemple, ens van visitar la Vicenta, la Ruth i altres persones que prenen part en un programa semblant -però per a adults- en el poble de Llagostera. Ens van explicar com veien elles l'experiència i en vam treure molt de profit.

Quan va tenir lloc el projecte?

El vam presentar per Sant Jordi, el 23 d'abril, i el vam portar a terme des de Sant Jordi fins a final de curs.

Què en va treure un voluntari?

- Va enriquir-se en la coneixença de persones d'altres cultures i llengües
- Va millorar la seva nota de català
- També va rebre alguns obsequis que ens va cedir l'oficina de Normalització lingüística, que depèn del Departament de cultura de la Generalitat.

Llista d'alumnes que han participat en el projecte

APRENENTS	ENSENYANTS
Abdelatif	J. Coll, F. Oudeman
César	X. Teba
Eloi	E. Turon
Emilio	I. Vilà
Fekria	N. Avila
Geraldine	V. Rodríguez, M. Maroufi
Mayra Tapia	A. Gutiérrez
Hayat	J. el Dahouti
Hussein	J. Casas, A. Pérez
Ikram	I. Iasin
Jerry	M. Ortí
Maria M	M. Boadella
Michelle	A. Oliveras
Saleem	T. Coll, M. Comas
Salma	A. Camara
Sigou	E. Peyrecave, L. Ospina
Siham	J. el Bachiri, L. Ortín
Sulayman	J Masvidal
Talat	S. Miquel, E. Portés
Yassir	P. Cañigueral
Yesenia	S. Liaqat
Lenni	S. Figueroa

Padrins de paraules

El Departament de llengües va preparar una activitat singular per al Sant Jordi: l'apadrinament de paraules. Els professors de català van insistir en el fet que seria interessant que la paraula fos recollida pels mateixos alumnes tot parlant amb gent gran; això ha fet que la llista sigui plena de termes que abans se sentien en les nostres contrades i que ara han anat perdent ús. Repasseu-la i veureu quins mots tan esplèndids.

El compromís del padrí no és cap altre que intentar recuperar la paraula: això vol dir que l'ha de fer servir sempre que pugui per intentar que torni a sentir-se en les converses, que torni a tenir un espai en l'ús habitual.

Fins al principi de maig ja teníem padrins per a més de 25 paraules. Aquí les teniu a la següent pàgina.

	Padrí	Paraula	Significat o significats	Acceptació
1	Jordi Casas	<i>Suara</i>	Ara fa poc, no fa gaire	DIEC
2	Àngel Oliveras	<i>Masmària</i>	Cop violent	DCVB
3	Mar Aguilera	<i>Carcabòs</i>	Part superior de la boca des del vel del paladar fins a la laringe i l'esòfag Popularment, coll	DIEC
4	Eugènia Peyrecave	<i>Enllevat</i>	Pallissa	DCVB
5	Judit Masvidal Robert Bagudanch	<i>Bilorda</i>	Partícula, part petita d'algun cos	DIEC
6	Víctor Velázquez	<i>Estefanòria</i>	Pastanaga	----
7	David Xirgo	<i>Escalàput</i>	Variante de galàpet, gripau	----
8	Xavier Valentí	<i>Occir</i>	Matar	DIEC
9	Aleks Igareta	<i>Arrigussar</i>	Variante d'arregussar, doblegar l'extrem inferior d'un vestit, d'una màniga	DCVB
10	Albert Mañas	<i>Estornicar</i>	Esternudar	----
11	Pitu Basart	<i>Tenir corimori</i>	Tenir malestar	DIEC
12	Joan F. Fons	<i>Esbardellar</i>	Rompre amb violència alguna cosa	DIEC
13	Jordi Coll	<i>Apotegar</i>	Agafar Agafar amb força per barallar-se	DCVB
14	Àlex Pérez	<i>Beno</i>	Catalanització del mot castellà <i>bueno</i>	----
15	Arnau Puig	<i>Vianda</i>	Tot allò que hom menja Plat de verdura, especialment patata i mongeta tendra Guisat de carn	DIEC
16	Xon Vilahur	<i>Fonyar</i>	Moure la massa formada per un sòlid pulverulent i una certa quantitat d'un líquid amb la mà o amb un instrument apropiat, de manera que els ingredients es barrejin i formin una pasta homogènia	DIEC
17	Laura Ortín	<i>Lluert</i>	Llangardaix	DIEC
18	Friné Oudeman	<i>Maçana</i>	Poma	DIEC
19	Judith Bastida	<i>Xurriaques</i>	Estri per pegar a les bèsties que consisteix en una vara, generalment de freixe, que duu al cap una cordeta, una tira de cuir, etc.	DIEC
20	Anna Ciurana	<i>Eixida</i>	Sortida Espai clos i descobert a la part posterior o lateral d'un edifici i en comunicació amb aquest	DIEC
21	Tània Virgili	<i>Abissini</i>	Natural d'Abissínia Que té els cabells molt arrissats	DIEC
22	Marc Comas	<i>Trumfa</i>	Patata	DIEC
23	Estel Turon	<i>Fato</i>	Conjunt de coses en general, especialment articles de comerç, ingredients del menjar, etc	DIEC
24	Montse Barnadas	<i>Xerrapeta</i>	Xerraire Persona que se'n va de la llengua	DCVB
25	Miquel Polinario	<i>Gamat</i>	Que ha perdut les forces, cansat (participi del verb 'gamar-se')	DIEC
26	Asun Gonzalo	<i>Amig!</i>	Ja t'està bé!	----

Acceptació:

DIEC Mot acceptat pel Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans

DCVB Mot acceptat pel Diccionari català-valencià-balear

---- Mot no acceptat per cap dels diccionaris consultats

I no oblidem el compromís d'utilitzar aquestes paraules fins a aconseguir que ens siguin familiars. Bon padrinatge!

CRÈDITS DE SÍNTESI

La setmana del 12 al 16 de març, a l'IES Llagostera, els alumnes realitzen els crèdits de síntesi. Les diverses activitats permeten als nois i noies passar una setmana acadèmica amb caire més atractiu que les classes habituals. Al nostre centre, els crèdits de síntesi són els següents:

- ✓ El carrilet: un tren desaparegut
- ✓ Descubrim el Berguedà
- ✓ Un món plural
- ✓ Fem una pel·lícula

Aquí teniu una petita mostra de 2 dels crèdits realitzats a L'IES Llagostera.

Coneguem l'Alt Berguedà

Xavier Ros

Els nois i noies de 2n d'ESO vàrem realitzar el nostre crèdit de síntesi al camp d'aprenentatge de l'Alt Berguedà. Va ser una experiència inoblidable. Aquest és el nostre comentari i aquestes les nostres fotografies. Gaudiu-ne!

Visita a les mines de carbó de Sant Corneli de Cercs:

- **Museu:** s'hi explica el modus vivendi d'una colònia i s'hi exposen els diferents espais (escola, habitatge, consultori...), la maquinària i les eines vinculades a la mineria.
- **Mina de carbó:** s'hi veuen els diferents sistemes d'extracció del mineral al llarg del temps. El tipus de carbó que s'explota és el lignit, de baix poder calorífic. S'utilitzava com a biocombustible, font energètica a les llars i la indústria. Més

endavant va servir per fer funcionar la central tèrmica de Cercs, la qual actualment s'abasteix de carbó provinent de Sud-àfrica.

- **Entrevista a un miner,** que ens explica les seves vivències i la situació laboral i personal.

Estudi de l'estat de salut del riu Llobregat en base a la quantitat d'aigua utilitzada:

- A partir de paràmetres físics (mesura del cabal, temperatura...)
- A partir de paràmetres biològics (recollida d'organismes aquàtics, identificació i associació dels organismes a uns índex de qualitat)
- També es determina estudiant el tipus de vegetació de ribera i el seu estat de conservació.

Paral·lelament, s'identifiquen els elements de modelatge del paisatge, fruit de la geodinàmica externa (erosió, transport i sedimentació) produïda pel riu.

Cursa d'orientació per la muntanya utilitzant un GPS i una brúixola per fer el recorregut.

Convivència. La importància de l'estada se centra també en el treball en comú i en el repartiment de tasques que comporta viure en comunitat, tot donant relleu al treball cooperatiu.

Els alumnes de 3r d'ESO vàrem fer el nostre crèdit de síntesi i intentem conviure millor. Us fem cinc cèntims de la nostra experiència.

Un món plural

Un món quèèèèèè...?

Un... món... plu...ral, un món divers, un món múltiple... Digueu-ne com vulgueu. El que realment compta és que, durant la setmana del 12 al 16 de març, treballarem la comprensió de la diversitat com a manifestació plural i enriquidora de l'existència humana i com a base per a una convivència respectuosa, harmònica i democràtica.

Que quèèèèèè...?

Que durem a terme un seguit d'activitats que ens ensenyaran a apreciar com les diferències socials, culturals, físiques i econòmiques, en un marc de respecte, convivència i comprensió mútua, poden arribar a enriquir-nos moltíssim.

Per què?

Doncs, perquè cada vegada més es fa palès a la nostra societat un relaxament d'aquells elements comunitaris que en garanteixen la supervivència: el respecte a unes normes o a uns valors de convivència i la vinculació moral dels individus a aquests valors per tal de fer-los efectius.

Activitats

- Sessió de vídeo: Europa, la mirada del sud
- Jocs cooperatius
- Mapes
- Barcelona: visita al barri del Raval
- Diversitat lingüística
- Cinema: El próximo Oriente
- Races, què en diu la ciència
- Euro-rail a la carta
- Bafa-bafa
- Tallers de cuina d'arreu del món

TEATRE 2n ESO

Els alumnes de 2n d'ESO que fèiem el Crèdit de Teatre vàrem representar una obra titulada "Seure o no seure, aquesta és la qüestió".

Durant tot el Crèdit vàrem estar assajant i més o menys a tots ens sortia bastant bé, però quan va arribar el dia de l'estrena de l'obra tots estàvem molt nerviosos i ens marxava tot del cap. Ens va agradar molt poder representar aquesta obra i pensem que si l'haguéssim de tornar a fer, de ben segur que tots estaríem encantats.

Creiem que va ser una experiència molt bona i alhora inoblidable. Recomanem aquest Crèdit a tota la gent!

Marta Gironès i Alba Ortín

Los actores antes de salir al escenario practicaban para no olvidarse y hacían ejercicios para no ponerse nerviosos.

A la hora de la verdad lo hicieron muy bien, ni se equivocaron ni hicieron el ridículo.

Gabriel Cortés

Els alumnes de 2n d'ESO dirigits per la Lúdia Masllorens professora de Plàstica - ens van fer passar una bona estona amb la seva interpretació. Us n'ofereim una mostra fotogràfica.

Gracies

LLAGOSTERA
té un toc

LA NOSTRA DIADA

Sant Jordi 2007

Les actes del sant, totes apòcrifes, expliquen que Jordi era un militar romà, fill d'un persa i d'una palestina. L'emperador romà Dioclecià va ordenar l'assassinat de sant Jordi l'any 303 per haver-se declarat cristià. Segons les actes cristianes primitives, Sant Jordi morí decapitat. Abans va patir un martiri llarg i extravagant. La iconografia clàssica del cavaller clavant la llança al drac prové de l'antic Egipte. A l'islam, a Sant Jordi se l'anomena 'Khidr' o 'el Cavaller Verd', i és el protagonista d'un conte en què un noble guerrer salva una princesa. Per a la corona d'Aragó, Sant Jordi va esdevenir un senyal d'identitat, que es va contraposar amb Sant Jaume, el referent cavalleresc castellà. En l'església cristiana ortodoxa, hereva de Bizanci, Sant Jordi és una de les figures més venerades.

EL PATRÓ DE CATALUNYA, A CAVALL DEL MITE I LA REALITAT HISTÒRICA

Rere Sant Jordi se superposen cultes pagans que l'Església primitiva cristiana va anar assimilant en la figura del màrtir, a la recerca de personatges heroics que facilitessin el procés evangelitzador. Home sant també per a l'islam, els contes orientals el van acompanyar d'una princesa. A partir de l'edat mitjana, el patró dels cavallers esdevindria, també, el senyal identitari de la corona d'Aragó.
Sònia Casas – Sàpiens núm. 55

La tradició de regalar un llibre i una rosa es remunten a èpoques diferents cadascuna. Pel que fa a la rosa, se sap que al segle XV ja se celebrava el dia de Sant Jordi una fira de roses –també coneguda com a fira del enamorats– al pati del palau de la Generalitat i als seus voltants, i que a partir almenys del segle XVII ja es regalaven roses a les dames que assistien als actes organitzats per la Generalitat. La popularització definitiva d'aquest costum va arribar tanmateix amb la Mancomunitat de Catalunya, el 1914, data en què es restablí la fira al palau de la Generalitat i es promogué activament aquest gest.

La primera vegada que se celebrà el dia del llibre, en canvi, fou el 7 d'octubre del 1926, coincidint amb l'aniversari del naixement de Cervantes. La idea havia sorgit de l'editor i escriptor valencià establert a Barcelona Vicent Clavel, i al principi tenia abast estatal.

El seu escàs èxit va propiciar que el 1930 fos traslladada al 23 d'abril, data de la mort de Cervantes i de Shakespeare.

Roger Costa

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT
Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. i Fax 972 80 53 09

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

ACTES I FOTOS

La diada de Sant Jordi 2007 ens va portar actes diversos i la proclamació dels guanyadors dels premis del XIV Concurs Literari Sant Jordi 2007. Amb un caire festiu els alumnes van seguir les següents activitats:

- ✓ 8 - 12 Venda de roses pel poble
- ✓ A 2/4 de 9 Trobada d'alumnes al Casino llagosterenc
 - Presentació Revista IES
 - Apadrinament de paraules.
 - Presentació parelles lingüístiques
 - Lliurament premis literaris Sant Jordi
 - Presentació esquetxos teatre
- ✓ 2/4 d'11 - 11 Esmorzar
- ✓ 11 a 16 Anada a Girona per viure la diada de Sant Jordi
- ✓ 2/4 de 5 Tornada cap a Llagostera

L'Eugènia, l'Estel i la Melanie van llegir a les paraules que fins aquell moment havien estat apadrinades, avui ja en tenim d'altres. Les trobareu en l'apartat Padrins de Paraules.

SANT JORDI D'ALCOI

Patronatge universal
A més de patró de Catalunya i d'Aragó, sant Jordi també ho és d'Anglaterra, de Portugal, d'Etiòpia, de Bulgària, de Grècia, de Lituània, de Rússia, de Croàcia, de Sèrbia i d'Eslovènia i de les regions alemanyes de Baviera i Saxònia. A Polònia, és el protector de les identitats nacionals i a Geòrgia, el seu patronatge li donà el nom.

SANT JORDI D'ALCOI. Entre moltes altres ciutats europees, el sant és patró de la vila d'Alcoi des que el 23 d'abril del 1276 va ajudar els alcoians a vèncer el cabdill àrab al-Azraq. Al reliquiari de l'església de Sant Jordi d'Alcoi es conserven dues falanges de la mà dreta del màrtir.

GEMMA
PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTES

ÀNGEL QUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

 **CENTRE VETERINARI
LLAGOSTERA**

HORARI

- Mati: de 11.30 a 13.30 h. (excepte dimecres)
- Tarda: de 17.00 a 20.00 h.
- Dissabtes: de 11.30 a 13.30 h.

(Juliol i Agost, dimecres mati obert)

C/ Fivaller, 2
Tel.: 972 83 10 53

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

23 D'ABRIL SANT JORDI

Com cada any, per Sant Jordi, a l'IES Llagostera celebrem una diada cultural.

Alguns alumnes de 4t van pintar i penjar una pancarta amb una frase reivindicativa de la llengua catalana: "Una llengua viva en un poble acollidor".

Els alumnes de tercer van vendre roses i llibres per tal de compartir aquesta diada amb el poble i guanyar diners per al viatge de final d'etapa a 4t.

La resta de l'alumnat va tenir activitats diverses al Casino Llagosterenc (presentació de la revista Traca 13, apadrinament de paraules, parelles lingüístiques, lliurament dels premis literaris, teatre...).

Tots plegats van esmorzar a la plaça del poble. Els pares i les mares de tercer d'ESO venien coques i begudes per ajudar els seus fills.

Aquest any sí! Sí, hem pogut tornar a Girona i perdre'ns pels carrers on la gent passeja i riu. Girona estava radiant i hem pogut gaudir d'una ciutat esplèndida que ens ha acollit amb flors i llibres.

XII Concurs literari Sant Jordi 2007

Categoria 1r Cicle d'ESO

Eloi Sánchez, Dasha Dacosta, Andreu Sánchez, Judit Hierro, Laura Díaz, Miquel Capilla, Martí Ilinàs, Mohamed Bautghannant, Albert Martínez, Eduard Muñoz, Gabriel Corral, Jesús Quijada, Jorge Lucker, Pol Figueras, Cristina Saldón, Artur Comas, Joel Ruíz, Abderrahim Ramdan i Juin Ying.

Dani Campos, Marc Gironès, Dani Malagón, Lúdia Serrano, Bárbara Sánchez, José Aguilar, Marta Gironès, Michelle Arancibia, Ferran Mallorquí, Jordi Ródenas, Pili Ríos, Marc Anglada, Alba Parera, Adrià Fuentes, Sheila Montero, Alba Ortín, Dani Cals, Ivan Pérez, Bilal El Oumari, Cherokee Pagès, Micki González i Núria Serrano.

Categoria 2n Cicle d'ESO

Nayara Àvila, Gisela Chicharro, Sergi Miquel, Miquel Polinario, Albert Puig, Noèlia Andrés, Iman Yassin, Alisson Gutierrez, Melanye López i Patricia Ponce.

V. Velázquez, J. Masvidal, I Vilà, E. Turon, N. Córdoba, M. Comas, J. Casas, À. Oliveras, T. Virgili, M. Ortiz, A. Ciurana, F. Oudeman, E. Peyrecave, J. Coll, À. Pérez, À. Igareta, L. Ospina, X. Teba, X. Valentí, M. Aguilera.

En les pàgines Pensem-hi! i Pinzellades literàries trobareu el text de les obres guanyadores.

El dia de Sant Jordi és va fer públic el veredict del jurat. Els guanyadors van ser els següents:

Categoria 1r Cicle d'ESO

Cherokee Pagès Oldeman per l'obra *Un món cruel creat pels que hi habiten*.

Categoria 2n Cicle d'ESO

Jordi Casas Comas per l'obra *Despertar del no res*.

farmàcia

Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

C/ Mas sec, 60 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 831 540 - TM 678 544 090

LLIBRES

I vaig obrir el llibre, i vaig passar les pàgines, i les paraules anaven i venien, els meus ulls les resseguien i volien llegir més, volien llegir a casa, al parc o a l'aula, volien llegir per aprendre, per entendre, volien llegir per sentir i també per gaudir, volien llegir per riure, però sobretot, volien llegir per viure.

De sempre, s'ha dit que un llibre és un immillorable mitjà de transport, encara que estigui quiet al damunt del sofà o en moviment a la mà d'un lector. Un llibre es presenta com a una de les formes més senzilles, econòmiques i variades per córrer i conèixer món.

La lectura és font de plaer i peça clau per a la formació integral de les persones.

- ✓ El passat 10 de maig, els alumnes de 2n d'ESO Alba Ortín i Cherokee Pagès (de reserva), van participar en les SEMIFINALS DEL III CERTAMEN DE LECTURA EN VEU ALTA que va tenir lloc al teatre FOMENT MATARONÍ de la ciutat de Mataró. Encara que no varen passar a la final, els volem agrair la seva contribució que la lectura es vagi fomentant entre el jovent. En nom de l'IES, Gràcies!

Recorda-ho!

"Si no llegeixes, quan arribis als 30 anys tindràs el cervell sec"

Jordi Sierra

BIBLIOGRAFIA

Entre les novetats editorials us oferim aquests títols.

- **3L 4S3S1N4TO D3L PROF3SOR D3 M4T3M4T1C4S**
Jordi Sierra (Intriga)
- **La tuneladora**
Fernando Lalana (Intriga)
- **Andanzas del Lazarillo**
Adap. Concha López Nárvaez

EL VAIXELL DE VAPOR. Sèrie vermella

- **El col·leccionista de morts**
Justin Richards (Fantasia/Misteri)
- **Sexy**
Joyce Carol (L'assetjament sexual)
- **Silvestre Malasang**
Antoni Dalmasas (Humor/Ironia)
- **El rei dels senglars**
Antoni Garcia (conflicte bèl·lic)
- **L'altra cara de la veritat**
Beverly Naidoo (Llibertat.Convivència)
- **La cova del torrent**
Pere Pons (La memòria històrica)

GRAN ANGULAR

- **Còmplice**
Anke de Vries (La justícia)
- **Els arbres passaven ran de finestra**
Enric Larreula (Integració a Catalunya)
- **L'Estret del temps**
Pere Pons (Amistat i relacions personals)
- **Memorial de Tabarka**
Ponç Pons (La dignitat de l'ésser humà)
- **Per què no m'ho deies?**
D. Nel·lo (Complexitat de les relacions)
- **Estiu a Menorca**
Rafael Vallbona (Vacances d'uns joves)
- **Sense sortida**
Rafael Vallbona (Les bandes juvenils)
- **Amics de mort**
Emili Teixidor (L'ambició pels diners)
- **Temps regirats**
Antoni Dalmasas (El maquis)
- **Feines per treballar**
Pep Albanell (Expectatives professionals)

Còmplice Anke de Vries
Col·lecció Gran Angular N. 17

- o **32 d'octubre**
Josep Samper (Relat psicològic)
- o **Xerres massa**
Joyce Carol (L'ambient d'institut)
- o **Cor de roure**
Emili Teixidor (Les guerres carlines)
- o **Aigües de tardor**
Margarida Aritzeta (Preses de decisions)
- o **Quan tot comença**
Pere Pons (Una història d'adolescents)

GRAN ANGULAR Alerta roja

- o **L'aventura de Saïd**
Josep Lorman (Immigració/xenofòbia)
- o **Jo me'n vaig**
Mariasun Landa (D'adolescents a adults)
- o **M**
Lolita Bosch (La violència domèstica)
- o **Sense retorn**
Jordi Sierra (L'assetjament entre joves)

Obres premiades en altres convocatòries

2002	2003	2004	2005	2006
Presidenta del Jurat: Maria Mercè Roca	President del Jurat: Joaquim Carbó	Presidenta del Jurat: Maria Barbal	Presidenta del Jurat: Gemma Lienas	President del Jurat: Sebastià Sorribas

Què llegeixen els nostres profes?

Hem volgut saber quins són els interessos dels profes de l'IES i els hem passat una enquesta. Tenim la resposta de 19.

TÍTOL

AUTOR

Sense nom

- *El pedestal de las estatuas* Antonio Gala
- *El loro de siete lenguas* Alejandro Joclowsky
- *Los perdedores de la Hª de España* F. García de Cortázar

Sense nom

- *Estambul* Orham Pamuk
- *Ulises* James Joyce
- *Las horas* Michael Cunningham

Montse Casadevall

- *El noi del pijama de ratlles* Joliu Boyne
- *Sempre en capella* Lluïsa Forrellat
- *Suite francesa* Irene Nemirousky

Antonio Martínez

- *Cuentos completos* C. Anne Porter

M. Àngels Llavina

- *Memories de Santiago Carrillo* Edit. Planeta
- *La nova vida* Orham Pamuk
- *Aprendre junts a l'aula* Teresa Huguet

Isabel Jódar

- *Hombre lento* Coetzee
- *El petit príncep* S. Exupery

Maria

- *El enigma de Foucoult* Umberto Eco
- *El conte número tretze*
- *L'església del mar*
- *L'ombra del vent* Carlos Ruíz Zafón

Anna Pascual

- *Rodales* Toni Sala
- *Si menges una llimona sense fer ganyotes* Sergi Pàmies

Xavi Ros

- *De parte de la princesa muerta* Kenizé Mourad

Antònia Balaguer

- *La història de la tecnologia* Luca Fraioli
- *Bésame mucho* Carlos González

TÍTOL

AUTOR

Francesc Torres

- *El profesor* Frank Mc Count
- *Crepúsculo* Stephanie Mayer
- *Cántico de sangre* Anne Rice
- *Los amantes de Teruel* Juan E. Hartzenbrisch

Jordi Mis

- *Historia contemporánea* R. Palmer
- *Què ens expliquen?* Josep M. Terricabres
- *Kim* Salvador Alsies
- *Kim* Ruynard Kipling

Coral Vila

- *Vietnam*
- *Cròniques de l'Anaconda* Jaume Mestres
- *Bajo un cielo azul cobalto* Louisa Waugh
- *Rumbo a Tartària* Robert D. Kaplan

Montse Barnadas

- *Antologia poètica* Miquel Martí i Pol
- *Ascolta la mia voce* Susanna Tamaro
- *Poesies completes* Konstantino Kavafis
- *39+1+1* Sílvia Soler

Assumpció Vilahur (Xon)

- *La vida en l'abisme* Ferran Torrent
- *La amante en guerra* Maruja Torres

Pitu Basart

- *El retorn de Voltaire* Martí Domínguez
- *El sol dels Scorta* Laurent Gaudé

Miquel Soler

- *Maquis* Secundino Serrano

Jordi Nierga

- *La ruta de las tormentas* Paula Cifuentes
- *Lo que Einstein no sabía* Robert L. Wolke

Josep Grustan (Bep)

- *Tot pelant la ceba* Günter Gras
- *Viatges amb Heròdot* Ryszard Kapuscinski
- *La aventura de viajar* Javier Reverter
- *El corazón de Ulises* Javier Reverter

Assumpció Gonzalo (Asum)

- *Vinieron como golondrinas* William Maxwell
- *La primera agència de dones detectives* Alexander Mc Call Smith
- *Pau i interculturalitat* Raimon Panikkar

CURIOSITATS

Et sembla que algun professor d'història ens ho podrà explicar?

Abraham Lincoln	John F. Kennedy
Elegit al congrés l'any 1846.	Elegit al congrés l'any 1946.
Elegit president el 1860.	Elegit president el 1960
Ambdós van estar molt interessats a millorar els drets civils.	
Les seves dones van perdre fills quan encara estaven a la Casa Blanca.	
Tots dos presidents van ser assassinats un divendres.	
A tots dos els van disparar al cap.	
Més misteri afegit	
La secretària de Lincoln tenia de cognom Kennedy	La secretària de Kennedy tenia de cognom Lincoln.
Tots dos van ser assassinats per sudistes, i tots dos van ser substituïts per sudistes amb el mateix cognom: Johnson.	
Andrew Johnson, que substituï Lincoln, va néixer el 1808.	Lyndon Johnson, que substituï Kennedy, va néixer el 1908
John Wilkes Booth, l'assassí de Lincoln, va néixer el 1839.	Lee Harvey Oswald, l'assassí de Kennedy, va néixer al 1939
Tots dos assassins utilitzaven i se'ls coneixia pels seus 3 noms, cosa no gaire habitual en la cultura nord-americana.	
Ara, agafa't fort	
A Lincoln, li van disparar en un teatre anomenat Ford.	A Kennedy, li van disparar en un cotxe 'Lincoln', fet per la companyia Ford.
Booth i Oswald foren assassinats abans d'anar a judici.	
I si encara vols més misteri...	
Una setmana abans que el matessin, Lincoln va estar a Monroe, Maryland.	I una setmana abans que el matessin, Kennedy va estar amb Marilyn Monroe.
Tremoles?	
Pots enviar aquesta curiositat a tots els teus amics, potser aquesta sigui l'única lliçó d'història que a ningú avorria llegir.	

Sabies que...?

En l'argot informàtic, s'anomenen 'troians' els programes dissenyats per portar a terme alguna malifeta i que s'amaguen dins d'altres programes aparentment innocents. Igual que els guerrers aqueus es van introduir a Troia amagats en un gran cavall de fusta, els troians informàtics entren als ordinadors camuflats en programes normals. Els troians poden ser a qualsevol programa, però el més freqüent és que estiguin en els programes que ens baixem d'internet. Una vegada s'han instal·lat a l'ordinador, comencen a actuar. El pirata informàtic que ha dissenyat el troià és capaç d'entrar a l'ordinador cada vegada que l'equip està connectat a la xarxa i controlar la màquina al seu gust: accedir a la informació que contingui o utilitzar la connexió a internet de l'usuari amb fins delictius.

Si observem un port estrany obert a l'ordinador o una activitat anormal d'internet, és possible que tinguem un troià instal·lat a casa nostra. Els antivirus solen detectar-lo i ens avisen perquè hi puguem posar solució.

Alumnes de 2n d'ESO

GRUP VILANOVA

Assessorament Administratiu • Comptable • Fiscal • Laboral • Financer
Planificació i Gestió Integral per Empreses
Administració i Venda de Finques • Corredoria d'Assegurances

17200 ST. FELIU DE GUÍXOLS • Bldg. Vidal, 39 1r • Ao. 47 • Tel. 972 32 07 67 • 972 32 10 76 • Fax 972 82 03 69
17245 LLAGOSTERA • Carrer Alvores de Castro, 10 • Ao. Correu, 80 • Tel. 972 83 02 29 • Fax 972 80 51 72
17106 SANTA CRISTINA D'ARO • Carrer Taulero, 39 • Tel. 972 83 71 65 • Fax 972 83 75 51

electrodomèstics
Codolar

Carrer Camprodon, 11
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. - Fax 972 83 04 77
e-mail: jcodolar@terra.es

SOM ESPECIALISTES EN ELECTRODOMÈSTICS

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

DISFRED *Fresc*

LLAGOSTERA - Tel. 972 83 18 71 - Pg. Pompeu Fabra, 1
S'AGARÓ - Tel. 972 32 61 97 - Av. Platja d'Aro, 311 - Ed. Creu de S'Agaró
SANT FELIU DE GUÍXOLS - Tel. 972 32 58 62 - Carrer Lleida, 80
CASSÀ DE LA SELVA - Tel. 972 46 37 06 - Pg. Vilaret, 31

PEIXATERIA

SALUT

Us presentem una sèrie de recomanacions i consells d'interès, així com les mesures de prevenció i actuació davant de les afeccions més freqüents a l'estiu i les pautes per evitar mal d'esquena postural.

Com s'ha de prendre el sol?

- ✓ Cal reduir l'exposició al sol entre les 10 i les 3.
- ✓ És necessari aplicar un filtre solar en crema o gel 30 minuts abans de cada exposició al sol, i tornar-lo a aplicar cada 2 hores, especialment si s'ha nedat o si s'ha suat.
- ✓ Es recomana fer servir un filtre solar amb un factor de protecció (SPF) mínim de 20. L'SPF que ha de fer servir cada persona depèn del tipus de pell que tingui i de la intensitat de la radiació solar. El metge indicarà el factor més adequat.

Com s'han de tractar les cremades?

- ✓ Les cremades solars poden oscil·lar, pel que fa a la gravetat, des d'una simple vermellor transitòria de la pell fins a la producció de butllofes.
- ✓ Els casos més greus poden estar acompanyats de l'anomenat "cop de calor", que es manifesta amb mal de cap, febre i malestar general. Davant d'aquests símptomes sempre és recomanable anar a un servei d'urgències.

- ✓ Les cremades més intenses, amb escaldadura o formació de butllofes, les ha de valorar un metge.

Onada de calor

Les temperatures altes poden causar problemes seriosos de salut.

Algunes mesures aconsellables per combatre-les són:

- ✓ Beure líquids amb freqüència (sobretot aigua) encara que no es tingui set. S'ha d'evitar el consum d'alcohol, ja que augmenta la deshidratació.
- ✓ Evitar els passeigs i l'activitat física a les hores de més calor, especialment la gent gran, els nens i els malalts crònics.
- ✓ Mantenir la casa fresca amb les finestres obertes però les persianes abaixades.
- ✓ Fer servir peces de cotó fresques i lleugeres.

Tel: +34.972.830135
 Fax: +34.972.830101
 E-mail:
 nogue@nogueassessors.com
 Carrer dels Almogàvers, 21
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

FRANCESC XAVIER NOGUÉ I DESPUIG

nogue

ASSEGURANCES
 ASSESSORIA
 LABORAL I
 FISCAL
 COMPTABILITATS
 SERVEIS
 IMMOBILIARIS

el passeig

BAR
 RESTAURANT

Pg. Pompeu Fabra, 92 - 17240 Llagostera
 Tel. 972 831 292

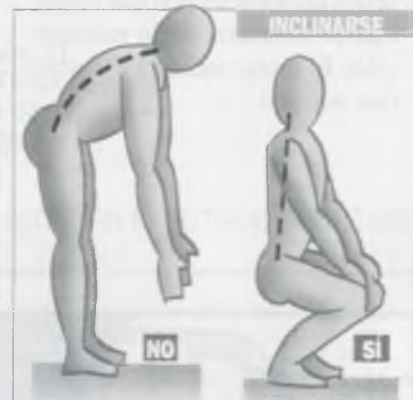
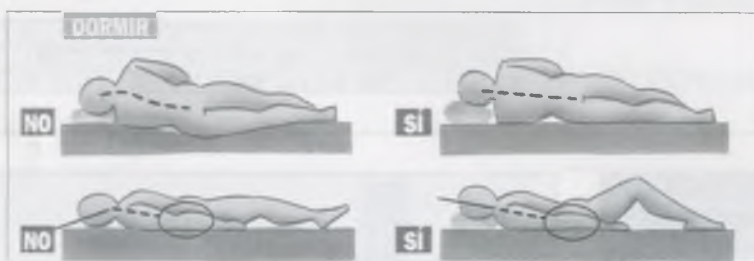
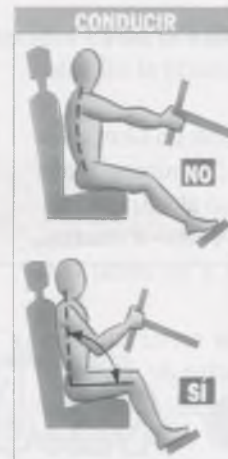
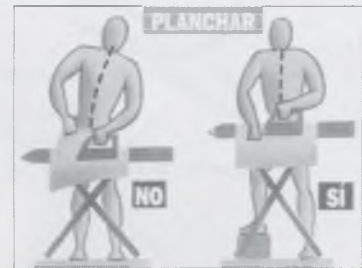
LAS POSTURAS

Para el prestigioso doctor mallorquín Francisco Kovacs el mejor tratamiento preventivo contra el dolor de espalda es aquel que consigue disminuir la presión que soporta la columna. "Esto se consigue en gran parte mediante la higiene postural, que enseña a adoptar las posturas correctas y realizar los movimientos y esfuerzos cotidianos de manera que la columna vertebral soporte la menor carga posible", dice el doctor Kovacs. "Por eso -añade- resulta necesario cumplir las recomendaciones que aparecen en esta página, e incorporarlas a la vida diaria hasta que formen parte de ella, de modo que se cumplan de forma automática."

Basicamente, lo más importante que siempre hay que tener en cuenta es que, al levantarnos, acostarnos, sentarnos, llevar las bolsas de la compra o coger en brazos a un niño, la columna permanezca en una posición equilibrada, es decir, ni muy curvada a la derecha o la izquierda, ni excesivamente flexionada hacia adelante o hacia atrás. "Así, se logra aliviar de tensiones a los distintos elementos de la columna, como músculos, discos y ligamentos", asegura el doctor Kovacs.

Doctor Kovacs, experto en espalda.

46 muy

CUENTOS Y LEYENDAS

En los cuentos se guarda la vieja memoria de la comunidad, late el alma de cada pueblo. Cada una de estas fórmulas narrativas iniciales son un portal que se abre ante un paisaje apasionante.

Els alumnes de 2n d'ESO, dins el CV Cuntos y Leyendas, han llegit en castellà el Libro de Cuentos Ilustrado. 10 láminas en color con los más bonitos cuentos del autor Hans Cristian Andersen. Aquest

llibre conté els següents títols:

- KANA MA KANA... (era lo que era...) empiezan las narraciones árabes de las Mil y una noches.
 - NA LOINDI O MBOA POO... (fui a un pueblo...) es como los negros batanga suelen introducir las fábulas y cuentos africanos.
 - SAS PE JEKHI VAR... (había una vez...) viene a ser, en calé, la entrada de un cuento gitano.
 - VET AQUÍ QUE EN AQUELL TEMPS... es una fórmula de inicio de rondalla catalana.
 - HABÍA UNA VEZ... es la manera de empezar un cuento en castellano.
- EL PORQUERIZO DEL REY
 - LAS CIGÜEÑAS
 - TODO TIENE SU VALOR
 - LAS NUEVAS PRENDAS DEL EMPERADOR
 - LA MALETA VOLANTE
 - EL ÁNGEL
 - EL HOMBRE DE NIEVE
 - LA PRINCESA DEL GUISANTE
 - LA MARGARITA SILVESTRE
 - LAS DOCE DE LA DILIGENCIA

Els contes i les llegendes es poden explicar a la vora del foc o potser abans d'anar a dormir. Avis i pares fan les delícies dels més petits i aconseguen que un bri d'il·lusió

es dibuixi en el rostre dels infants. Les llegendes són pous de saviesa popular.

Les llegendes són unes narracions que es troben en totes les societats i que van tenir una gran importància per als pobles de l'Orient pròxim i de Grècia.

Les llegendes, com els proverbis, els refranys i les màximes, es consideren fruit de la saviesa popular. En el seu origen es trameten de forma oral, de viva veu, fins que passen a ser escrites per persones cultes. Aquesta saviesa és anònima: desconeixem els noms dels veritables creadors de les llegendes.

Aquests contes ens han servit per conèixer uns escriptors allunyats en el temps, però que podem trobar a totes les llibreries.

Andersen, juntament amb els Germans Grim i Charles Perrault formen part dels autors de contes clàssics de la literatura universal.

Els nois i les noies han fet un petit dossier del qual deixaran còpia a la biblioteca del centre perquè així en puguin gaudir tots els alumnes que ho desitgin.

Hans Cristian Andersen

Germans Grimm

MARGARITA DARDER ESTEVE

Pla. Campmany, nº 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel.: 972830002 - 649632898

D'SPORTS

Gastronomia d'aniversaris

En ha cridat molt l'atenció poder llegir a la revista *Descobrir Cuina* núm. 69 que s'ha fet un maridatge entre contes clàssics i receptes de cuina.

La nostra professora ens ha portat la revista i plegats hem gaudit dels contes i de les receptes que ens aconsellen.

Un dels contes que hem llegit i comentat és el de *La princesa i el pèsol* de Hans Cristian Andersen, autor que va néixer el 2 d'abril de 1805 a Odense, en l'illa de Fionia, a Dinamarca.

Vegeu el tractament que li dona la revista gastronòmica. Text **Clàudia Pujol**.

Els contes clàssics, a l'igual que els receptaris clàssics, acumulen una gran saviesa. És la saviesa de les generacions passades, transmesa de forma oral o per escrit, que reconforta l'ànima i alhora permet coquetejar amb la màgia.

Els elements gastronòmics són indestriables dels contes clàssics. Allà on no trobem una bruixa preparant una ollada amb anques de granota i cua de gat, trobem una pesolera que s'enfila fins al cel o una carbassa que es transforma en un sumptuós carruatge. Allà on no trobem una col esperant un destí tràgic, trobem una casa-trampa de llaminadures i dos germans a punt d'engolir una rajola de massapà. Allà on no apareix un llop famolenc i unes cabretes amb les hores comptades, hi ha un nen que marca el camí amb molles de pa o una lletera somniadora i el seu primer desengany. Fent una relectura dels clàssics hem trobat 7 virtuts.

Virtuts:

- Les aparences enganyen. *La princesa i el pèsol*.
- La importància de l'esforç. *La cigala i la formiga*.
- No caure en la temptació. *La caseta de xocolata*.
- No fiar-se dels desconeguts. *La caputxeta vermella*. *La Blancaneu*. *Les set cabretes*.

- Tocar de peus a terra. *La lletera*. *Alícia en el país de les meravelles*.
- Cultivar la intel·ligència. *Hansel i Gretel*. *Els tres porquets*. *El llop*. *Polzet*, *l'ogre*. *El gat amb botes*.
- El triomf de l'amor. *La ventafocs*. *La Blancaneu*. *101 Dàlmates*.

VERDURETES REIALS

A *La princesa i el pèsol*, una jove arriba tota mullada i amb aspecte descuidat a palau i, fins que no es comprova que no ha descansat bé per culpa d'un pèsol amagat sota dotzenes de matalassos de llana i ploma, la mare del príncep no accepta que la candidata sigui digna del seu fill. En el conte no s'especifica la varietat del pèsol incordiós, però sabent que el de *Llavaneres* és d'una gran finura, el del ganxo és especialment melós i el de la floreta molt delicat, deduïm – potser erròniament – que sota el llit hi descansava un rústic pèsol negre del Berguedà.

Clàudia Pujol, *Descobrir cuina*, núm. 69

ADOLESCÈNCIA I FAMÍLIA

Algunes realitats sobre el consum de drogues

CLAVES PARA ACTUAR A TIEMPO

- Si eres padre, descubre algunas claves que te permitan enfrentarte a los problemas de drogas antes de que surjan. La educación desde la etapa infantil es esencial.

NO TE ASUSTES. ACTÚA.

- No te angusties ante la magnitud del desafío de educar. Y no te desentiendas. Haz algo, habla, pregunta, actúa, hazte notar.

NO TE RELAJES. EMPIEZA PRONTO.

- Empieza lo más pronto posible. Los primeros años son los más importantes. En ellos, tus hijos sientan las bases de la confianza, la autonomía, la cooperación, y el manejo de la frustración. Todo el cariño y la seguridad que puedas darles serán bienvenidos.

NO TE DESPISTES. OFRÉCETE.

- La disminución de las edades de inicio a los consumos multiplica los riesgos. En los momentos de crecimiento y desarrollo es cuando más atentos y más disponibles tenemos que estar.

NO TE PASES. CONECTA.

- No te excedas protegiéndolos. Los hijos no necesitan vigilancia constante, lo que demandan son padres y madres dispuestos a comunicarse, a compartir dudas y transmitir seguridad y ayuda.

NO TEMAS FUSTRARLES. PONLES LÍMITES.

- No tienes que permitirles todo. Tus hijos no necesitan tener todo lo que se les antoje ni hacer todo lo que quieran. La educación también exige poner límites.

NO IMPONGAS. ANÍMALES.

- La adolescencia es una etapa delicada. Aquí ya no sirven actitudes autoritarias sin más. Pero es fundamental demostrar tu apoyo a sus proyectos y alentar y alentar su interés por lo colectivo.

NO HUYAS. A.M.P.A. INVOLÚCRATE.

- El centro educativo es una cosa y la educación otra mucho más amplia. No dejes la responsabilidad sólo en manos de los profesores. Participa y colabora en todo lo que puedas.

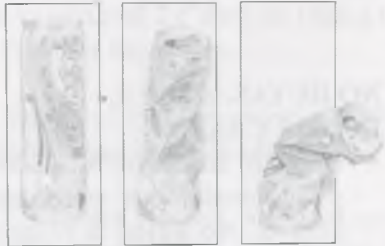
Las drogas tal cual...

una investigación de Karina Malpica

EXALUMNES

En Marc Ortín, exalumne de l'IES Llagostera, ens fa arribar alguns dels treballs que ha realitzat a l'IES Santiago Sobrequés, on fa el batxillerat artístic. Gràcies, Marc, que tinguis molts èxits en els teus estudis d'art.

Marc Ortín Amat (exalumne de l'IES Llagostera)

Elvia

c/. Cristòfol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40
17240 Llagostera

Taller Mecànic
Jean Puig i Fills, S.L.

Servei de Grua 24 hores
Venda i reparació de maquinària de jardí

Ctra. de Tossa, 13 17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 972 80 56 84 (Girona)

Mobles
SOLER

CLÀSSICS I MODERNS

JOAN SOLER i RISSECH

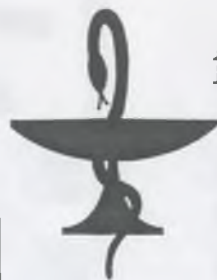
Àngel Guimerà, 6
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 972 83 00 44

Confecció i Col·locació
de cortines
Robes per a la casa

Espinet Deu i Torres

Àngel Guimerà, 6
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 972 83 00 44

farmàcia
saurí, c.b.

pau casals, 13 - tel. 80 55 99
17240 llagostera

Diari de ruta

Moments d'una estada de 4 mesos a Nicaragua

Benvolgudes companyes i companys,

un any més puc adreçar-me a tots vosaltres a través d'aquesta revista on sempre m'ha agradat participar.

En aquest número la meva col·laboració pretén ser un recopilatori d'alguns dels escrits que feia arribar a la meua família, als meus amics, mentre vagava per una terra un xic llunyana.

I és que a finals del passat mes de setembre vaig tenir l'ocasió de marxar a Nicaragua per fer-hi les pràctiques de magisteri. Aprofitant la meua relació amb l'ONG Llagostera Solidària, vaig demanar als coordinadors del pràcticum poder viure aquesta experiència a San Nicolás de Oriente, un petit poble nicaragüenc on, des de l'ajuntament local, s'hi estan impulsant diferents projectes de cooperació. Jo hi anava, però, per treballar amb el *Yo, sí puedo*, un programa per alfabetitzar adults.

A l'altre costat de l'Atlàntic vaig trobar-me un català que em va dir: "A Nicaragua, quan hi portes un mes, t'atreveixes a escriure un llibre parlant del país; quan n'hi dus dos, solament goses redactar un petit article d'opinió; més de tres mesos? amb penes i treballs et sents capaç de tancar amb convicció una simple afirmació!" I aquest comentari -que segurament podríem reproduir en tants altres racons del planeta- és ben cert! Així que, perdoneu la meua gosadia, però amb tota la bona fe m'arrisco a fer-vos còmplices de situacions viscudes en un indret inefable i, sobretot, envoltat de gent entranyable.

Perquè la solidaritat és la tendresa entre els pobles...

Eduard Comas i Blanch
educomas9@hotmail.com

Fragment 1 (Managua, 23/9/06)

Família!

Com esteu? Què hi ha de nou per Catalunya?

Resulta complicat redactar amb tranquil·litat des de Nicaragua. El temps passa volant en aquests ordinadors que processen a pas de puça! Us escric ràpidament quatre cèntims de com han anat les coses fins ara.

El viatge fins a Managua va resultar, almenys per a mi, molt esgotador. L'amígdala que a l'aeroport de Barna ja em tocava els nassos la tinc de la mida d'una pilota de tennis i fa que no estigui al 100%, però amb els Ricola, els Hibitane i els antiinflamatoris vaig tirant sense problemes. Avui m'he pres el Resochin. Com sabeu, a l'Anna i a mi no ens han arribat les maletes. Això fa que estiguem passant aquestes darreres hores sense massares (encara sort que duc tots els calés al damunt!). Els companys ens han deixat raspall i pasta de dents, samarretes i, fins i tot, a mi calçotets! Volant primer a Londres i després a Miami, esperant-nos als diferents aeroports, els 15 brigadistes de la UdG vam començar a forjar una amistat que promet. La cosa de la maleta va ser un cop baix, però estem fent gestions perquè ens les portin demà o potser dilluns. Avui ens quedarem a una pensió de Managua, prop de l'AEPCFA (*Asociación de*

Escuelas Populares Carlos Fonseca Amador). (...)

Fragment 2 (Estelí, 3/10/06)

A Nicaragua el cel és blau. Blau i blanc, amb uns núvols immensos i bonics. Fins aquí res diferent del cel de Catalunya. Però no sé per què carai, almenys a San Nicolás, un té tantes vegades la sensació de poder acaronar aquest blau i barrejar-lo amb el blanc solament alçant la mà i movent el braç de cantó a cantó...

Com esteu *compas*? Com avancen els dies al nostre país? Quines bestieses diuen els nostres polítics del Principat? No sabeu quant s'agraeixen tots els vostres missatges i els vostres comentaris. Un, al llegir-los, sent com si us tingués al costat per una estona. Com si estiguéssim *platicando* amb la tranquil·litat que podem fer-ho a l'Enrenou, el Clàssic, la Plaça Catalunya o qualsevol altre racó del nostre estimadíssim poble. De veritat que m'ajuden a no sentir-me tan lluny els vostres comentaris sobre el Barça, la lliga ACB, les evolucions personals de cadascú, el Correllengua (tots a participar-hi els dies 6, 7 i 8!), la brigada llagosterenca que aterrarà aviadet a Nicaragua... Sento no poder contestar-vos un per un, però als *cybers* haig d'anar a tota pastilla per poder aprofitar el temps i escriure-us a vosaltres, al tutor de la UdG, etc, etc. (...)

Fragment 3 (13/10/06)

(...) San Nicolás és un lloc preciós, amb una gent magnífica i amb unes muntanyes de pessebre com enlloc més he vist. És també un cul de món, amagat a les altures de les muntanyes segovianes (bé, altitud relativa, perquè a Nicaragua el cim més alt no passa dels 1.500 metres!) i ignorat per gairebé tothom

(excepte els propis habitants del municipi i les respectives comunitats). No hi ha un maleït *cyber*, ni un lloc mínimament digne on anar a fer el toc, tampoc hi ha cobertura per al mòbil i al 90% de les comunitats encara ha d'arribar-hi el subministrament elèctric. Estudis amb una mica –molt mica– de cara i ulls afirmen que es tracta d'un dels indrets més humils del país i dels pocs on no hi ha, encara, aigua potable. És evident, doncs, que la vida que hi porto no és, en absolut, de massa comoditats. De menjar, cal dir-ho tot, no me'n falta. M'atreveixo a dir que menjo més del que voldria; però no ho dic convençut perquè m'imagino que aquesta sensació és producte de tastar quatre cops al dia els mateixos ingredients: *frijol*, arròs, plàtan fregit (*maduro*, diuen ells), *cuajada*, un ou "mal ferrat" i para de comptar. De tant en tant un xic de pasta o una sopeta de *chaya* i *papa* per salvar la monotonia...

Les dones nicaragüenques són autèntiques artistes a l'hora de cuinar. Només haurien de polir alguns aspectes d'higiene per poder donar-los l'excel·lent... Estic aprenent a fer *tortillas* i aquesta matí, amb la María, hem fet *donas*, una mena de bunyols. Han rigut molt quan els he explicat què significa aquesta paraula en català! I repetien tot somrient: "*¡Eduardo ha hecho donas! ¡Eduardo ha hecho donas!*" Els homes d'aquí em miren amb cara estranya perquè no és normal, en aquests racons de món, veure un *varón* ajudant en l'elaboració del

menjar. Són tots uns "catxondos" i em porto molt bé amb tothom. La veritat és que fins al dia d'avui ningú ha tingut una mala paraula, un mal gest cap a mi. M'acompanyen i m'atenen en tot, els ho demani o no. M'emprenya

una mica l'obsessió que tenen per aparellar-me amb una *muchacha* de les que hi ha per aquí, però ja poden anar trucant a la porta que, de moment, no els penso pas obrir.

A l'habitació cada dia que passa tinc la sensació d'estar millor acompanyat. Ho dic perquè sembla que els meus amics rosegadors (alguns de pam i mig) han procreat. Alguna nit, a les 3 o les 4 m'han despertat les seves discussions i baralles. Ja sé per on entren i per on surten, però no m'atreveixo a tocar-los la ruta perquè almenys ara sé segur que no baixen de dalt el teulat, mentre que si els moc alguna cosa potser inventaran un camí secret o alternatiu per sota del meu llit o per damunt del meu llençol... Fa cosa d'una setmana, a 50 metres d'on jo estic vivint, hi havia una boa ampla com el puny de la mà, de metre i mig, esquarterada a cops de *machete* i al bell mig d'un carrer.

Doncs vaja, envoltat d'aquesta fauna tan curiosa vaig passant les llunes; per ara, però, sense que em provoquin cap malson. (...)

Fragment 4 (27/11/06)

(...) Els *weekends* s'aprofiten tant com es pot per conèixer país. De fet, el que he fet són petites excursions a llocs que no queden massa lluny però que valen la pena. Comunitats pobres, projectes novedosos i interessants, racons d'una bellesa natural incalculable...

Si tot va bé, aquest dimecres, després d'una reunió a Estelí, agafarem un bus cap a Managua i,

dijous a primera hora, en prendrem un altre per arribar a l'illa d'Ometepe. Tenim 5 dies de vacances i tots els universitaris catalans que treballem pel programa d'alfabetització tenim ganes boges de veure'ns i aprofitar-los. Allí imagino que farem alguna pujada als volcans Maderas i Concepción, que visitarem la cascada de San Ramón, nedarem una mica amb caiac pel riu Itlián... Bé, millor no començar a pensar què m'omplirà l'agenda perquè ja seba que quan es viatja en grup és necessari, per mantenir un bon ambient, adaptar-se als interessos de les majories. Però en fi, que és un viatge que promet i que fa temps que esperava!

Com deia a l'inici, aquest finde l'he passat a Somoto, un poblet molt tranquil que està al nord de Nicaragua (departament de Madriz) i on es celebrava un carnaval que té força fama. Aquí, però, carnaval no és sinònim de disfresses i confetis, sinó de música (bàsicament *reguetón*), ballaruga, cervesa i festa fins que les cames diguin prou! Va valer molt la pena i, malgrat que vaig viatjar-hi sol, vaig trobar-me amb quatre companyes catalanes que estan a San Juan de Limay i amb elles vaig passar tant el dissabte com el diumenge. Ahir concretament vam visitar, després de dormir i superar

la ressaca, *el cañón de Somoto*. Preciós. Ja us en passaré fotografies al proper correu.

Per San Nicolás, tot en ordre. El projecte ha decaïgut una mica perquè després de la victòria sandinista el passat 5 de novembre, l'alcalde liberal ha deixat de donar suport al *Yo, sí puedo*. De fet, ja era poc el suport que havia donat fins aleshores, però passats els comicis electorals el recolzament va passar de poc a zero. I la cosa està aguantant-se per un fil, sense recursos materials i amb moltes dificultats d'altres menes. Però estic convençut que tirarà endavant i, no solament això, sinó que es consolidarà abans de jo marxar. Us en parlo també amb més detall al següent missatge!

Fragment 5 (30/11/06)

A vegades la vida dona girs inesperats, tómbos sorprenents. A vegades et duu a llocs que potser mai no havies somniat i, en descobrir-los, sents la fortuna, el somriure de l'atzar. Potser és que la vida t'ensenya a substituir aquells guions on tot hi és calculat al mil·límetre per esquemes més o menys flexibles, a relativitzar segons quins dogmes, a qüestionar tot ordre excessiu. Sí, allà on hi havia un llistat de propòsits ara t'adones que s'hi troba un somni ferm de carn i ossos, un camí que va definint-se pas a pas, sense pors, seguint instints i intuïcions -autèntics timons d'un esperit alliberat-. Mai t'havies pensat capaç d'alçar la vela i encomanar-te a la voluntat del vent; tanques els

ulls, inspire amb força i et llances al buit...

(...) Vam trepitjar León per primera vegada en les nostres vides el dimecres a les 6 de la tarda, després de superar amb èxit les 3 hores de ruta que separen Estelí de l'excapital sandinista. Era ben fosc. Ràpidament vam buscar un taxi i, per 10 pesos, va acostar-nos a l'allotjament abans esmentat, niu de bohemis, somiadors i aventurers apàtrides. Coneixem una parella jove d'irlandesos, oberts, simpàtics. El local del Via Via ràpidament ens fascina: enorme, amb poca llum, habitació i bany comunitaris, zona per llegir, escriure i descansar, billar (un dels esports nacionals per excel·lència!), música de Sílvio Rodríguez... I tot, malgrat que escàs

i senzill, tremendament farcit de bon gust, tremendament a collidor. Deixem les nostres pertinences, buidem el suc de les olives i sortim al carrer per conèixer la ciutat. Estem a poques *cuadras* de la

catedral -la més gran d'Amèrica Central-: un edifici preciós. L'ambient del carrer, càlid, enganxós, sembla segur. Ens parem a un *comedor* i tastem un *fresco* que ens fa tocar el cel per uns moments. Uhm! Fem temps voleiant León per carrers i carrerons. Parades per tots costats, parelles amagades "sexuant-se" (recordant la cançó d'Antònia Font) als racons més obscurs, bicicletes amb dues o tres persones al damunt, universitaris celebrant el final dels estudis... (...)

Fragment 6 (30/11/06)

(...) El programa cubà *Yo, sí puedo* és un mètode d'alfabetització per TV-vídeo ideat, inicialment, amb un

propòsit *latinoamericanista y caribeño*. Té com a particularitat més rellevant el fet d'ensenyar les lletres utilitzant els números com a punt de partida; en sorgeix així un sistema per a l'ensenyament-aprenentatge de la lectoescriptura on predominen els principis pedagògics de l'assequibilitat i l'accessibilitat. Actualment, el *Yo, sí puedo* s'està aplicant a diversos països d'Amèrica Llatina. Veneçuela, que recentment ha reelegit Hugo Chávez com a president, va declarar-se país lliure d'analfabetisme a través d'aquest mètode. Bolívia, amb Evo Morales al capdavant, també està desenvolupant amb força èxit el programa. I em consta que a Colòmbia, Hondures, Guatemala i fins i tot en certs països africans, també es posa en pràctica aquest mètode -amb les modificacions pertinents de la cartilla i tot el material educatiu, evidentment!.

A Nicaragua fa poc més d'un any que ha arribat tota aquesta moguda i s'estava executant paral·lelament al PAIBANE, el programa impulsat des del *Ministerio de Educación, Ciencia y Deportes*. Si no hagués guanyat el Frente Sandinista el passat 5 de novembre, la vida d'aquesta iniciativa al país que m'acull hauria estat molt curta; ara, en canvi, sembla ser que prendrà molta força. Repeteixo: sembla. Cuba, com sempre, ha ajudat amb 5.000 televisors i 5.000 jocs de VHS! Conformen la videoclasa 17 cassetes que contenen 4 sessions amb un temps de duració de 30 minuts cadascuna. (...)

Fins aquí la teoria de la qüestió. La realitat, la pràctica, és més dura de pair. Fins al moment s'ha treballat en la més absoluta manca de recursos: humans, tecnològics, econòmics... de tota mena! En el cas de San Nicolás, l'alcaldia -que havia signat a principis d'octubre un acord de recolzament al projecte- s'ha desentès absolutament del compromís que van assumir i m'han deixat absolutament sol en la meua tasca d'assessorament i seguiments

dels 6 ambients -2 al casc urbà i 4 a les comunitats. No dispo de vehicle per desplaçar-me, he hagut de comprar material (quaderns, llapis, gomes, guix, etc.) amb diners de la meva pròpia butxaca per als participants a fi i efecte que puguin prosseguir amb les classes tenint almenys unes condicions mínimes de treball... La gent es desmotiva, alguns -i molts, nois joves- no assisteixen a les classes perquè s'embriaguen cada tarda, altres perquè cauen malalts... En fi, una autèntica misèria.

Tal i com diu el meu coordinador departamental, tota la campanya en si ha de donar un gir de 360 graus perquè abans de 5 anys Nicaragua, tal i com es pretén, pugui declarar-se país lliure d'analfabetisme.

Fragment 7 (13/1/07)

(...) Després del cap d'any a Matagalpa va venir el plat fort de les vacances: viatjar a la costa atlàntica (3 hores de bus fins a Managua, 6 més fins al Rama, 2 hores per creuar en "panga" el *Río Escondido* i situarnos a Bluefields i, finalment, 6 hores més amb vaixell -per denominar d'alguna forma aquell artilugi!- fins a Corn Island!). Podeu imaginar-ho: esgotador. Als més afins us explicaré els resultats del darrer tram del trajecte, sota una mar desbocada i tots nosaltres, mariners d'aigua dolça, enfilats en una barca que s'enlairava fins al cel i queia amb tota mala llet a l'H₂O... Un cop a l'illa, en ple Carib i perduts al mig de l'Atlàntic, vam recuperar els quilos perduts. A la gran (Corn Island -a seques-)

vam estar-hi dues nits i, una mica desencantats; vam viatjar a la petita (Little Corn Island). Allí, tal i com ens havien promès, sí vam trobar el paradís que buscàvem. Dies de platja, banyador les 24 hores, relax, dormir a 3 metres

de l'aigua, sorra collonuda, aigua turquesa, lluna plena... un decorat de pel·lícula, sens dubte. I res, que allí vam estar-hi tres dies i, el 8, vam reprendre novament el dur viatge de tornada a la capital. Vam necessitar dos dies perquè la combinació de barques no era exactament com ens havien dit. Vam fer nit dins un vaixell amarrat al port de Bluefields. Tota una sensació. El 9 vam moure'ns fins a Managua i després, ja de nit, vam trepitjar Estelí.

I aquí van acabar les nostres vacances, marcades per un ambient de companyonia sincer i molt especial. Viatjar 15 persones amunt i avall no resulta fàcil, però malgrat tot vam sortir-nos-en força bé! Ara queda... res. Quatre compres, els comiats, les inevitables llàgrimes... S'ha acabat.

La darrera abraçada revolucionària des de terres nicaragüenques,

EDU

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'Importació

Llantes d'Alumini

Cargols Anti Robatori

Recaubutats

C/ Ramal, s/n
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tels: 972 805 085
Mòbil: 677 579 471

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA i BANY

C/ Llevant, 1
17240 LLAGOSTERA

Tel. 972 83 08 20
Fax 972 80 52 69

DEPARTAMENTS

L'IES de Llagostera vol donar a conèixer a través de la revista del centre la composició dels diferents departaments. En la Traca núm. 13 presentem el Departament d'Expressió.

El Departament d'Expressió

El Departament d'Expressió del nostre centre està constituït per les àrees de Música, Educació Física i Educació Visual i Plàstica, i fonamenta la seva activitat educativa en una sèrie de crèdits comuns d'ESO així com en dues assignatures, Educació Física i Dibuix Tècnic, de Batxillerat.

A més, i per les particularitats que són pròpies d'aquestes àrees, s'hi ofereix també un currículum més obert que procura atendre les diverses necessitats educatives del centre. Aquest altre currículum es concreta en una sèrie de crèdits variables divertits però alhora molt útils i interessants que, d'una banda, són molt adequats per a reforçar o ampliar tots aquells aspectes que no s'han tractat prou bé en els crèdits comuns, i de l'altra per iniciar noves línies de treball relacionades amb altres continguts que conviden a ser tractats d'una manera més interdisciplinària i integrada.

Algunes de les activitats que hem ofert fins ara són acroesport, esports de xarxa, circ, audicions musicals, rock, jazz, conjunt instrumental, jardineria, color, dibuix artístic, còmic i teatre; però no cal dir que les possibilitats no s'acaben aquí i que les possibles perspectives són molt més àmplies.

Durant aquest curs el professorat que s'ha ocupat del Departament d'Expressió ha estat en Lluís (Música), la Coral, l'Anna i en Marc (Educació Física) i la Lídia (Plàstica).

De dalt a baix:

ANNA PASCUAL

Especialista en gimnàstica rítmica i esportiva

MARC AMAT

Actor de teatre i entusiasta de l'escalada i les activitats en el medi natural

CORAL VILA

Jugadora Internacional de rugbi

LLUÍS BATLLOSERÀ

Virtuós de la flauta travesera

LÍDIA MASLLORENS

Artista plàstica

Tot seguit trobareu unes fotos que il·lustren la tasca que hem estat portant a terme.

A L'ÀULA D'ACOLLIDA

A l'Aula d'acollida hi anem 20 alumnes del centre per aprendre català. Tenim tres professors i venim de molts països diferents. Avui un grup d'alumnes nous hem explicat als companys els records que tenim de l'escola al nostre país. En Saleem i en Talat anaven en una escola molt gran al Pakistan, sortien al pati cada dia, les classes s'acabaven a les dues, però només tenien festa un dia a la setmana. Estan contents perquè quan van arribar a Llagostera no tenien amics i ara en tenen molts.

En Sigou i en Sulayman són de Gàmbia, ens expliquen que a la seva escola hi van nens i nenes; els nens s'asseuen al davant de la classe i les nenes a darrere. A les set del matí, comencen les classes i no pots arribar tard si no vols que el professor s'enfadi i et piqui. En Sigou, entre sempre, només va arribar tard un dia. Fan festa els dijous i els divendres i la resta de la setmana van a classe. Les vacances, les fan quan han d'ajudar les seves famílies a fer les collites. En Suli ens explica que li agradaria tornar-se'n a Gàmbia perquè allí podia sortir sempre que volia a fer la seva.

En Hossain, l'Ikram, l'Abdellatif i la Siham són de Nador, al Marroc. Alguns fa pocs mesos que encara anaven allí a l'escola. Ens expliquen que comencen als 6 anys i acaben als 12. A partir d'aquesta edat estudien només si volen. Nois i noies van junts a l'escola però a la classe s'asseuen una filera de nois i una filera de noies. Les taules són pupitres per a dues persones i no hi ha ordinadors ni vídeos a la classe. Tenien molts llibres i molts professors. L'escola d'en Hussain i de l'Abde té 25 classes i 30 professors, tota l'escola porta bata blanca. A l'hora d'educació física els alumnes porten xandall de quatre colors diferents: blau, groc, vermell i negre. En Hossain el portava vermell i l'Abde, blau. No els agradava haver d'anar a l'escola matí i tarda de dilluns a dissabte, sobretot si hi anaven caminant i vivien una mica lluny.

Com podeu veure, tots ells posen cara de felicitat quan ho expliquen.

+ Aula d'acollida

Som un grup de nois i noies de diferents classes que quan venim del nostre país d'origen hi ha uns professors que ens ajuden a aprendre català, però ho fem de mica en mica perquè comencem per temes de principiants.

Nosaltres anem en una aula especial on hi ha tot el material que necessitem per aprendre bé el català: ordinadors, fitxes, llibres, jocs, làmines, etc.

Treballem la comprensió i l'expressió oral i escrita, la gramàtica, etc. A vegades ens reunim tots i fem activitats en conjunt.

Hi anem unes 3h a la setmana, els grups són de 4 a 7 persones perquè si fóssim molts, això dificultaria l'aprenentatge.

Després de tot el que els professors ens ensenyen classe rere classe, ja tenim un nivell com tota la resta dels alumnes i podem seguir un aprenentatge normal.

Calçats Àries
 El Angel Guimerà, 14
 Tel. 972 83 11 35
 Llagostera
 Enriqueta Vergés
 Calçats i complements
 Home-dona-nen

**RAMIONET
 LLOVERAS**
 ASSEGURANCES

Joan Maragall ,30
 17240 Llagostera
 tel. 972 831 819
 fax. 972 831 804

Camprodon, 16
 17240 Llagostera
 tel. 972 830 040
 tel. 972 805 539

Ramon Gurnés, SL
 Agència

RENAULT

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
 Tels. 972 83 09 07 - Fax 972 83 10 66

MAS TARRÈ
 Restaurant

Crta. De Vidreres a St. Feliu
 de Guixols. Km 25

Tel. 972 83 14 27

Piropos

Amor de mis amores,
loquita estoy por ti,
¡tú no sabes lo que siento
cuando no estás junto a mi!

Tienes una sonrisa sugerente
tienes una mirada seductora,
con razón es que tanta gente
de ti se enamora.

Un ángel me dio el corazón
y otro me lo quitó
el primero fue mi madre
y el segundo fuiste vos

El Amor nace con una sonrisa,
crece con un beso
y muere con una lágrima.

Del cielo cayó un pintor para pintar tu figura,
pero no encontró pintura para tanta hermosura.

Quiero decirte tantas cosas que no sé cómo empezar.
Sólo me acuerdo de una: que te quiero de verdad.

No eres sol, luna ni estrellas pero para mí eres la
mejor de todas ellas.

Soy amiga de la M soy amiga de la I cuando leas esto
te acordarás de MI.

Si un día te levantas con ganas de estudiar,
tómame una aspirina y vuélvete a acostar.

TEMPS D'AMORET

En una estrella nace tu nombre
en una rosa nace tu apellido
y de un clavel nace el día
en que tú y yo nos conocimos.

La primera vez que te ví
no sé lo que sentí
pero después me di cuenta
que me enamoré de ti.

El lema del estudiante: sacar el curso adelante, con el
sudor del de delante.

Si estudiar da frutos, que estudien los árboles.

Soñé que me amabas, soñé que me querías y me caí de la
cama por soñar tonterías.

Como tú pocas... Como yo... Ninguna

Si un rubito te pide un beso y un moreno el corazón,
el rubio es un ángel y el moreno, un dios

Si tuviese una rosa para cada vez que pienso en ti,
estaría siempre paseando por un jardín.

No llores por un amor cuando pienses que se ha ido,
si ese amor se marchó fue por orden del destino.
hay amores que regresan, y otros que has de olvidar,
bien sea uno, bien sea otro, no tienes por qué llorar.

Tardé una hora en conocerte y sólo un día en enamorarme.
Pero me llevará toda una vida lograr olvidarte.

Yesenia Rua i Haya Cámara - 2n d'ESO

ACTUAL

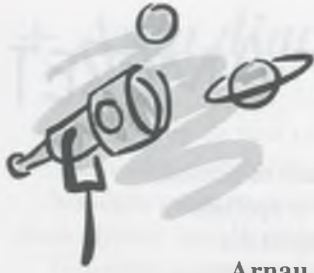
Moda per a dona

C./ Àngel Guimerà, 5. - Llagostera.
Tel: 972.83.14.30

IRUANI, S.L.

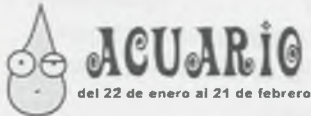
C/. Albertí, 20
Teléfono 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

EL QUE DIUEN LES ESTRELLES

Arnau Puig, Gerard Nuell, Josep Salvatella i Robert Tena - 3r d'ESO

SALUT: Estàs cardat, nano! Si no et cuides una mica, et passaràs l'estiu a l'hospital.

AMICS: Amics? Quins amics? Corre! Busca-te'n!

AMOR: Sucaràs més el melindro que un xocolater sucant el xurro a la xocolata desfeta.

DINERS: Atenció! Quan surtis de casa teva trobaràs vint cèntims al terra.

SALUT: Aquest tema cada dia t'afecta més, tu passes d'ell però ell no passa de tu, així que vigila el que menges i no fumis tant!

AMICS: Hauries d'estar content! Ells t'estimen, però segur que tu també a ells? Pensa't aquesta pregunta, aquest estiu segur que en podràs fer molts més.

AMOR: Amplia les relacions amb els teus veïns, això et pot portar a descobrir noves aventures... i quines aventures!

DINERS: Si continues així t'espera un mal futur, jo de tu deixaria d'anar cada dia a la piscina i buscaria alguna feina per fer...

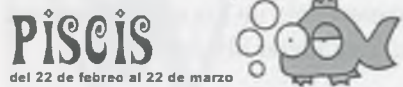

SALUT: D'això, no te'n falta, la tens de ferro!(la salut, no malpensis)... ara vigila amb les barretes kellogs que menjar-ne massa fan venir mal d'estómac.

AMICS: Compra't un gos dels que fan companyia i si ja el tens fes-li una mica de cas i porta'l a passejar de tant en tant, que el tens mort de pena, pobre!

AMOR: Ara que ve l'estiu... vés a la platja, posa la tovallola, estira-t'hi i a mirar els *cuerpos danone* que passen per davant teu; i al que t'agradi més... zas! Ataca'!

DINERS: Com no et dediquis a anar a buscar cagarros de mar per un aquari... ho tens difícil perquè no et volen enlloc més!!!

SALUT: Tant beure aigua de la piscina no va bé, ja semblés un peix (els nens petits s'hi pixen).

AMICS: Si els amics fossin or, tu tindries un tresor.

AMOR: Fes-te homosexual, perquè d'amics (del teu sexe) en tens molts, però del sexe contrari... coneixes algú?

DINERS: Si no robes res al teu germanet petit... no en tindràs ni per comprar una piruleta.

SALUT: Estàs tan fort com un toro! Però has de menjar més sa...

AMICS: En el tema dels amics... compra-te'ls amb penics (moneda anglesa)

AMOR: Vaca, et diran, perquè les banyes et posaran.

DINERS: Tranquil! Divorciar-se també té avantatges! Et donaran una bona indemnització.

SALUT: Jo de tu m'agafaria algunes vacances a la costa... potser l'aigua salada et fa marxar aquest refredat i el mal humor.

AMICS: Compra't un nou llibre de telèfons: tens tants amics que ja no et queden pàgines per apuntar els seus números...

AMOR: Vés força a la piscina i estigues ben atent, pots conèixer nova gent...

DINERS: Això d'anar a la piscina per lligar també comporta els seus problemes! Compra't un abonament per a cada dia i no mengis tantes *xuxeries*...

LEO

del 23 de julio al 23 de agosto

SALUT: Ets un "pupes"! El metge n'està fart, de tu. Un dia d'aquests et donarà més medicina del compte i... CAPUT TURURUT!

AMICS: L'únic amic que tens és el metge! No m'estranya! Et passes mitja vida a la consulta, aprofita l'altra mitja per fer amics!

AMOR: Tot el dia fent-te mal, no tens temps de conèixer nois/es! Hauries de fer més vida social (sobretot amb gent de l'altre sexe):

DINERS: És l'única cosa bona que tens, això de jugar cada setmana a la primitiva va bé!

BALANÇA

(del 24 de setembre al 22 d'octubre)

SALUT: Això d'agafar la bici i anar a comprar donuts i menjar-ne cada dia no va bé, una estona pesa't a la balança de casa i t'espantaràs...

AMICS: Aquí no tens problemes, no et preocupis! Però no siguis tan egoista...

AMOR: Jo de tu em preocuparia una mica, t'hauries de dutxar més, sobretot ara que fa aquesta calor, si no qui vols que se t'acosti?

DINERS: Això d'ajudar l'avi al camp i la teva mare a les feines de casa promet! Pots guanyar uns calerons, però vigila amb la teva germana que no te'ls agafi...

SAGITARI

(del 23 de novembre al 20 de desembre)

SALUT: Amb això no tens problemes! Però no estaria malament que de tant en tant descansessis, perquè fer esport va bé però no et passis!

AMICS: Això de fer esport no només va bé per la forma física, t'ajuda a conèixer molta gent. Ara, al *messenger*, no dones l'abast.

AMOR: De tanta gent que has conegut, t'has fet més d'una xicoteta! Ai, *pillín, pillín!*

DINERS: Tenir tantes xicotes no va bé. Sortir amb una de diferent cada cap de setmana et deixa la butxaca escurada.

VIRGO

del 23 de agosto al 21 de septiembre

SALUT: McDonalds i Burger Kings ja no estan al teu diccionari! Continua menjant així de sa...

AMICS: Això pinta malament, passes massa d'ells i ells de tu! Fes-los més cas...

AMOR: Estigues atent! Pot ser que la teva parella deixi de ser verge però no amb tu sinó amb el teu millor amic/iga.

DINERS: Quina sort! Els teus pares es repensaran la pèssima setmanada que et donen i et donaran 10 €! Això sí, no els malgastis....

ESCORPIÓ

del 23 de octubre al 21 de noviembre

SALUT: Entre el *botellón* i fumar tanta herba... acabaràs malament! Saps que hi ha una cosa que es diu coma etflic?

AMICS: L'ampolla de JB és la teva millor amiga!

AMOR: L'única vegada que has tingut un rotllo anaves tan pet que ja no saps ni amb qui era.

DINERS: Tant de jugar a la travessa, no m'estranya que alguna n'encertis... Però ja has comptat els diners que has perdut?

CAPRICORNIO

del 23 de diciembre al 21 de enero

SALUT: Les estrelles en comencen a estar fartes... havies de ser de l'últim signe del zodíac... Elles diuen que... la teva salut... millor que no t'ho diem, no et volem espantar!

AMICS: Doncs amb això tens més sort... En els propers dies les teves relacions socials augmentaran molt! De gran seràs relacions públiques.

AMOR: A l'edat que tens i només en trobes de més petites que tu... ara això et funciona.

DINERS: Vigila o si no hauràs d'anar a tastar les degustacions dels hipermercats per dinar.

Fusteria
ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERAFINQUES
GALOBARDES

DES DE 1970

ASSESSORIA JURÍDICA... ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
c. Fivaller, 24 17240 Llagostera - T. 972 830 930 - Fax: 972 838 926 - galobardes@terra.es

API

FEDERACIÓ DE PROFESSIONALS DE LA PROMOCIÓ IMMOBILIÀRIA

INFORMACIÓ ACADÈMICA

Curs sobre discriminació, cultura i diversitat a Islàndia

El passat mes de setembre, jo, Xon Vilahur, professora de ciències naturals de l'IES llagostera vaig gaudir d'una beca Sòcrates per anar a fer un curs sobre discriminació, cultura i diversitat a Islàndia.

Al curs, hi assistí gent de diversos països d'Europa: Grècia, Lituània, Itàlia, Anglaterra, Polònia, Txèquia, Catalunya,... En total 16 homes i dones, professors de primària, secundària, de presons i personal de l'administració. La professora, Gudrun Petursdottir, d'Intercultural Iceland, va crear des del primer moment un clima i un ritme de treballs molt agradables i va fer que el curs fos molt interessant.

Complementant el treball del matí i de 2 a 4, havent dinat, a la tarda, de les 4 fins a les 9, es va aprofitar per anar d'excursió als increïbles paratges d'Islàndia, un país de gel i foc amb espectaculars volcans, glaceres i guèisers, natura pura!

Hi ha un abans i un després d'haver vist una aurora boreal, un més dels espectacles que ofereix el país.

Comparteix amb vosaltres un xic de contingut del curs i algunes imatges del viatge.

ELS EFECTES DELS ESTEREOTIPS I ELS PREJUDICIS

ESTEREOTIPS: Estereotips apresos de la societat dels medis, pel·lícules, llibres, companys, pares...

PREJUDICIS: Els individus són valorats i jutjats per estereotips; per exemple: algú té una opinió sobre algú altre sense conèixer-lo.

DISCRIMINACIÓ: Els prejudicis condueixen a la discriminació. Els prejudicis influeixen el nostre comportament cap a individus que hem categoritzat en grups, basats en algunes característiques comunes.

CONFLICTES: La discriminació condueix al conflicte. El que és discriminat demana justícia, els que discriminen pensen que haurien de tenir prioritat.

Xon, setembre 2006

Francesc Carreras Aubó

C/ Gavarres, 24 - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. Fax 972 83 09 73

**LIBRERIA
SUREDA**
S.C.

Pl. Catalunya, 15
17240 LLAGOSTERA
(Girona)
Tel./ Fax 972 83 00 97

Comenius

PROJECTE COMENIUS CURS 2006-2007

Y.E.S.? SURE! (Young Europeans? Sure!) (Joves Europeus? I tant que sí).

Del 19 de setembre fins al 21 van venir a visitar-nos 7 professors de centres de secundària dels països següents : Noruega, Irlanda, Croàcia i Holanda.

Després de visitar el centre IES LLAGOSTERA i de conèixer els alumnes participants, vàrem dissenyar el treball que hem realitzat al llarg d'aquest curs.

El treball es realitza des de la plataforma itslearning.com. Els alumnes fan algunes tasques al centre durant les hores d'anglès i d'altres activitats les fan a casa.

La primera tasca consisteix a familiaritzar-se amb el lloc (site), que és bastant ampli i complex. Després s'hi introdueix una descripció personal (perfil) amb una foto. Mentrestant es van rebent missatges de benvinguda d'altres participants dels països implicats.

La segona tasca és llegir 5 perfils (5 descripcions de 5 persones) de cada un dels països. Llavors s'han d'enviar 5 mails a 5 persones de cada país preguntant alguna cosa o interessant-se per algun aspecte.

La tercera tasca és escriure una redacció sobre les impressions que aquests mails i perfils els han causat. La redacció es penja a la plana web.

La quarta tasca està vinculada al projecte YAM (plana web: yam2008.com). YAM és un dels projectes emmarcats a STAVANGER, CAPITAL EUROPEA DE LA CULTURA 2008, per donar a conèixer aspectes culturals europeus relacionats amb la joventut europea. Aquest projecte està impulsat per la universitat d'Stavanger, ciutat noruega, situada al costat de Sandnes, la ciutat dels coordinadors del projecte YES.

Aquesta tasca consisteix a explicar a través de fotografies 4 temes vistos des del punt de vista dels joves de cada país. Els temes són AMOR, MORT, HOSPITALITAT I RELIGIÓ. Cada IES tria 10 fotos de cada tema.

La cinquena tasca és explicar o interpretar les fotos dels altres centres i penjar la interpretació a la plataforma.

La sisena tasca és elaborar un pòster i enviar-lo a tots els centres participants.

La participació en aquest projecte dota els centres d'una càmera fotogràfica digital de 8 milions de píxels perquè els alumnes facin les fotos en alta resolució.

El projecte YAM té com a un dels seus objectius valorar el grau de xenofòbia dels participants. Els alumnes responen a un qüestionari personal i obtenen una puntuació dins un gràfic en relació amb el seu grau de tolerància o xenofòbia i el poden comparar amb els resultats dels seus companys i el dels d'altres participants d'altres països. Cada alumne té la possibilitat de

veure gràficament la història migratòria de la seva família i comparar-la amb la història migratòria dels seu entorn geogràfic i la de tota Europa.

Del 30 d'abril al 4 de maig, vam participar en una trobada de valoració d'aquest projecte a Holanda. Ens queda un tercer any de participació en el qual els alumnes realitzaran activitats semblants juntament amb una altra activitat nova: la realització d'un curtmetratge per part de cada institut. Els 6 curtmetratges (un per cada institut, com a mínim) s'estrenaran en un acte oficial a la universitat de Stavanger (Noruega) i hi estaran convidats 5 alumnes de cada institut participant. La llengua de participació en totes aquestes activitats es l'anglès.

M. Angels Llavina
i Montse Jorba

Correllengua

Alumnes de batxillerat

MANIFEST CORRELENGUA 2006

“Tinc una llengua tan viva, com les més vives que hi ha”, deia el poeta Miquel Martí i Pol. Sí, la nostra és una llengua viva, oberta, integradora, una llengua que defineix el nostre poble, de Salses a Guardamar i de Fraga fins a Maó.

Un any més, la flama de la llengua, per damunt de separacions imposades, recorre places i carrers arreu de la nostra geografia, unes places i carrers que s’omplen de festa i diversió, però també d’una ferma voluntat de reafirmació nacional, d’una reivindicació de plena normalitat. Normalitat. Això és el

que exigim. Ja n’hi ha prou de negar la nostra unitat, ja n’hi ha prou de menystenir la nostra cultura, ja n’hi ha prou d’esquarterar el nostre poble. Només volem ser un poble com els altres, un poble que visca amb naturalitat, sense interferències, la seua llengua i la seua cultura, un poble que faça del català l’eix vertebrador d’una societat cada dia més rica i diversa, la llengua comuna de totes i tots.

Enguany, la flama de la nostra

llengua arriba des de molt lluny. Des de Melbourne, des de Xangai, des de San Diego, des de Buenos Aires. Des dels quatre punts cardinals, els nostres compatriotes que viuen fora del país ens envien la seua espurna per a mantenir, ben viva, la flama de la nostra llengua. I nosaltres, ara i ací, ens comprometem a fer recórrer aquesta flama per totes les viles i ciutats del País Valencià i de la Franja de Ponent, d’Andorra i de la Catalunya Nord, del Principat de Catalunya i de les Illes. Som un sol poble i parlem una mateixa llengua.

És per això que exigim que la llengua catalana assolisca la plena normalitat en tots els àmbits: en la literatura, en els mitjans de comunicació, en la tecnologia, en l’etiquetatge, en el lleure. I també al carrer. Parlem en català sempre i amb tothom, amb els nascuts ací i amb els vinguts de fora. Compartim amb ells la nostra llengua, que ha d’esdevenir, també, la seua. Fem del català, la llengua d’acollida i de cohesió arreu dels Països Catalans. Depèn de tots nosaltres.

**Floristeria
Cal-Ri**

Roser Calvet Ribas
rcalvet@floristeriacal-ri.com
T972830988

C/ Cristofol Colom, 15 17240 Llagostera (Girona)
www.floristeriacal-ri.com info@floristeriacal-ri.com

**GABINET TERAPÈUTIC
RENART - PONT**

OSTEOPATIA
QUIROMASSATGE
QUIROPRAXIA
DRENATGE LIMFÀTIC
FANGOTERÀPIA
TERÀPIES MANUALS
MASSATGE AYURVEDA
ESTÈTICA
GIMNÀSTICA CORRECTIVA

C/ Mas Sec, 53
17240 LLAGOSTERA
(Girona)
Tel. 972 83 10 07
Fax 972 83 13 67

Treballs de recerca

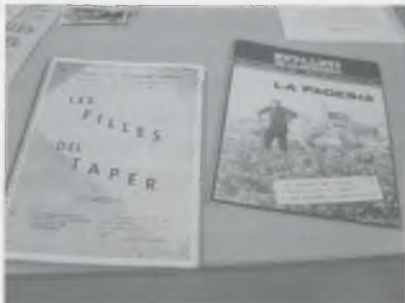
El curs 2006-07, a l'Institut de Llagostera s'han realitzat els següents treballs de recerca:

• Manga	Daniel Argelina Fors
• Transformació dels plàstics	Míriam Boadella Tomàs
• Massís de Cadiretes	Joan Canaleta Martín
• Creació d'un relat històric	Pau Cañigueral Batllósera
• La inserció al món laboral dels discapacitats	Eduard Carreras Martí
• Barreres arquitectòniques	Nabil El Oumari
• Rendibilitat d'una empresa	Maria Falgueras Payret
• Dofins al Mediterrani	Cristina Garcia Rufí
• L'esport adaptat	Cristina Mir Frigola
• Alimentació i producció de vaques	Robert Montiel Molina
• Masies de Llagostera	Laia Raurich González
• Ballet	Olga Sánchez Ferrer
• Fonts de Llagostera	Marc Torrubiano Casadesús
• Anàlisi dels boscos	Ferran Turón Restrudis

Davant la impossibilitat de parlar de tots, des del Departament de llengües us donem notícia del treball d'en Pau Cañigueral, que sota el títol de *Creació d'un relat històric* primer investiga sobre l'estrena feta a Llagostera l'any 1961 de la sarsuela *Les filles del taper* (de la qual són autors Pere Parés –de la lletra- i Martí Lloset –de la música-) i posteriorment escriu un relat literari inventat a partir de la seva investigació. Enhorabona, Pau, perquè el teu treball és esplèndid!

Aquí en teniu una mostra

FRAGMENT DEL TREBALL DE RECERCA

En això sí que tenia tota la raó en Parés; en Ferran continuava sent un bohemí. Potser sí que era una d'aquelles persones que val més no refiar-se'n, però es veia d'una hora lluny que de jove havia tingut una planta excepcional. Va sortir a rebre l'Oriol amb una bata negra i fumant a la manera de John Wayne.

–Bona tarda, senyor Ferran?

–Hola, noi. Que no ets el petit de can Formiga tu?

–Sí, sóc l'Oriol!- van fer una encaixada de mans en senyal de reconeixement.

–Qui t'ha vist i qui et veu! Com has crescut... Digués, quins assumptes et porten per aquí?

–Estic fent un treball per a l'institut sobre l'estrena de *Les filles del taper* i em consta que vostè va ser l'actor principal. No tindria pas una estoneta per parlar-ne?

Pau Cañigueral

–Sí, noi, ja pots entrar. Ara, deixa't de vostès que de senyors i senyorettes al món n'hi ha de sobres. I què vols saber exactament?

–Si no és molt demanar, m'interessaria que m'expliqués què va passar amb l'assaig d'última hora que en Parés va convocar amb vostè i la Maria.

–Vols deixar de tractar-me de vostè; que ja ens coneixem prou, a més, fa gran i jo només en tinc setanta cinc... Bé, doncs, posa't còmode perquè, si és per a l'escola, et penso explicar tot el que va passar i ja veuràs com deixaràs els professors de pasta de moniato. Pensa que jo, amb els mestres sempre m'hi he barallat. De petit en vaig tenir un que era fatxa rematat i sempre em feia la punyeta; un dia vaig agafar-lo pels... Entesos, ara no ve al cas, però si tornes a venir per aquí recorda'm que t'ho expliqui amb tot detall.

–Pots estar segur que si m’ho expliques tot, tornaré.

–Quan vam representar *Les filles del taper* jo tenia vint anys. Era un canalla d’aquells que tothom té fitxat, saps? Però ja pots comptar, m’ha passat com a tots, amb els anys, la vida i la dona t’acabes amansint i ja no tens aquell nervi i aquella empena de quan s’és jove. El dia abans de l’estrena... No t’ho creuràs quina una estava preparant. Retallava revistes pornogràfiques importades expressament de França amb uns col·legues. Ens les havia enviat un bon amic nostre, en Rafel Calvet, que era artista i vivia a París des de feia una temporada llarga. No he sabut mai el perquè, però en totes les cartes que ens enviava ens deia que aquella era la ciutat de l’amor. És que es pot estimar més en una ciutat que en una altra? Era una mica extravagant i sovint no sabies pas de què parlava, però, això sí, era un artista com no en queden avui en dia. Fa poc he sabut que va morir a Barcelona. Vés a saber quina en deuria fer en Rafel per la capital...

–I què pensàveu fer amb aquells retalls de revista?

–Doncs mira, a mi el teatre m’interessava ben poc i tota aquella història de la fama i l’èxit que tant predicava en Parés no me l’havia cregut mai. Així que amb els meus amics vam decidir gastar una brometa a aquella colla de moralitzadors d’ànimes perdudes; volíem empaperar el vestidor de les noies amb les fotos de les nostres revistes, que eren en blanc i negre però que resultaven molt interessants.

–La veritat és que éreu uns canalles amb totes les de la llei.

En Ferran va somriure per la reacció de l’Oriol i va seguir el seu relat. Després que la seva mare li transmetés l’encàrrec d’en Parés, ell i els seus amics van idear un pla per introduir-se al teatre. L’Uri, però, ja feia una bona estona que no les veia totes clares i el va interrompre.

–I estàveu disposats a jugar-vos-la per un empaperat pornogràfic?

–Els meus amics creien que sí. Però jo en tenia una altra de més bona al cap. Per què et penses que havia acceptat d’actuar a l’obra si el teatre no em feia ni fu ni fa? Jo l’únic que volia era la Maria. El problema, però, era que aquella noia tenia moltes manies. Ja feia temps que la rondava. Vaig creure que amb la proximitat dels assajos la cosa tiraria endavant; però hi havia algú en tot moment. Jo sempre li deia que essent els protagonistes havíem de quedar a soles per assajar les escenes importants... Però ella em donava allargues cada cop. “Que si el meu pare s’enfadaria, que si la meua mare em mataria...” sempre el mateix discurs de bleada. Ara,

no saps pas com m’agradava. De debò que n’hi havia per sucari-hi pa.

–I les revistes?

–Doncs ara pensaràs que estic sonat, però en aquell moment vaig creure que si ensenyava un parell de revistes d’aquelles a la Maria potser aconseguiria que s’adonés que això de la nuesa no és cosa tan sagrada com li havien pintat els seus pares. Tindria la meua oportunitat i l’havia d’aprofitar com fos.

–Tampoc és tan descabellat el que dius. Amb cosa de dones se n’han vistes de més rares.

En Ferran havia pensat que mentre els seus amics empaperaven les parets del vestidor de les noies amb les fotografies retallades, podria agafar unes quantes revistes i anar a esperar la Maria. Com que era un actor li havien donat una còpia de la clau que obria la porta secundària dels vestidors. El pla va funcionar i van poder introduir-se al vestidor de les noies sense cap entrebanc.

–Ja pots imaginar la fila que fèiem! Un grapat de nois tremolant com fulles de castanyer en plena tardor intentant enganxar fotografies pornogràfiques sobre un empaperat de roses vermelles i lliris esgrogueïts. Cap de nosaltres havia empaperat mai i vam acabar fent una barreja enganxosa de cola, estrelles del porno i unes quantes flors de l’antic empaperat. Va ser memorable... Quan la cosa ja estava en ple rodatge, vaig agafar un bon grapat de revistes que havien sobrat i vaig pujar a l’escenari. Vaig triar les dues que em van semblar més picants i em vaig asseure a la butaca de la primera fila per esperar-la.

En Ferran coneixia perfectament cada moviment; la Maria arribaria aviat i en Parés tard, només li calia reunir el valor necessari. Potser llavors la seva sort amorosa canviaria...

–I al final què va passar?– va preguntar l’Uri que estava amb els ulls ben oberts i movia neguitosament el peu esquerra.

–Formiga petit, escolta’m bé perquè ara sí que va de bo. Els meus amics van poder esfumar-se per la porta secundària després d’acabar la feina; havíem fet la bretolada més gran de la història de Llagostera. Tot anava bé, ningú ens havia vist. Ara començava el més difícil per a mi. M’havia quedat sol amb un parell de revistes a les mans. La veritat és que no les tenia totes. Però arribats a aquell punt, vaig començar a sentir que tot m’era igual. Vaig tornar-me a mirar les revistes pornogràfiques mentre esperava la Maria; potser sí que en Rafel tenia raó quan deia allò que París és la ciutat de l’amor. De sobte, tots els meus plans es van esvaïr en un tres i no res.

Renovació del Consell Escolar

Des d'aquesta pàgina volem donar les gràcies als membres de l'anterior Consell per la seva aportació a la millora de la comunitat educativa. Gràcies i a reveure!

Todo pasa y todo queda;
pero lo nuestro es pasar,
pasar haciendo caminos,
caminos sobre la mar.

Antonio Machado

Composició de l'actual Consell escolar de l'IES Llagostera

El mes de novembre, el dia 14, d'acord amb la resolució de 22 de juny de 2004, es van renovar els membres del Consell escolar del centre. Les persones que formen aquest òrgan són les següents:

PROFESSORS: Joan Carles Baone Escalón, Director del centre i President del Consell; Josep Grustan Solé, Cap d'estudis; Elisenda Pujolà Custojà, Secretària; Josep Basart Sala, Josep Puig Puig, Assumpció Vilahur Godoy, Montse Jorba Farré, Antònia Balaguer Condom i M. Assumpció Gonzalo.

PARES: Josep Miquel Palaudàries Martí, Enric Puig Puigmolé, Anna Díaz Corominas.

AMPA: Rosa Moré Pedraza

ALUMNES: Sergi Miquel Valentí, Jordi Casas Comas i Sandra Figueroa Albertí.

AJUNTAMENT: Eugènia Comas Alsina, regidora de cultura.

PAS: Carme Garcia, administrativa.

Revisions Optomètriques Servei propi de muntatge
Ulleres de sol graduades Tot tipus de lents de contacte

Optica
Milent

Www.opticamilent.com

Plaça Catalunya, s/n - 972 830 599
17240 Llagostera

snach - bar

DELMONTE

• ESPECIALITAT EN TAPES I ENTREPANS •

Tel. 972 80 50 35
Pl. Catalunya, 17 - LLAGOSTERA

Altres activitats

Xerrades i tallers

Durant el curs, els alumnes veuen el seu currículum enriquit per l'aportació de coneixements que fan persones alienes al centre, però requerides pel professorat, per tal d'ampliar el saber i fer-lo més entenedor. De les diverses activitats que s'han fet en aquest sentit, en recollim algunes.

✓ Activitat de lèxic castellà	1r Trimestre	Batxillerat
✓ No fumis que fumes	2n trimestre	1r ESO
✓ Presentació Concurs de redacció	2n trimestre	2n ESO
✓ Adolescència i Alcohol	2n trimestre	2n ESO
✓ Salut i sexualitat	3r trimestre	3r ESO
✓ Taller de prevenció	3r trimestre	2n ESO
✓ Taller festa i drogues	2n trimestre	4t ESO
✓ Gas natural	3r trimestre	3r ESO
✓ Sida, què cal saber-ne?	3r trimestre	3r ESO
✓ M'agrada tal i com sóc	2n trimestre	3r ESO
✓ Què puc fer a l'estiu	1r trimestre	4t ESO
✓ La feina de buscar feina	3r trimestre	1r BTX
✓ Els adolescents i les situacions de conflicte?	3r trimestre	4t ESO
✓ Els amics, la família alternativa	2n ESO	

Lèxic castellà

Tal com hem indicat al començar, el 26 de novembre va venir a l'institut en Sergio, un filòleg castellà que preparava el doctorat a la universitat de Barcelona. Prèviament ens havia demanat si volíem col·laborar a fer una activitat sobre lèxic en castellà. Va venir un divendres a l'hora de tutoria. L'activitat va consistir en el fet que a partir d'un camp semàntic que ell proposava, els alumnes de batxillerat havien d'escriure totes les paraules que se'ls acudissin en un temps màxim d'un minut. Mentre escrivien, el Sergio anava passejant per l'aula i es quedava ben sorprès per la quantitat de catalanades que els alumnes anaven escrivint. L'activitat va durar gairebé tota l'hora. El Sergio, agraït per la nostra col·laboració es va acomiadar amb aquestes paraules: "La ciencia os lo agradecerá".

Pilar Carrera
Professora de castellà

Projecte Orator

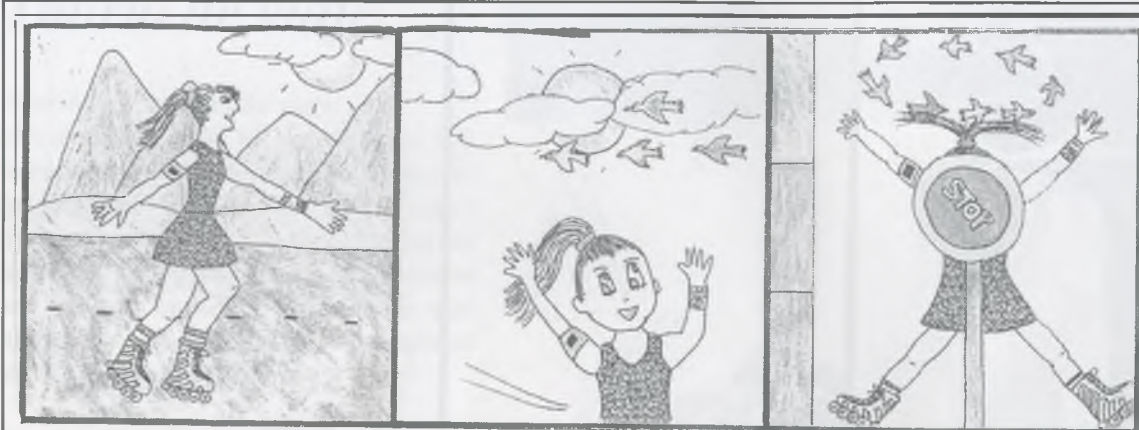

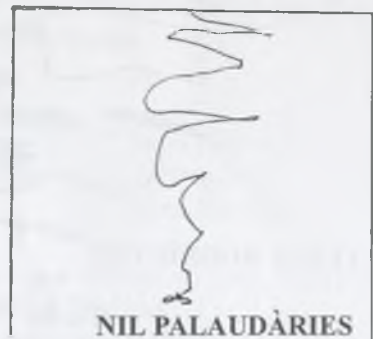
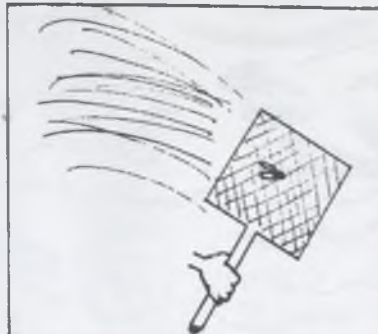
Amb data 11 de maig el Centre va rebre l'adjudicació provisional d'ajuts del Projecte Orator per a alumnes de Primària i Secundària (curs 2006/2007). La nostra alegria va ser completa en veure que ens havien concedit les peticions fetes pels professors de llengües estrangeres per als següents alumnes:

- **Sara Navarro Redó**
3r ESO Gran Bretanya
- **Eugènia Peyrecave Lleixa**
4t ESO França
- **Arnau Puig Mensa**
3r ESO Gran Bretanya
- **Núria Torres Albà**
3r ESO Gran Bretanya

Esperem la confirmació definitiva, però vagi per davant la nostra ENHORABONA!

CÒMICS

VIATGE AL PAÍS BASC

Diario de viaje

Diario de "Noches de viaje".

(Este subtítulo lo he escrito una vez terminado el diario, ya que todas las páginas han sido escritas en las horas en que duerme el sol, la luna y hasta las estrellas, en aquellas horas de la noche en que sólo siguen despiertos los que tienen la sangre más caliente y el cuerpo con más ganas de fiesta.)

17 de marzo. Llagostera – Zaragoza

Mi cabeza está totalmente activa y esto que son altas horas de la noche, pero no podía haber ido distinto... ¡hemos pasado un sábado por la noche en Zaragoza!, esto se tenía que aprovechar. En realidad ha sido un día muy duro, esto de despertarse a las siete de la mañana un día de fiesta se nota y después las largas horas de bus que cansan a cualquiera. Por suerte estamos en un hotel muy bueno, aunque no me queden muchas horas para poder descansar en esta cama. El día por Zaragoza ha estado bien, hemos visitado la parte antigua, con la catedral y la Pilarica y luego, por la noche, hemos visitado la parte de los bares y discotecas, en que me encontraba hasta hace una media hora. El ambiente por las calles a estas horas de la noche es impresionante, toda la juventud está despierta y habitando las aceras, que en muchos casos están llenas de gente con algunas copas de más...

Ahora a descansar...y mañana (dentro de un ratito) más horas de bus...

18 de marzo. Zaragoza – (Pamplona) – Bilbao

Y por fin hemos llegado a Bilbao, nos alojamos en un albergue, es bastante nuevo, pero las habitaciones dejan mucho que desear, pero claro, viniendo del hotel de ayer... Pensaba que estaría situado en una zona más céntrica y no es así, pero da igual, no creo que salgamos de fiesta entre semana, además, la fiesta ya la montamos nosotros mismos. Hoy le he puesto nombre a la noche, la noche del vino y la medicina... jeje, han aparecido unas botellas de vino tinto (y una medicina que se le cayó a alguien) y claro... se han aprovechado. En realidad no hemos bebido demasiado, pero han servido para ambientar el grupo. Otra vez entre una cosa y otra nos hemos marchado a la cama muy tarde. Por lo que respecta al día hemos estado en Pamplona por la mañana

y por la tarde en el museo Guggenheim (Bilbao), que, no lo explico, mejor vas tú y lo intentas interpretar, jeje. A destacar, la gran comida que hemos hecho, un gran entrecot, en un pequeño pueblecito entre Pamplona y Euskadi.

19 de marzo. Bilbao (Gernika y Lekeitio)

Hoy no estoy en condiciones de escribir durante mucho rato... estoy cansado y se me cierran los ojos, dejándome ver una inacabable rueda que gira a mi alrededor, creando el efecto de un barco en alta mar en un día de temporal. El día ha sido fantástico, hemos recorrido los pueblos costeros entre Bilbao y Donostia y hemos visitado el parlamento de Guernika, da gusto verlo. Una comida exquisita, filete de bacalao... muy, muy bueno. Noche... digamos que la del vodka.

20 de marzo. Bilbao (Santander)

Continuamos en el albergue en Bilbao. Me he fijado que estoy separando el viaje en dos partes, la noche y el día, esto es debido a la gran diferencia que presentan las actividades que realizamos en uno y otro ambiente. Esta noche también tiene nombre, la noche del orujo, supongo que no hace falta dar más explicaciones, porque esta noche será para recordar, algunos sólo los han probado (los orujos), otros los han saboreado un poco más y los más irresponsables han hecho disminuir el

nivel de las botellas considerablemente. ¡Joder con el orujo!, ¡50%!, jeje, y es que hoy hemos ido a tierra de orujo, nos hemos adentrado en Cantabria, hemos ido a Santander y a la cuevas (unas reproducciones) de Altamira y a continuación a Santillana del mar. Doy especial importancia a la cena que hemos hecho en Santander, con una variedad de carne a la brasa de un nivel inmejorable y más aún si la comparas con las insípidas cenas del albergue. No quiero ni mirar qué hora es... creo que es de día...jeje.

21 de marzo

Bilbao (Bermeo y Mundaka)

Ahora ya es de día, pero ya he dormido un rato, acabo de llegar a mi habitación y falta una hora para que nos tengamos que levantar. He estado durmiendo en otra habitación de nuestro curso, donde teníamos montada la fiesta ayer. Nos hemos quedado dormidos, incluido Canaleta, cuando hemos intentado acabarnos las botellas de orujo, que parecía misión imposible, pero que se ha quedado a medias por culpa de habernos dormido... aún no sé cómo ni cuándo. La noche... 'En busca de vaciar la botella de orujo', jeje, un nombre original.

Durante el día teníamos que haber ido a Vitoria, pero las carreteras estaban cortadas por culpa de la nieve, así que hemos continuado la ruta por la costa vasca. Para comer, un impresionante restaurante, filete de mero y revuelto de gulas. Ahora duermo un ratito y mañana a hacer las maletas que ya nos marchamos del albergue.

22 de marzo

Bilbao - Hondarribia - Donostia - Llagostera

En este momento estoy muy dormido, estamos parados en una estación de servicio de la autopista, de regreso a Llagostera. Me acaban de despertar por si quería ir al servicio. Sin duda el mejor día, por la mañana visita al impresionante pueblo fronterizo con Francia, Hondarribia, a destacar sus casas de pescadores y de ellas sus fascinantes balcones. Por la tarde hemos recorrido las calles de Donostia, una de las mejores

ciudades que he visto. Por la noche una inmejorable cena de tapas y luego una larga noche en que hemos recorrido los bares del barrio antiguo de la ciudad, que estaban totalmente llenos de jóvenes, aun siendo jueves. A esta noche no le pongo nombre, porque no se puede definir tan solo como noche, ya que allí llevaban de fiesta desde las siete de la tarde, simplemente impresionante, una fiesta de 24 horas. Ahora aprovecharé para dormir un rato más y al llegar a casa... me pasaré toda la tarde durmiendo y recuperándome, para estar despierto por la noche, jeje. En fin, un viaje que está llegando a su fin, muy cansado, pero que ha sido el mejor que podíamos haber hecho, combinando las visitas culturales con la buena gastronomía y con las mejores fiestas. Un viaje que no olvidaré... y ahora, a dormir...

*Me gustaría hacer unas observaciones: este diario de viaje tiene unas partes que son ficticias, pero la trama del viaje no es distinta a la realidad. La ficción está relacionada con la obsesión por el alcohol que se presenta, realmente no tenía esta magnitud ni esta importancia. Y realmente no hemos estado tan borrachos por las noches, ni nos hemos pasado una semana durmiendo tan solo un total de diez o doce horas.

Ferran Turon - 2n Batxillerat

PIZZES ARTESANES
CARNS A LA BRASA
PIZZES A DOMICILI

C/ Fivaller, 26 "Can Pep"
LLAGOSTERA (Girona) Tel. 972 80 55 66

Alumnes de 4t d'ESO

La Tània Virgili i l'Anna Ciurana ens fan arribar les seves impressions d'aquesta fantàstica sortida amb companys i professors. En Pitu, la M. Àngels i la Isabel va poder passar uns dies diferents amb aquests alumnes.

Tots vàrem iniciar quart tots pensant en el magnífic viatge que faríem al final del curs, a part d'aprovar i aconseguir el graduat en E.S.O. Vàrem començar a fer quines de Nadal, venda de números, portar el bar i alguna xocolatada amb sorteig inclòs a l'institut... per aconseguir alguns diners per al viatge. Llavors va arribar el moment de decidir a on volíem fer aquest fabulós viatge. Hi van haver moltes propostes, com anar a Eivissa, París, Escòcia, Itàlia, Andalusia, Mallorca... Però al final va ser Itàlia el país afortunat.

Faltava una setmana per al viatge, i tots ja estàvem nerviosos. Sort que aquella setmana que semblava tan llarga ens va passar ràpidament gràcies el crèdit de síntesi.

Finalment va arribar el dia més esperat d'aquella setmana, el dissabte: a 2/4 de 7 ja estàvem tots a l'institut, ben carregats i preparats per passar-nos més de 12 hores dins d'un bus i passar la nit el lloro, tal com va dir en Pitu. La veritat és que són moltes hores de viatge, però fent parades, mirant alguna pel·lícula, intentant fer algun son (ja que aquells seients no es podien comparar amb el llit de casa) el camí no va ser tan pesat, no ens en vàrem adonar que ja havíem arribat a Pisa. Tots amb cara de cansats i de no haver dormit, caminàvem cap a veure la Torre de Pisa, que està situada al Campo dei Miracoli.

Després vàrem tornar a pujar al bus, i aquest cop ens dirigírem cap a Florència. Un cop a allà vàrem passejar per la ciutat i vàrem estar una estona fent cua i esperant per entrar a la famosa galeria dels Uffizi, on es reuneixen diverses obres de Miquel Àngel, Rafael, Botticelli i Leonardo, entre altres.

Durant la tarda vàrem tenir temps lliure i, cap a les 5, ens reuníem tots per dirigir-nos cap a l'hotel, situat a Montecatini Terme.

VIATGE A ITÀLIA

Hi vàrem arribar prop de les 8 del vespre. Després d'una bona estona buscant, vàrem trobar-lo, l'hotel "Kadampa"; no és que fos molt gran, però per passar-hi una sola nit, ja en teníem prou.

A l'hora de dinar ens vàrem desplaçar fins a Bolonya, on vàrem estar tota la tarda. A les cinc, aproximadament, tornàvem a quedar tots al lloc on ens havia deixat l'autobús, i aquest cop anàvem cap al segon i últim hotel en què ens allotjaríem durant la nostra estada a Itàlia.

Aquest hotel, "Manila", estava situat a Lido di Jesolo. Un cop arribats allà ens vàrem sorprendre d'una cosa: hi havia gent que parlava com nosaltres... efectivament ens acabàvem de trobar amb els nostres veïns de Castell- Platja d'Aro i de Roses. Amb ells vàrem compartir dos dies d'hotel, i amb els de Roses fins i tot, el trajecte amb creuer.

L'endemà ens aixecàvem, un cop més amb pluja, però aquest cop no eren quatre gotes. Vàrem esmorzar i ràpidament sortíem amb l'autobús cap al vaporetto, que ens conduiria fins a Venècia.

Cap a les 11 del matí, arribàvem a l'esperada ciutat. Un cop a allà vàrem poder observar la quantitat de ponts i canals que hi ha. Ens vàrem dirigir a la plaça principal, la de "San Marco", on es troba la Basílica de Sant Marc, el famós "Campanile" i el Palau Ducal. Durant l'hora de dinar i la tarda, teníem temps lliure per poder visitar la ciutat i els seus encants, però malauradament el ruixat que va caure, ens ho va impedir. A les 7 de la tarda, més o menys, tornàvem molls com ànecs cap a l'hotel. Tranquil·lament vàrem sopar i llavors entre tots vàrem decidir que, ja que era l'última nit que passaríem en terres italianes, sortiríem i ens ho passaríem bé.

Després d'una nit moguda i només dormint 3 o 4 hores, ja arribaven les 7 del matí de l'endemà, i ja havíem de començar a fer la maleta per marxar cap a Verona.

Arribàvem allà, i el primer que vàrem poder observar va ser el famós amfiteatre, l'Arena, el qual vàrem poder visitar per dins. El més sorprenent, un cop dins, potser és la seva mida i sobretot la vista que té sobre la ciutat.

Un cop vist aquest espectacular monument, ens dirigírem cap a la casa de Julieta. Allà, en vàrem poder veure la façana i entrar dins el pati, on es troba el balcó i l'estàtua de la noia. A l'hora de dinar ens tornàvem a reunir tots, per menjar tots junts. Cap a les 4 de la tarda, abandonàvem Verona per anar cap a Gènova, lloc on es trobava el creuer que ens portaria fins a Barcelona. Després d'estar vint hores envoltats de mar i gent marejada, vàrem arribar a Barcelona, ja només ens faltaven un parell d'hores per arribar al nostre poble. Aquest viatge va ser esplèndid. Vam passar dies amb els amics, vam visitar un lloc nou i els professors es van portar molt bé amb nosaltres. Va ser genial.

**MILLORES
TECNOLOGIQUES
APLICADES S.L**

PASSEIG ROMEU, 20
17240 - LLAGOSTERA (GIRONA)
TELF 972 83 17 33
FAX 972 83 14 34
mtasl@mtasl.net

**GIROSTAMP
S.C.**

Tel/Fax: 972 83 17 02
C/ Camprodon, 2, Baixos
17240 Llagostera (Girona)

Mòbils: 650 39 50 14
626 24 32 65

Itàlia

Àngel Oliveras - 4t

D'un viatge de fi de curs, se'n podrien explicar mil coses i no acabar. Es podria fer un llistat dels llocs que vam visitar i explicar com són, es podria explicar com és la llengua, el menjar o la gent... Però el que jo explicaré són les nits, quan se suposava que dormíem, el que passava a l'autobús, l'hotel de Montecatini i de Lido i, per acabar, el creuer.

La primera nit: la quadrada nit d'autobús, el bus que ens va acompanyar en tot el viatge; però no us penseu que fos res d'especial, era un bus la mar de normal. Tot i això, la nit va ser maca, almenys per a mi, el que al principi semblava que seria una nit per no dormir, va acabar sent un seguit de caps que van anar caient adormits, excepte un parell, que es van encantar mirant el paisatge i escoltant música. De tant en tant, veies un cap que s'aixecava, et mirava, preguntava

l'hora, on érem, si havia dormit gaire i es tornava adormir.

La segona nit va ser perfecta, el conjunt d'un hotel acollidor i poc luxós, que et feia sentir com a casa, i la festa que es muntar dins les habitacions amb un poc de música acollidora que sortia d'uns petits altaveus i la bona companyia van formar un ambient agradable i que no molestava a ningú, o quasi. Això sí, al final vam dormir unes poques hores per poder aguantar-nos l'endemà.

La tercera i quarta nit van ser molt similars, a l'hotel de Lido, un hotel molt més luxós que l'anterior. A mi, personalment, m'agradava més l'anterior; encara que no per això no van ser un bon parell de nits, de música, com en totes, i de corredisses silencioses i jocs innocents als passadissos i, per què negar-ho, de trucades empipadores a les altres

habitacions amb la telefonia interior de l'hotel. I, com a les altres nits, en aquestes dues vam acabar dormint un poc.

La quarta nit va ser una decepció, ja que ens havíem il·lusionat amb el creuer: vam arribar i la discoteca tancava aviat i no era massa bona, almenys pel meu gust, a més a més el gimnàs era tancat, la piscina, buida; la sala de jocs, cara; el cine, amb projeccions puntuals; la majoria de botigues, tancades i les poques d'obertes, amb uns preus desorbitats... Al final ens vam estirar en unes butaques a fer petar la xerrada, anàrem a veure l'exterior i a dormir.

Tot i això, les nits van ser tan bones com els dies, i no molestàrem a ningú, ah! I, evidentment, no he dit ni la meitat de coses que es podrien explicar de la màgia de la nit.

Jordi Casas - 4t A

Sortiran endormiscats de l'hotel de la població adriàtica de Lido di Jesolo, tenint com a primera impressió del dia el disgust d'un cel ennuvolat i d'una pluja insolent que no sembla tenir ganes d'aturar-se. Allà agafaran el bus, que els durà fins al punt de sortida del *vaporetto* que els tragarà fins a Venècia.

Cal dir que, de camí, els amenaçadors núvols que els assetjaven s'aniran esfilagarsant, i tota la tripulació, feliç, desitjarà poder arribar a la tan esperada ciutat que sorgeix d'aquelles aigües somes (bé, el cert és que més aviat s'hi submergeix).

Atracaran prop de la plaça de San Marco. Per arribar-hi passaran pel passeig que aguantarà una atapeïda renglera de gòndoles, inactives, lligades a la falsa terra ferma, vers la mala mar que penetrarà fins al lloc. Passant per aquí ja podran observar alguns canals protegits per bonics

ponts -entre ells el Pont dels Sospirs-, o la imatge d'algun campanar que sobresurt inclinat (fet al qual ja s'hauran anat acostumant).

Un cop a la majestuosa plaça, en la qual l'aigua encara cobrirà tímidament algunes zones, podran observar l'imponent campanar, la brunyida decoració exterior de la basílica, les monòtones i humitejades voltes que encerclen el lloc i els grups de turistes que paguen per alimentar la vistosa plaga de coloms. Allà establiran un punt de trobada, al qual hauran d'acudir havent dinat.

A partir d'aquell moment, el temps lliure permetrà de rondar per la ciutat, tafanejar botigues per comprar records, fer fotos a dojo, i, en definitiva, de comportar-se com uns autèntics *guiris*. Tant és així que alguns podran acabar sobre el Pont de Rialto comprant com a record venecià uns treballats *gorros* rastafaris, o unes gracioses figuretes d'un curiós material maleable, típicament pròpies d'un *Tot a Cent*. Cal dir que aquestes faran quedar a tots els presents amb la boca oberta, després que en Pitu en comprí una i el bon home que les hi vendrà pronuncii els següents sons: *Suca-suca, le-le-le-le!* Ja que el que vindrà a continuació serà una exhibició del seu art i rapidesa com a manufacturer de joguines eròtiques.

Havent deixat el Gran Canal enrere, no tardarà gaire a posar-se a ploure de nou. Cosa que afectarà tota l'expedició llagosterenca durant pràcticament la resta del dia (si més no per tal i com refrescarà l'ambient). A partir d'aquell moment la gent s'espavilarà a buscar un sostre on dinar, o més aviat un dinar per aconseguir un

sostre. Algun dels grups acabarà refugiant-se en un restaurant situat en una petita i encisadora plaça, on podrà atipar-se de pizzes i pasta (fet gens original durant aquells dies, però del qual tothom gaudirà), i on arribarà podent-se confondre per una colla d'ànecs desorientats.

Cal puntualitzar que dins la mala sort que els portarà el temps, també hi cabrà el bon record dels carrers venecians, que després d'un ruixat mostren una imatge encara més entranyable.

Un cop arribin al punt de trobada que hauran situat a San Marco, tot esperant els professors, a algú se li acudirà d'anar a treure el nas a la famosa Cafeteria Florian, que es veu que és de les més refinades del món. A aquest el sorprendrà un porter mudat de dalt a baix, que se li dirigirà amablement amb la intenció d'entaularlo. El llagosterenc, però, haurà d'explicar-li a aquell bon home que el que li interessa, de moment, és evacuar líquids. Un cop la xafarderia haurà estat realitzada sortirà ràpidament d'aquell lloc, tan ple de gent que demostra tenir calers i que vol aparentar cultura, i se n'anirà a retrobar-se amb els companys.

La visita a la ciutat acabarà quan tota la tropa torni a pujar al vaporetto, aquest cop en direcció a l'hotel.

De moment, però, els trenta-tres viatgers encara es troben davant de l'IES, enfilant-se a l'autobús que es convertirà en casa seva durant sis dies, començant per una llarga nit en ruta que els farà aparèixer demà a la ciutat de Pisa. Tot el viatge està per viure, tot i que estan convençuts que anirà molt bé i que un cop l'hagin passat podran recordar-lo amb un bon regust de boca, si cal, escrivint-ne una narració.

PULICROM

pavimentos especiales

E-mail: Pulicrom@hotmail.com

Pavimentos Especiales
Pulicrom s.l.
Avda/ Sta. Eugenia 220
apt.C. 605
17006 Girona
tel. 972 80 50 52
fax. 972 80 52 45

CULTURA CLÀSSICA

Posa a prova la teva cultura clàssica

Els alumnes de 4t ESO dels crèdits variables de Cultura clàssica i de Mitologia us convidem a participar en aquest joc de preguntes i respostes referents al món clàssic. És una petita mostra de **Labyrinthos**, una mena de trivial del món clàssic. Nosaltres hem fet una petita selecció de tots els temes que s'hi ofereixen. Són Ciència i Filosofia; Història de Grècia i Roma; Mitologia i Religió; Esports i Espectacles; Literatura grega i llatina i Art.

Animeu-vos! **Alea iacta est!**

LITERATURA GREGA I LLATINA

1. Quina fou la biblioteca més important de l'Antiguitat?
2. Amb quin altre nom es coneix la ciutat d'Ilion?
3. Com s'anomenaven els cantors de poemes èpics de la Grècia antiga?
4. Quin famós poema èpic ambientat en la guerra de Troia s'atribueix a Homer?
5. Què és un paisatge bucòlic?

CIÈNCIA I FILOSOFIA

6. Què és actualment un galè?
7. Amb què cura la hidroteràpia?
8. Què estudia l'ecologia?
9. Què significa literalment "filosofia"?
10. Què és un animal omnívor?

ART

11. Què utilitzaven els romans per portar aigua a les ciutats?
12. Quin és el temple grec més famós de l'Acròpolis d'Atenes?
13. Quin déu apareix freqüentment representat amb els ulls embenats?
14. Com s'anomena a Grècia (i en l'actualitat) la sala per a exposicions de pintura?
15. Què llança el Discòbol de Miron?

MITOLOGIA I RELIGIÓ

16. Amb quina deessa romana es relaciona la paraula "veneri"?
17. Quin déu grec es relaciona amb el vi i les representacions teatrals?
18. Quin és el més fort dels herois grecs?
19. Quin nom de déu romà ha donat lloc al dia de la setmana conegut com a dimecres?
20. Quin músic grec baixà als inferns a rescatar la seva muller Eurídice?

ESPORTS I ESPECTACLES

21. Completa la frase: Mens sana...
22. Quin és l'amfiteatre més conegut de Roma?
23. Cada quants anys es convocaven els Jocs Olímpics antics?
24. Com anaven vestits els atletes grecs?
25. Quina pel·lícula protagonitzada per Russell Crowe té com a un dels seus escenaris el Coliseu?

HISTÒRIA DE GRÈCIA I DE ROMA

26. Quin nom rep el "govern del poble"?
27. Com s'anomenava la formació romana feta a base d'escuts per apropar-se sense perill a les muralles enemigues?
28. Com s'anomena el port d'Atenes?
29. Qui fou l'amant egípcia de Juli Cèsar?
30. Quin nom rebia el conjunt de ciutats gregues al sud d'Itàlia?

Respostes correctes a la pàgina d'entreteniments.

TRACA I EL CINEMA

Cinema de ****

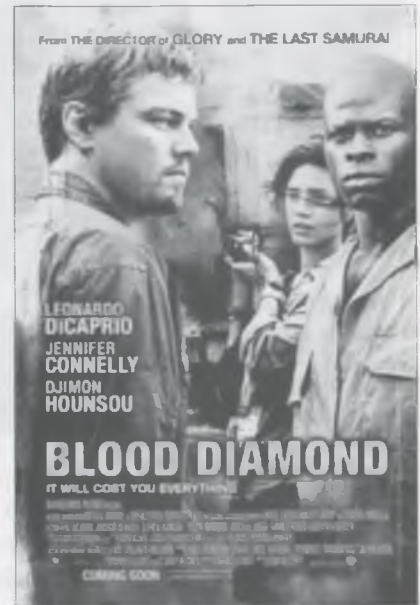
Per Núria Serrano, David Malagón, Gabriel Cortés, Dani Campos i Zeshan Liaqat

La revista Traca recupera un apartat que anys enrere ens feia l'Anna Mallorquí – May. Enyorarem la seva pàgina, ella la va crear, però intentarem recuperar aquest espai per a tots els cinèfils. Un record per a l'Anna.

No són pel·lícules d'Oscar, però qui les ha vistes, ens les ha recomanat.

DIAMANTES DE SANGRE

Aventures. Thriller / SINOPSI: Història sobre el món del tràfic il·legal de diamants. 1999, Sierra Leone. La nació es troba enmig d'una terrible guerra civil. Un contrabandista (DiCaprio) està especialitzat en la venda de pedres precioses: els seus beneficis serien utilitzats per finançar les rebel·lions, els pirates els terroristes...

UN PONT CAP A TERABITHIA

Dos amics inventen un món de fantasia al qual s'arriba travessant un riu. Una saludable reivindicació del poder de la fantasia que tracta els personatges (i els espectadors) amb el respecte intel·lectual que no sol ser habitual en el cine infantil. EUA, 2007.

Jess ha entrenat tot l'estiu per convertir-se en el noi més ràpid de la classe, però el seu objectiu es veu frustrat per la nova noia del col·legi, Leslie, que competeix en la cursa 'només per a nois' i guanya. Es fan molt amics. A Leslie, li encanta explicar històries de fantasia. A Jess, li encanta dibuixar. Junts creen el món de Terabithia, un lloc màgic al que només es pot accedir gronxant-se en una vella corda que penja damunt el rierol situat en un bosc proper a casa seva. Allà, els amics governen el reialme, lluiten contra el Mestre Fosc i les seves criatures i planegen com venjar-se dels prepotents del col·legi.

Josh Hutcherson i Anna Sophia Roob, en ser rebutjats pels seus companys d'escola pel fet de ser forasters, creen el món de Terabithia, un regne imaginar ple de gegants i tota mena d'ésser màgics.

LA VIDA DE LOS OTROS

Sinopsi

En l'extingida RDA, a un oficial de la poderosa i temible Stasi, la dura policia del règim, se li encarrega vigilar un dramaturg, sospitós de ser deslleial amb el règim. El dramaturg viu una història d'amor amb una actriu de teatre, i el gris oficial, a través de las escoltes, es va submergint en la vida d'aquesta parella, i va descobrint la seva pròpia existència d'home infeliç.

EL VELO PINTADO

Basada en la clàssica novel·la de l'escriptor W. Somerset Maugham, El velo Pintado és una història d'amor ambientada en els anys 20 que explica la vida d'una parella anglesa: Walter, un metge de classe mitjana, i Kitty, una jove de classe alta, que decideixen casar-se de manera precipitada i s'estableixen a Shangai. En aquesta exòtica ciutat, Kitty s'enamorarà d'un altre home.

Quan Walter descobreix la infidelitat de la seva esposa, per venjança accepta un treball en un remot poble de la Xina que està passant per una epidèmia letal. Kitty es veu obligada a acompanyar-lo i ambdós emprenen un viatge que donarà sentit a les seves vides, en un dels llocs més llunyans i bonics de la terra.

EN BUSCA DE LA FELICIDAD

EUA, 2006: Nominada a l'Oscar al millor actor (Will Smith) / Drama. Basada en fets reals / SINOPSI: Chris Gardner (Will Smith) és un venedor brillant i amb talent però amb una feina molt per sota de les seves necessitats. Gardner gairebé no arriba a final de mes i es troba que el fan fora, juntament amb el seu fill de cinc anys (Jaden Smith), del seu pis de San Francisco i no tenen cap lloc on anar. Quan Gardner aconsegueix fer unes pràctiques en una prestigiosa corredoria de borsa, els dos protagonistes afronten moltes adversitats en el seu afany per fer realitat el seu somni d'una vida millor.

Chris viu en la pobresa més extrema i ha de tenir cura del seu fill. Un tema ideal per a l'excés lacrimogen que, curiosament, sap guardar una certa contenció i mostrar, amb frontalitat però cert distanciament, la moral de triomfador que impera a les societats capitalistes.

THE QUEEN

El primer ministre Tony Blair intenta que millorin les relacions de la Casa Reial amb l'opinió pública, sacsejada per la mort de Diana de Gal·les. La situació és analitzada amb precisió dramàtica per Frears, que evita la paròdia fàcil per anar al fons de la qüestió: l'evidència que la monarquia britànica és una institució caduca de passada per la realitat més mediàtica. O sigui, pel món. GB, 2006.

APA
IES
Llagostera

LES
LLAGOSTERA

TRACA
LA REVISTA DE L'IES
LLAGOSTERA

EXTINTORS
GIROFOC S.L.

C/. Camprodón, 32
17240 LLAGOSTERA
N.I.F. B-17.617.382
Tel. / Fax 972 80 52 59
Mòbil 607.700.935

Carns i Embotits
CODINA

Pl. Catalunya, 13 - Tel. 972 830 191
17240 Llagostera

PINZELADES LITERÀRIES

Despertar del no res

El so eixordador del telèfon apareix a mig dinar, insolent, provocant que la taula dues o tres mirades s'entrecreuin i, sense que ningú obri la boca, la Teresa decideix aixecar-se per dirigir-se a l'aparell. Un cop hagi despenjat no es veurà amb cor de deixar anar cap paraula de contesta a la veu que se li dirigirà, restarà amb la boca oberta i la deixarà explicar.

-Bona tarda, és vostè la mare d'en Carles Ferrer Pons? Sóc el doctor Alzina. La truco per una raó immillorable: el seu fill s'acaba de despertar. Podem estar molt satisfets, davant d'un cas de coma de més de quinze anys és pràcticament impossible d'esperar el que està passant. Se n'han donat molts pocs casos en tot el món. A partir d'ara el noi haurà de seguir un intens tractament de recuperació; d'aquest fet, n'hem de parlar amb calma.

El viatge cap a casa resulta molt especial, es pot comprendre com la culminació del llarg procés de sofriment que han patit el noi i la seva família, es pot comprendre com el viatge que l'ha de portar a refer la seva estroncada vida. El seu pare condueix sense saber què dir, se'l nota inquiet i nerviós, al seu costat i seu en Carles. Aquest, en canvi, està totalment quiet, i ofereix un aspecte de desconcert total, que hagi superat més d'un any de rehabilitació amb tanta sort com la que va haver de gastar per sortir de l'estat de coma no significa que ni tan sols hagi començat a pair la situació.

En arribar al poble, els records el comencen a envair. Cada carrer, cada racó que veu, tots tenen relació amb la seva vida, a tot arreu hi troba aquell paisatge que, per insignificant que sigui, li representa una connexió desmesurada amb ell mateix, aquell enèrgic noi de disset anys que hauria sigut i que com a conseqüència d'un cop gairebé imperceptible per a ell, no ha viscut ni sentit res fins a despertar-se quinze anys més tard. Ja arribant a casa, i rumiant en el paisatge que s'ha trobat del poble – fortament canviat pel creixement, les noves construccions i la gent nouvinguda-, troba a faltar la presència del veí que, ja tan vell, sempre guaitava curios per la finestra de la seva habitació en sentir la més mínima remor al carrer. Intentant comprendre el món que l'envolta i el moment en què viu, evita preguntar per ell, com tampoc ho farà per la seva àvia, de fet en té prou amb la impressió d'entrar a casa i veure buit el racó on ella sempre matava les hores, sense la seva butaca. A dins, s'hi troba la família esperant-se, a punt per sopar. De seguida es fixa en la seva germana que, estant asseguda al costat del que és el seu marit des de fa tres anys, ja se li comença a insinuar la lleugera corba que la farà mare.

Ha sigut un dia molt mogut, el noi prefereix anar a dormir aviat. Un cop al llit, abans d'aclucar els ulls li queden uns instants per pensar, ja havent deixat enrere l'ofegament involuntari i inevitable de la família. És llavors quan recorda la gran quantitat de feixucs moments que havia passat estudiant en aquest lloc, així com els incòmodes matins de ressaca que hi havia hagut d'aguantar, tot fent visites al lavabo. De mica en mica, però, es va endormiscant tapant-se totalment amb la manta tal i com feia

quan era un nen, com si aquell tros de teixit fos capaç de protegir-lo de la resta del món. En aquest moment també necessita sentir-se protegit, més enllà de la manta li queda una nova vida que li ha sorgit del no res. Es va adormir com a adolescent i s'ha despertat com a home de trenta-tres anys, sense cap tipus de transició. S'ha perdut setze anys de la seva vida, mentre el rellotge corria, el seu món romania aturat, fonent-se en anys de joventut i experiència. Malgrat això ha de continuar vivint, en un món molt diferent del que havia deixat, on no veu gens clara la integració d'un home com ell, que mancat d'història se sent també mancat d'identitat, perdut no sap on.

Recargolat i cobert per la manta s'adorm, endinsant-se en un somni en què hi apareixen antics amics seus, alguns dels quals ja l'han anat visitant durant el període de rehabilitació, així com d'altres que no sap on paren, com per exemple una bonica i anteriorment somiada noia, la qual només posant-se-li al davant ja li feia trontollar les idees i les més bàsiques normes de sintaxi cada cop que obria la boca. Mentre somia es va desabrigant.

Li costarà, però progressivament en Carles s'anirà adaptant a la seva nova vida, ajudat molt especialment pels amics i en concret per un de nou, en Martí, el seu cunyat). Amb aquest darrer s'hi avindrà extraordinàriament, i acabarà sent un fort puntal emocional per a ell, l'ajudarà molt a refer-se, i a abandonar les pors que l'assetgen per poder començar de nou.

En Martí truca a en Carles per anar a prendre alguna cosa havent sopat. Aquest ho accepta, després d'explicar-li que ha tingut un dia molt estressant a la feina, i que li anirà bé relaxar-se una estona.

Queden entesos per trobar-se en un pub que ja solen freqüentar.

En Martí es presenta amb un tarannà enrarit, cosa que ràpidament crida l'atenció de l'amic. Tot seguit li comenta i li pregunta si és que li passa alguna cosa.

- Carles... fa temps que em sento amb l'obligació de parlar amb tu. Últimament tu mateix m'has dit diverses vegades que has deixat enrere el malson del coma, que has aconseguit viure la teva vida sense haver de tenir presents els problemes del passat. Sé que t'ho he d'explicar i veig que ara és el moment, encara que això m'hagi de costar la teva

amistat. - Fa una pausa d'uns segons, mentre baixa la mirada, tot seguit s'empassa un glop de saliva i fa un gest de valentia - sóc jo el que conduïa el cotxe que et va envestir, em vaig saltar un senyal d'estop per un estúpid moment de despistament. Un fotut moment que t'ha engegat la vida enlaire a tu i me l'ha amargat a mi - tot seguit no pot contenir les llàgrimes.

Davant seu, el seu company se'l queda mirant, aturat, pensatiu. Tot seguit, agafa la cervesa de la taula, fa un glop i contesta:

- Estigues ben tranquil, em considero prou intel·ligent com per

no perdre una amistat com la teva només perquè cometessis una simple infracció de trànsit fa tants anys.

En Martí somreia lleument, és en aquest moment en què, de veritat, acaba de creure's realment la recuperació del seu amic. I es reafirma, també, en el fet que es troba davant d'una persona forta, valenta i que se sent amb la il·lusió de viure al màxim, no per recuperar res perdut, sinó per no perdre's tot el que encara té a l'abast.

**Jordi Casas Comas - 4t d'ESO
- Premi Sant Jordi 2007 -**

Ja pot passar, senyora

- Ja fa dies que arriba tard. Quan entra a casa ni tan sols em mira, només quan arriba l'hora d'allò... Jo, com sempre, li he preparat el sopar i començo a endreçar la cuina. Ell menja, m'explica que ha estat un dia molt dur a la feina i que s'ha hagut de quedar en una reunió "extraordinària". Des del meu racó, callo i continuo feinejant. Llavors recordo la cara de mala pècora que feia la Marta, la secretària del meu marit, quan es va fer l'últim sopar d'empresa.

- De sobte para de menjar, s'aixeca d'una revolada i escup la truita de patates que li he preparat. Comença a insultar-me i m'empeny. Jo perdo l'equilibri i ell se'm

tira al damunt. La pudor de ginebra que surt de la seva boca m'asfixia. Intenta separar-me les cames i com que em resisteixo, "vinga": bufetada va i bufetada ve...

-El que segueix suposo que ja s'ho deu imaginar. I cada vespre és el mateix. Jo ja no puc més... Què creu que hauria de fer, doctor Jiménez? Doctor, que m'escolta?

El doctor Jiménez va obrir els ulls, es va netejar les ulleres i mentre feia veure que repassava els seus apunts va dir:- Senyora Puigdelmatí, si vol que l'ajudi m'hauria d'explicar el problema que m'ha comentat abans que tenia amb el seu marit.

Pau Cañigueral - 2n Batxillerat

Transports Nacionals i Internacionals

JAPIC PETIT, S.A.
Transports

C/. Girona, 31
17240 Llagostera
(Girona - Espanya)

Tels.: 972 83 03 04 - 972 80 52 57
Fax: 972 83 05 55
japicp@wanadoo.es

textil Tarragó

C/ Garbí s/n Pol. Ind. Llagostera
17240 Llagostera (Girona) SPAIN
tel. (+34) 972 83 18 03 fax (+34) 972 83 16 09
e-mail: textiltarrago@textiltarrago.com

www.textiltarrago.com

La tia Enriqueta

Com passa a la majoria de famílies del món consumista, la meua, per Nadal es va reunir. Si bé Nadal és una època per destacar les coses positives dels altres, també, serveix per encendre debats familiars; tant d'àmbit personal com polític. De les qüestions personals debatudes no en faré esment, però, el meu pare té una tieta que viu a Barcelona i que, aprofitant les festes, va anar a passar uns dies a casa dels meus avis que viuen a una casa pairal del pla de "Panedes". El meu pare i jo vam fer-li una visita; la veritat és que l'última vegada que l'havia vist era bastant menut i, per tant, no sabia amb qui anava a tractar.

Vam ser rebuts pels meus avis i per la tia del meu pare amb entusiasme. No va faltar-hi el comentari de com a crescut el nen i que alt que s'ha fet i que guapo... Vam entrar al menjador de la casa i ens vam asseure a prop de la formidable llar de foc encesa que escalfava, sobradament, tota l'habitació.

L'Enriqueta és una senyora jubilada que ronda els setanta anys, d'aspecte afable, cabells curts i tenyits de ros, d'estatura mitjana i ulls blaus. Tot i el seu agradable aspecte, només d'entrar al menjador va recalcar que els abdominals del meu pare i del meu avi superaven la talla recomanada per no tenir problemes de diabetis. Els hi volia fer seguir un règim. Va explicar, amb exaltació, que la talla de la panxa era el que els metges utilitzaven per determinar si una persona estava en risc de patir malalties del cor.

Llavors la conversa es va desviar cap al marge polític amb un comentari del meu pare que va seguir amb tot un diàleg entre ell i la seva tieta:

-Estàs obsessionada. Ja se sap, la gent que escolta la COPE.

-Es clar que escolto la COPE -va contestar l'Enriqueta-.

El meu pare va respondre, ja sarcàstic i sense saber què dir per por de desviar la conversa a altres temes més desagradables.

-Si t'escoltes en "Los Santos"...

Llavors l'Enriqueta es va enrabiar.

-Què vos dir? Mira, ara, els únics que posen una mica de seny són els de dretes. Vaja, des de fa temps, jo només els voto a ells. Perquè els d'esquerres... No tenen un pèl de net, sinó, mira el terrorista d'en Carod; molt parlar de catalanisme i està renegant del seu pare. Si, si. No ho saps que es diu Pèrez?.

Seguint el rollo, el meu pare i va tornar.

-I t'has deixat el millor, se'n va a Perpinyà...-Va dir ell per encendre la cosa-.

-Quin porc!

La discussió va durar una estona més, però, va desviar-se cap a altres temes. Sobretot quan l'Enriqueta va dir:

-I tota aquesta "xusma" de "moros" i romanesos que pidolen pel carrer, què? Perquè pensa que Barcelona ha canviat molt, ja no és el que era. Ara, la gent de tota la vida tenim por de sortir al carrer. Por!

Arribats a aquest punt, va ser el meu pare el que es va exaltar.

-Aquí també n'hi ha de "moros". A l'empresa tinc un romanès que treballa, em prou feines es queixa i, a més, és la mar de simpàtic. L'Enriqueta va dir que "els de poble" no podíem entendre-ho, i va afegir:

-Pensa que el mercat està ple de "mendicaires". Dones romaneses que demanen i, a més, et grapegen! Perquè es veu que allà és una cultura que es toquen molt. Un cop, a una d'aquestes, quasi li "fotu" un mastegot! Acabaven d'intentar de robar-me la cartera i encara volien caritat? Ja se'n poden anar a passeig!

Després d'això, el meu pare li va preguntar què s'hauria de fer i la seva tia li va contestar:

-Enviar-los al seu país! Són tots uns lladres. Perquè pensa que l'únic que volen és conquerir Europa. No saben fer res més que robar. Això, amb Franco, no passava pas!

-Només falta dir que gracies a Franco som bilingües -va contestar el meu pare amb tot el sarcasme que va poder-, posats a fer el beneit...

I l'Enriqueta va rematar la funció.

-Evidentment. I saps on és el mal. Que tot el jovent -i em va mirar directament a mi- voten a les esquerres...

I Podria, encara, continuar reproduint el debat, conversa o el joc dels disbarats -com vulgueu dir-ne- una bona estona més. Suposo que en aquesta petita representació ja han sortit prou temes que es mereixerien ser el centre de molts debats.

És realment la mida de la panxa un factor important per determinar el risc de les persones a agafar certes malalties? S'ha de permetre que una emissora com la COPE es carregui el catalanisme, Catalunya i els catalans dia rere dia? És Carod un terrorista traïdor de les seves arrels? Són uns lladres tots els immigrants de Barcelona? Volen "els moros" conquerir Europa? La solució als problemes com els robatoris a les grans ciutats està en dictadures militars? Són tots els joves catalans, políticament parlant, d'esquerres? I, sobretot, és necessari que les trobades familiars es converteixin en debats polítics?

Pau Cañiguerol

PENSEM-HI

En Cherokee Pagès és un alumne de 2n d'ESO que llegeix molt i que té molta informació sobre la societat que ens envolta. Amb l'escrit que llegireu vol retre un petit homenatge, vol ser la veu, de tots aquells nois i noies que arreu han patit algun tipus d'assetjament que no els ha permès conviure amb normalitat en el seu centre d'estudis.

En Cherokee és un alumne sense problemes i un bon company, i en el seu text recull la inquietud d'un Jove que vol un món en pau i amb respecte per a tothom. Gràcies, Cherokee, pel teu escrit.

Un món cruel creat pels qui l'habiten

Les llàgrimes em relliscaven per les galtes, intentava oblidar el que m'havia passat, però m'era impossible.

Aquest matí m'havia aixecat ja amb la por ficada al cos; ser nou a l'institut és una experiència molt desagradable, sobretot perquè les persones joves poden arribar a ser l'ésser més cruel sobre la terra.

Insults, cops, empenyes, escopinades, tot això m'anava oprimint el cervell fins al punt de voler rebentar.

Vaig preparar la bossa instintivament, era el que havia fet cada dia des que tinc ús de memòria, sense pensar-hi em vaig posar a esmorzar, esperant l'hora per anar a classe, classe? Per què? Qui m'hi obliga? Aquest pensament se'm va abocar de cop fent-me pensar que allà hi havia la solució de tots els meus problemes socials, però era hivern, a casa els diners ni hi abundaven i no tenia res per endur-me.

No tenia res a fer, la meva decisió va ser anar a contra voluntat a l'institut on no em rebrien precisament amb catifa vermella.

Em vaig posar en camí, el fred em tallava la cara, els ulls em coïen, el vent s'escolava pels forats del meu pantaló desgastat, desitjava arribar com abans millor al meu pupitre, a

la calor artificial dels blancs radiadors de gasoil, que s'agraïa.

En arribar a la porta, un allau de xiulets i insults em va caure a sobre, si no fos perquè ja hi estava acostumat, la sensació que hauria tingut hauria estat la d'un glaçó al clatell. En aquell moment m'hauria agradat saber fer vudú per castigar a tots aquells que m'havien fet la guitza.

El so trencat del timbre d'entrada va anunciar que ja podíem penetrar en l'edifici de parers grises.

Una sorpresa que era d'esperar tenia a classe, uns graciosos m'havien escrit tota mena d'insults al pupitre, a la cadira hi vaig trobar un parell de xinxetes.

Les dues primeres de classe les vaig passar rebent cops al clatell i boletes de paper ensalivades. A l'hora del pati va semblar una batuda de caça, mig institut perseguint-me pel pati intentant-me fer caure per atrapar-me. Al final ho van aconseguir i cinquanta persones es van llançar sobre meu a cops de puny i puntades de peu a la panxa i l'esquena. La meva salvació va ser el timbre de final del pati. Tenia tot el cos adolorit, per sort no m'havien trencat cap os, però els blaus em cobrien el cos sencer. Quan vaig tornar a casa estava tan deprimat que només creia en la mort com a sortida

d'aquell calvari. A casa no hi havia res suficientment afilat, i vaig decidir ficar-me al lavabo amb la banyera plena i la porta tancada amb pestell, llavors vaig començar a abocar tots els productes de neteja que tenia a l'abast per crear el gas del clor que m'intoxicaria fins a la mort.

Als pocs minuts una olor de detergent va començar a envair l'habitació i l'aire es va anar tornant irrespirable, els ulls se'm van cloure, una por interior es va apoderar de mi i tots els problemes se me'n van anar del cap. Em vaig estirar a terra i ho vaig oblidar tot. Ja res em preocupava i lentament em vaig deixar emportar per la dolça abraçada de la mort.

Cherokee Pagès Oldeman
2n d'ESO

- Premi Sant Jordi 2007 -

POBLES D'ARREU

El pueblo de Mendigorria

Mendigorría es un pueblo con mucha historia, ya lo habitaban los vascones hace milenios, antes de que llegaran los romanos y edificaran la ciudad de Andelos, que contaba con un gran acueducto de 6 km. Allí vivieron hasta el s. IV, cuando una peste acabó con casi todos los habitantes del lugar (se cree que unos cinco mil al menos), y el pueblo se trasladó a la colina cercana donde sigue aún hoy. Las ruinas romanas de Andelos, las más importantes de la comunidad navarra, están a 5 km de la población actual y las visitan unas 25000 personas al año. Su máximo esplendor lo alcanzó en los s. XVI al XVIII, con una importante industria del vino, que prácticamente desapareció con la plaga de la filoxera.

Mendigorría hoy tiene 1.200 habitantes, aunque cuando llegan la fiesta grande de Navarra, que es San Fermín, vienen unos 6.000 giris al camping del pueblo, el camping El Molino, que es el más grande de toda Navarra.

El pueblo es muy bonito, sobre todo el barrio al que llaman "barroco". Con casas antiguas de

piedra y escudos en las fachadas, La iglesia de Mendigorria es bastante "joven" ya que tiene unos 300 años, pero tiene una leyenda, que es que se hubo de hacer la argamasa con vino en vez de con agua, porque el vino era muy abundante en la zona, y les costaba más subir el agua del río que coger de las bodegas el vino.

En Mendigorria solo hay una escuela por la escasez de niños, por eso hay que ir a un pueblo cercano al instituto. Hay tres bares, tres tiendas de comestibles, una carpintería, una herrería, una bodega, una fábrica artesanal de embutidos y un horno en el que elaboran buenísimos panes, bollos y pastas biológicos, que se venden hasta en Portugal. La mayoría de mendigorríanos viven de la agricultura y del trabajo en fábricas, como la Wolswagen

El clima es bastante extremo, en verano muy caliente y en invierno mucho frío, sobre todo cuando sopla el cierzo.

Hay varias fiestas como las del Festival Romano de Andelos, en la que todos los del pueblo se disfrazan de romanos y hacen actuaciones. En

Semana Santa vienen atracciones, al igual que para la fiesta mayor del pueblo, el 15 de agosto. También está la fiesta de la zorra, a principios de diciembre, se asan castañas, chistorra, migas,..., y se prueba el vino que se ha hecho ese año.

VENDA DE LLENYA

Miquel Rissech i fill s.c.

SERVEIS FORESTALS I VENDA DE CARBÓ VEGETAL

Ricard Casademont, 46
www.lasguilas.com/rissech

Tels. 972 83 05 72 - 972 83 03 08
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Perruqueria

i

Estètica

C/. Joan Maragall, 36

Telf. 972 83 03 17

COMAS

17240 LLAGOSTERA

La gastronomía

La gastronomía es el estudio de la relación entre cultura y alimento. La alimentación ha tenido un gran protagonismo en la evolución de nuestra especie, desde la época de los primeros humanos hasta la actualidad: hubo una revolución de los sistemas de caza creando útiles, la agricultura, la cocción de los alimentos, la búsqueda de las especias, el perfeccionamiento de las técnicas de conservación y cocción...

La cocina ha hecho al hombre desde el punto evolutivo, pues la cocción de los alimentos llevó a que la mandíbula se retrajera, permitiendo que creciera el cráneo y el cerebro. Podríamos decir que la cocina ha hecho más humano al hombre.

Los hábitos culinarios han tenido influencia en las civilizaciones (introducción de nuevos cultivos, búsqueda de especias, creencias erróneas sobre propiedades de los alimentos...) y, a su vez cada zona tiene una gastronomía adaptada al medio, al gusto y a la creatividad de sus gentes.

La gastronomía de Girona

La cocina de Girona es rica y variada, debido a la abundancia de vegetales de sus huertas, la abundancia de pescado, marisco y buenas carnes, setas cuando es temporada, y frutas, complementadas con multitud de salsas. La combinación de estos ingredientes da lugar a platos originales como la oca con peras, o los llamados platos de mar y montaña, en los que los pescados se mezclan con las carnes.

El pescado es un elemento muy relevante en la dieta gerundense. Rape, merluza, doradas, lubinas, suquet de pescado... son platos típicos de la zona. En ocasiones, marisco y pescado, se mezclan con ingredientes de la tierra, como los caracoles. Excelentes embutidos como las butifarras (de arroz, de huevos...), el queso, panes y salazones como las inigualables anchoas de L'Escala, son exponentes de una riqueza gastronómica excepcional. Los dulces típicos, en los que con frecuencia está presente la almendra, la crema catalana, las cocas, y una excelente fruta, entre la que destacan las manzanas, permiten elegir los postres y acompañarlos con una copa de ratafía (licor de nueces) típica de la provincia.

La gastronomía de Navarra

La gastronomía navarra es rica en matices. Navarra es tierra de sabrosas carnes y delicadas verduras, sin olvidar algunos pescados de río, preparados con originalidad.

Como aperitivo, se puede disfrutar de la popular txistorra, que bien frita es un manjar contundente para acompañar los «poteos» previos a cualquier comida, consistentes en una gran variedad de pinchos, fritos y banderillas.

En la Ribera se ofrecen múltiples variedades de verdura, los «cogollicos» de Tudela, los pimientos del «piquillo», los espárragos, las o la menestra de verduras, donde caben innovaciones siempre que no falten espárragos, alcachofas, guisantes y habas frescas. Es muy popular el «calderete», guiso a base de patatas, tomate y cordero o conejo, además de algunas verduras; es un plato único, de los hombres del campo, que también se prodiga en las romerías y fiestas populares.

De las legumbres, es preciso destacar las alubias «pochas» de Sangüesa.

También es típico el «gorrín» y el cordero lechal asado. En la Navarra Norte se cocinan platos de caza, palomas torcaces, perdices, codornices, faisanes, malvices y jabalíes. Un plato lleno de sabor y fuerza es el guisado de toro, abundante y codiciado tras los festejos taurinos de las fiestas patronales, «Sanfermines» incluidos.

Los ríos que bajan del Pirineo propician un plato tan genuino como las truchas a la navarra. El ajoarriero tiene al bacalao seco como base y el secreto está en los condimentos y el guiso.

Estos platos tan consistentes requieren ser acompañados con vinos navarros, desde el típico clarete a los tintos y algún blanco. El pacharán, dulce y digestivo, es un licor preparado con los frutos de endrino, los arañones, macerados en anís.

Eloi Muru -2n ESO

El meu país: Tanger

Ha arribat a les meves mans el número 191 de la Revista de Girona. M'ha agradat molt! Especialment els dibuixos de la sra Mercè Ferrer. Aquestes il·lustracions són una cosa molt maca, uns flaixos que capten les imatges del meu país, flaixos que estan acompanyats per paraules que em fan evocar sentiments i, em posen a flor de pell els bonics records d'un país inoblidable. El meu País!

Vull donar gràcies a la Mercè Ferrer per com parla de Tànger, de la manera senzilla com ho explica.

Sóc la Samia Bekkari, de 2n d'ESO, i tota la meva família ha vingut de Tànger; deu ser per això que valoro tant les paraules de la senyora Ferrer, ja que em recorden part de les meves vivències al Marroc, me'l fan sentir molt a prop. Joestic molt bé a Catalunya, però estimo el meu país.

He escollit alguns dels versos de la Mercè Ferrer per compartir-los amb vosaltres.

Gastronomia marroquina a Catalunya

Ens hem perdut pels carrers d'aquesta gran ciutat seguint les aromes dels fogons magribins. Hi hem descobert tres restaurants – el Marrakech, el Yasmin i el Kasbah – que serveixen autèntics plats de l'exquisida cultura culinària de l'altra riba de la Mediterrània. Un exotisme al costat de casa.

ELS DETALLS IMPRESCINDIBLES SOBRE LA TAULA

Una tagín de xai amb prunes, la tetera daurada, gots amb ornamentació típica,... Tot és a punt per endinsar-nos en l'aroma i el gust de l'altra banda del Mare Nostrum.

Toni Massanés (Descobrir Cuina núm. 70)

MARRAKECH

CUSCÚS IMPERIAL

A tocar de l'estació de Sants de Barcelona. Aquest bar restaurant és situat a prop del consolat del Regne de Marroc. Menú a 8 €. C. Mallorca. 10. Barcelona – 93 424 07 41.

Establiment popular que ofereix especialitats marroquines de cuina halal.

CUSCÚS IMPERIAL

FLAIXOS DEL MARROC

Tot és diferent
I els presc il·luminen
La nit més fosca

Al mercat es ven de tot: fruites,
olives, roba, objectes d'artesanía, pa,
carn, peix, dàtils, espècies...

El vent s'encalma;
És un ble que s'apaga
A frec d'horitzó

Als carrers hi ha molta gent aturada
fent rotllana. Al Marroc no hi ha cap
pressa; és com si el temps s'aturés,
passés lentament.

Flaire melosa;
Beuratge de nits tèbies
Sota la lluna.

Els bars de la Medina acullen els
homes que prenen el deliciós te amb
menta.

Columnes fràgils,
Minarets, mosaics, llums;
Sojorn dels déus.

La mesquita de Casablanca s'alça
majestuosa, enigmàtica com un
vaixell ancorat en un mar solitari.

YASMIN

XAI AMB PRUNES

Decorat amb mostres d'artesanía marroquina, tapissos, miralls, làmpades, rajoles pintades, treballs en coure... Podeu trobar-hi els còmodes sofàs típics del país amb les taules rodones de fusta treballada. C. Villarroel, 99. Barcelona - 93 451 69 52.

Un local ben ambientat on es pot fer un àpat deliciós i tranquil.

KASBAH

MACEDONIA DE FRUITES AMB ALMÍVAR D'ESPÈCIES I IOGURT

Al carrer de Vila Vilà del Poble Sec barceloní, és el restaurant més antic de cuina àrab de la ciutat.

Telèfon 93 329 83 84

Decorat com una autèntica alcassaba, serveix diversos plats àrabs.

Podeu trobar les receptes d'aquest àpat, així com un ampli reportatge de la gastronomia marroquina en el Descobrir cuina núm. 70 del mes de maig.

FUSTERIA J. CASTELLÓ

- Mobles d'encàrrec - Cuines
- Finestres Fusta-Alumini
- Fusteria en general

Avgda. del Gironès, 36-B Tel: 972 80 55 75
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Joaquim Miquel Serra

Planxa i Pintura

Pintura de baixa emissió de dissolvent

SISTEMA DE MEDICIÓ ELECTRÒNICA

40-Tronic

C/. Rafael Mas, 23
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel./Fax: 972 83 09 04

SORTIDES DELS 3R TRIMESTRE

El 17 de maig vàrem fer les sortides del 3r trimestre del curs 2006-07. Us fem arribar les activitats dels diferents cursos.

- ✓ Activitat d'aventura a la natura
1r d'ESO
- ✓ Activitats aquàtiques
2n d'ESO
- ✓ Visita a l'hospital de Sta. Caterina i flors
3r d'ESO
- ✓ La ruta de Salamina
4t d'ESO
- ✓ Sortida comuna de tots els itineraris
Batxillerat

Amb aquestes activitats i la jornada esportiva del dia 15 de juny, l'IES Llagostera tanca el curs 2006-2007.

Petita mostra de les fotos fetes en les sortides de 1r i 3r d'ESO

Girona: Temps de flors.
Sant Llorenç de Munt (Terrassa).
Activitats: espeologia, orientació, escalada i trekking.

Bon estiu a tothom!

ESPORTS A L'IES

Activitats dutes a terme per l'AEE IES Llagostera. Curs 06-07

Torneig hores de pati

Fins aquestes alçades de curs s'han dut a terme dos torneigs a les hores d'esbarjo:

TORNEIG DE NADAL o 1r TRIMESTRE

Els esports practicats foren bàsquet i futbol sala. Competició separada per a 1r cicle d'ESO i per a 2n cicle i batxillerat. Hi hagueren un total de 10 equips apuntats a futbol sala i 9 a bàsquet, amb un total d'uns 150 alumnes participants entre nois i noies. Els equips que estaven formats per nois i noies tenien un punt extra per partit jugat.

TORNEIG DE SETMANA SANTA, CLASSICATORI PER REPRESENTAR L'IES EN ELS JOCS ESCOLARS

Aquest torneig, més de caire competitiu que l'anterior, ha tingut els esports del futbol sala, el bàsquet i el *koorfbal*. Els guanyadors de cada categoria (1r cicle i 2n cicle d'ESO i masculí i femení), han representat l'IES en els jocs disputats el mes de maig amb d'altres IES gironins (vegeu l'escrit adjunt). L'objectiu dels guanyadors de *koorfbal* era també el de realitzar un partit amistós.

TENNIS TAULA

Des de Nadal, el centre disposa d'una taula de tennis taula d'exterior. També se n'ha organitzat una competició, però la veritat és que

l'alumnat no ha complert i no ha tingut seguiment.

EXTRAESCOLAR DE BÀDMINTON

Aquesta activitat s'ha fet els dimecres a la tarda de 15:30 a 17h. Vam començar el 17 de gener. Hi ha un total de 12 alumnes i 3 monitors, l'Estel, en Joshua i l'Albert. Des d'aquestes ratlles, us animem a engrescar els tres monitors i la resta de participants a donar continuïtat a l'activitat l'any vinent.

TORNEIG DE MENJADOR

La competició oferta era de bàsquet i futbol 3x3. Van començar molt bé però es van anar retirant equips de la competició i no es va acabar.

Competicions Extraescolars

TENNIS TAULA

En Jordi Coll, de 4t, va participar en una trobada de tennis taula que es va celebrar el mes de març a Cassà de la Selva. Va quedar 9è de 16 participants, tot i que de quatre partits disputats només en va perdre un.

FUTBOL 7

Dos equips de l'IES van disputar una competició organitzada pel consell esportiu. Els cadets van jugar contra l'IES Sobrequés, i tot i jugar molt bé van perdre per 4 a 6. Els infants van jugar contra el Narcís Xifra i van perdre per 6 a 10.

BÀSQUET

Els cadets masculins van jugar contra l'IES Sobrequés. Els alumnes de Llagostera eren tots de 3r d'ESO i els del Sobrequés de 4t. Aquesta diferència d'edat va fer decantar el resultat cap al Sobrequés. Els de Llagostera van aguantar el partit fins als últims 10 minuts, en què el resultat encara els era favorable. Finalment, però, van perdre per 61-84.

o Les noies i els infantils estan classificats directament per disputar la final territorial del 18 de maig.

Altres activitats

Divendres 18 de maig, a la Celler de Ter. L'equip cadet femení i l'infantil masculí s'han classificat per disputar les finals territorials de bàsquet.

Resultats Cadet femení:

IES Llagostera..... 29 – IES Brugulat 15
IES Llagostera 50 – IES Palamós 2

Resultats infantil Masculí:

IES Llagostera 49 – IES Palamós 8
IES Llagostera 23 – IES Pere Alsius 31

El dia 2 de juny 31 alumnes del centre (3 de 4t i la resta de 3r) van participar en la VIII edició del Torneig de rugbi Interinstituts celebrat a les instal·lacions del Geieg de Palau a Girona. Van competir en la categoria de 3r i 4t d'ESO, dos equips en

categoria masculina i un en la femenina (eren un total de 17 nois i 14 noies). És un torneig que té la finalitat de donar a conèixer el rugbi i poder aplicar els coneixements adquirits en les hores d'EF a una situació real de joc i en competició. Els i les alumnes participants s'ho varen passar d'allò més bé, i tots volen tornar-hi l'any vinent. L'equip femení va quedar 3r (de 4 equips), un masculí va quedar 7è i l'altre 10è (de 15 equips).

- **Dimecres 6 o divendres 8 de juny a la tarda.** Partit amistós de koorfbal amb els alumnes de 3r i Bat amb l'IES Pla de l'Estany de Banyoles.
- **Dissabte 2 de juny.** Torneig interinstituts de Rugbi. Camp de Rugbi del Geieg (Girona).

Coral Vila
Coordinadora

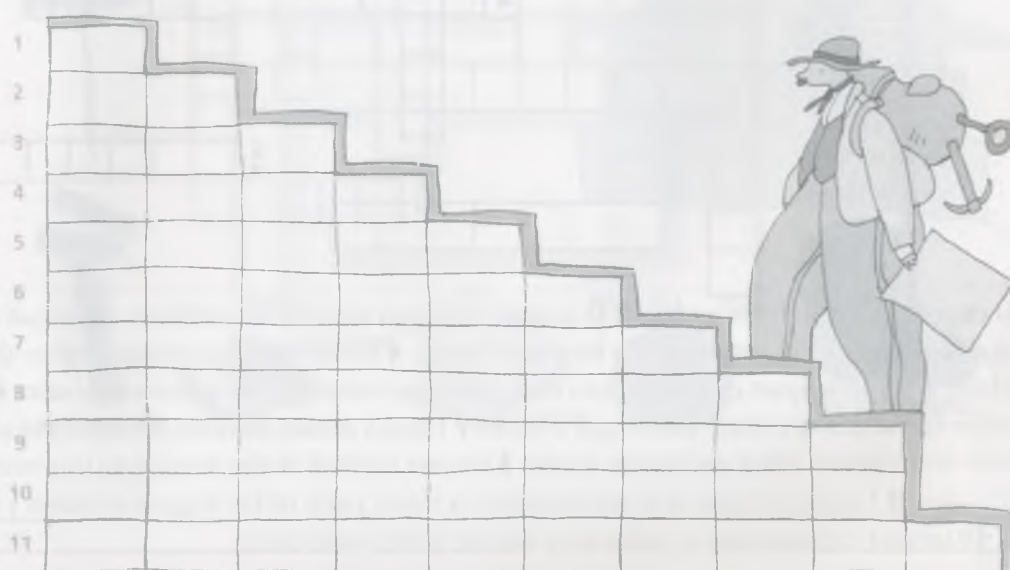

JUGUEM I APRENEM

Per Samia Bekkari, Núria Serrano, Aroa Fernández, Haya Camara i Jèssica Rodríguez

25

Resuelve esta escalera de palabras. Con la primera letra de cada palabra, leídas de arriba abajo, obtendrás el título de una famosa obra literaria del siglo xv.

1 Duodécima letra del alfabeto español. / 2 Artículo contracto. / 3 Siglas del Comité Olimpico Internacional. / 4 Punto cardinal. / 5 Lengua hablada en la antigua Roma. / 6 Hacerlo por la puerta grande es mejor que salir por la puerta de atrás. / 7 Mensualidad que antes se pagaba con sal. / 8 No por mucho madrugar amanece más... / 9 Acaba de ocurrir ahora mismo, ha sido... / 10 La novela y el cuento pertenecen a ese género literario. / 11 Se dedica a estudiar los restos que nos han dejado las civilizaciones antiguas.

INSTAL.LACIONS

Ruffi
Restrudis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

JOSEP MIR MIQUEL

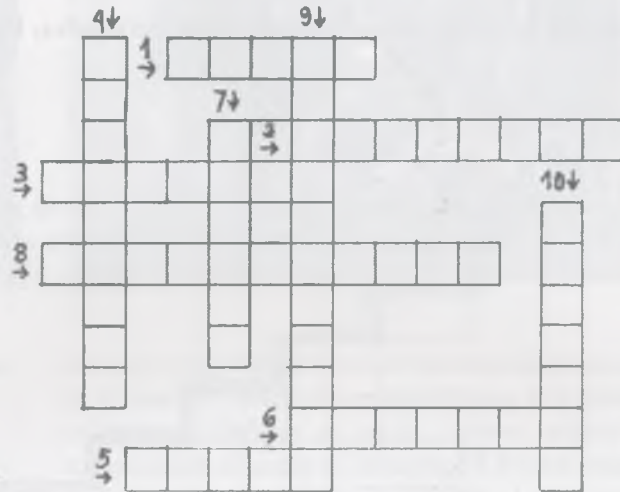
C/ CONSELLERS n.º 21

17240 LLAGOSTERA

TELF: 649 74 95 57

Entreteniments

Resuelve el crucigrama siguiente:

1 El castellano viene de esa lengua. **2** El andaluz lo es con respecto al castellano. **3** Lengua románica que se habla en el noroeste de la Península Ibérica. **4** Lo son todas las lenguas que se derivan del latín. **5** De las lenguas de España, esta es la única prerromana, es decir, anterior al latín. **6** Otro nombre con el que se conoce a la lengua anterior. **7** Lengua arcaica derivada del latín, que se conserva únicamente en zonas de Asturias y León. **8** Empleo habitual de dos lenguas en una misma región o país. **9** Lengua antigua de la que proceden la mayor parte de las lenguas europeas y asiáticas. **10** Lengua románica que se habla en el este de la Península Ibérica.

Respostes del concurs. Posa a prova la teva cultura clàssica

1. La Biblioteca d'Alexandria	16. Amb Venus
2. Troia	17. Dionís
3. Aedes	18. Heracles (Hèrcules)
4. La Ilíada	19. Mercuri
5. Un paisatge idealitzat en el qual intervenen pastors també idealitzats	20. Orfeu
6. Un metge	21. in corpore sano
7. Amb aigua	22. El Coliseu
8. El medi ambient	23. Cada quatre
9. Amor a la saviesa	24. Anaven despullats
10. Que menja de tot	25. Gladiador
11. Aqüeductes	26. Democràcia
12. El Partenó	27. Tortuga
13. Cupido (Èros)	28. El Pireu
14. Pinacoteca	29. Cleòpatra
15. Un disc	30. Magna Grècia

Jocs de llengua

8

Completa la graella amb aquests 9 estris i productes de neteja.

RECOLLIDOR

ESCOMBRA

DETERGENT

PLOMALL

SABÓ

GALLEDA

RASCADOR

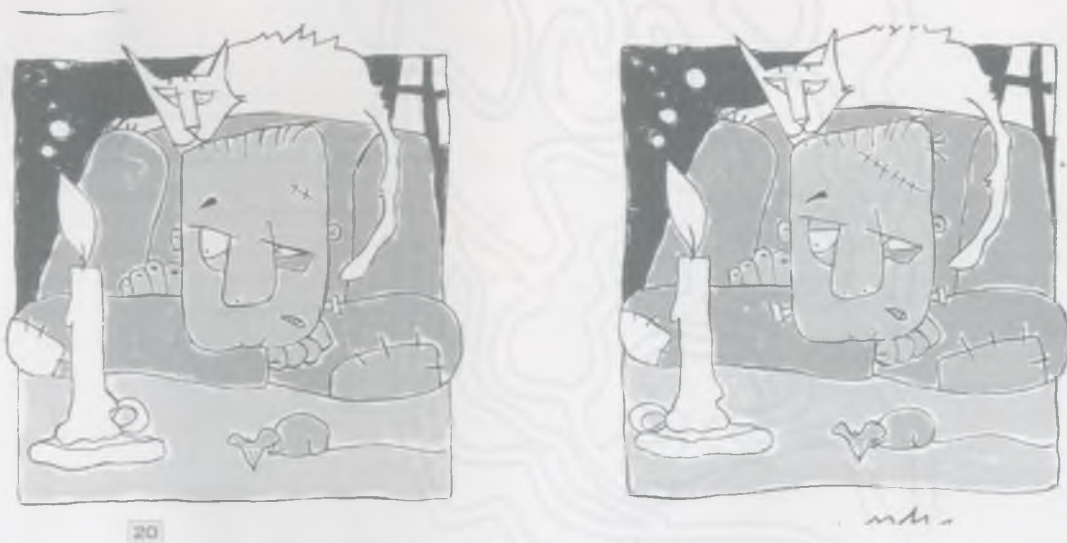
ESPONJA

DRAP

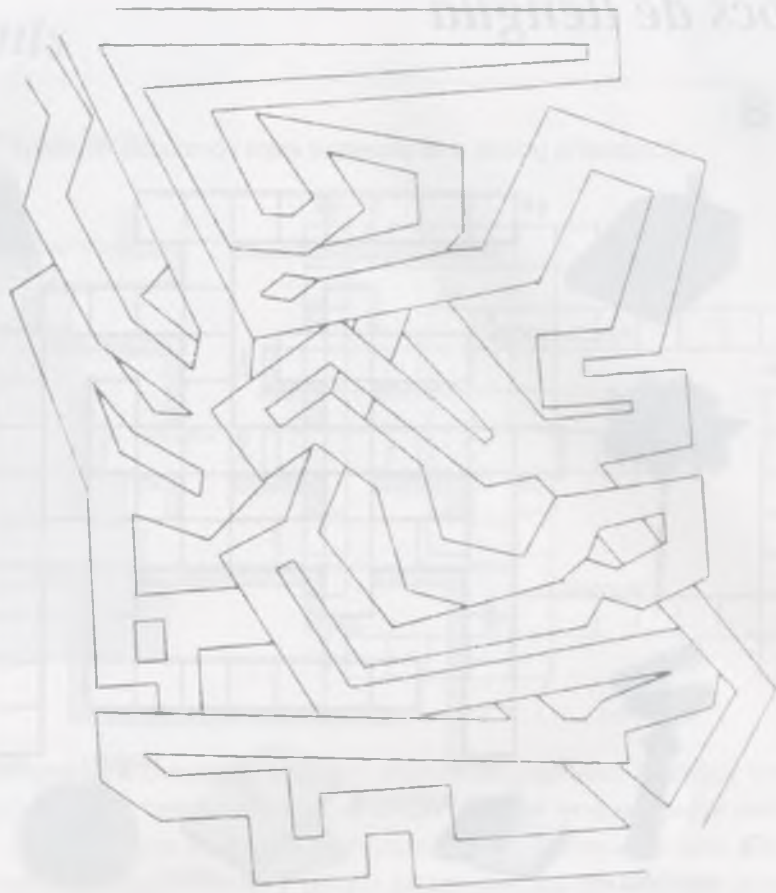
FREGALL

PAL DE FREGAR

Troba les diferències

Em perdó

M'ajudes

Nou joc, nou futur

Cursa de bolis

Ja arriba la part divertida d'aquesta revista, una nova manera de passar al temps aprenent un nou joc, les curses de bolis, que us permetrà distreure-us una mica entre classe i classe.

Primer de tot comencem explicant-vos una mica el material i les normes i finalment us mostrem una pista de proves, perquè feu la vostra primera cursa.

Material:

El primer material, lògicament, 1 bolígraf.

I després, un paper per fer la pista.

Normes:

Es dibuixa la pista, es posa la sortida i el final i s'hi dibuixen els obstacles. Lògicament es col·loca el boli a la sortida i s'impulsa, sense arrossegar-lo. Si el bolígraf surt dels límits del circuit, al pròxim torn s'inicia des de l'últim punt. La cursa es fa per torns, que es decideixen a l'atzar, i el nombre de jugadors és lliure.

En el cas que es volgués canviar de bolígraf es perdria un torn.

I ara que ja sabeu com es juga... comença la cursa!

Gerard Nuell, Josep Salvatella i Arnau Puig

FUNDACIÓ ONCOLLIGA GIRONA
Lliga catalana d'ajuda al malalt de càncer

ÚLTIMA HORA

Himne dels no fumadors

No comencis a fumar.
El tabac, et matarà.
No comencis, ja veuràs,
als vuitanta arribaràs.

No fumis mai.
No fumis mai.
Ets tu qui hi guanyaràs,
no fumis mai.

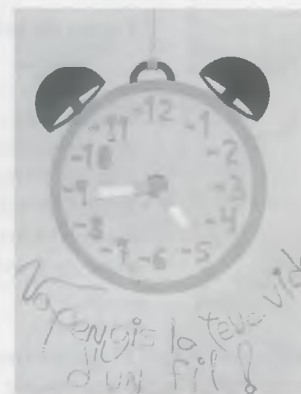
Tu m'incites a fumar,
però n'estic ben pedit.
No comencis tu també.
Així mai no aniràs bé.

No fumis mai.
No fumis mai.
Ets tu qui hi guanyaràs,
no fumis mai.

El meu besavi fumava,
i el tabac prou que el matava.
Amb el càncer de pulmó,
a una caixa i un tauló.

No fumis mai.
No fumis mai.
Ets tu qui hi guanyaràs,
no fumis mai.

Cançó original: "Els Segadors"
Lletra: Martí Llinàs i Adrià Virgili

Els alumnes de 1r Martí Llinàs i Adrià Virgili han estat els guanyadors del concurs provincial de la campanya Antitabac organitzada per la Fundació Oncolliga Girona.

ENHORABONA!

ART COLORS

DONA - HOME

C/ CONCEPCIÓ, 4B
17240 - LLAGOSTERA Tlf: 972.83.11.23

ecoceutics

Farmàcia Berta Simon
Berta Simon Bosch

Av. del Gironès, 8
17240 Llagostera
Telèfon i Fax 972 83 21 85

PROMOCIÓ OBERTURA

Notebook Signal X81217" WXGA/Napa
 Procesador Intel® Core Duo T2250 (1.73Ghz/533/2MB)
 Memòria DDR2 1024MB (667Mhz) Pc5300
 Disc dur 120GB (2.5"/5400rpm) SATA
 Unitat DVD RW Doble capa
 Bateria Ion-Litio
 Signal Wireless Intel 3945ABC
 Maleta Transport 17" Ahtec Standard de Regal

AHTEC

Signal X81217

699,00€
Iva inclòs

Stratos office Am2

AHTEC

699,00€
Iva inclòs

Procesador AMD® Athlon 64 X2 4200+ (SAM2,2,512Kb)
 Memòria 1024MB, Disc dur PC Serial ATA 160GB (3.5"/7200rpm)
 Teclat, Mouse amb scroll òptic, Servei de garantia de 2 anys
 Barebone AMD Am2 Asrock/ATX/DVDLight/Card/Manual
 Pantalla TFT 17", Impresora HP Photo Smart C3180 22ppm

Pàgines Web
 Servei tècnic
 Equips informàtics

GRUP
 Mon
 Web sc

C/Comte Guifré, 27 bxs. 17240 Llagostera (Girona) www.monwebserveis.com
 T972830770 M658952162 M658952111 M658951980 info@monwebserveis.com

